

DÉJÀ VU

Miért erdélyi, miért képzőművészeti és miért seregszemle?

Az erdélyi itt, ebben az esetben elsősorban a biennále földrajzi elhelyezését fedi, pontosabban, hogy Erdélyben van megszervezve, másodsorban meg azt, hogy a kiállító művészek Erdélyhez kötődnek az által, hogy itt születtek, vagy ebbe a régióba költöztek. A jelenkori Erdélyre kell itt gondolnunk, ami magába foglalja a belső Erdélyt, a Partiumot és a Bánságot is.

Hogy miért kell kimondottan Erdélyben született vagy itt élő magyar alkotóknak kiállítást szervezni? – ez már kicsit hosszabb történet, ami visszanyúlik a 2012-ben megtartott, akkor még az Erdélyi Képzőművészeti Múzeumot, később az EMŰK létrejöttét tervező szakmai kuratóriumi értekezletig, amelyet további kerekasztal-beszélgetések követtek. Ezeken a tanácskozásokon jelen voltak több területen és műfajban alkotó, neves képzőművészek és művészettörténészek szerte Erdélyből. A különböző nézőpontok ellenére megfogalmazódott egy, a többség által elfogadott gondolat, miszerint az Erdélyben élő magyar képzőművészeknek aránylag kevés minőségi kiállítási lehetőség van itthon és akár Budapesten vagy Bukarestben is. A Sepsiszentgyörgy Polgármesteri Hivatala és a Bethlen Gábor Alapítvány támogatásával 2014-ben megnyitott *Felezőidő 2.* című első kiállításával létrejött az Erdélyi Művészeti Központ (EMŰK), amely mostanra már száznál több egyéni és csoportos kiállítást szervezett, s legfőbb célja, hogy az erdélyi magyar képzőművészek alkotásait mutassa be és gyűjtse össze. E nemes kezdeményezést továbbgondolva, a seregszemle Sepsiszentgyörgyön kínál bemutatkozási lehetőséget az Erdélyben élő vagy itt született, 50 év alatti magyar képzőművészeknek.

Sepsiszentgyörgyön otthonra találtak és találnak a mára már hagyományosnak nevezhető kortárs képzőművészeti megnyilvánulások, kezdve 1981-ben a *MÉDIUM* kiállításokkal, folytatva az *Eruptio – Régióközi Akcióművészeti Találkozókkal*, a *MAGMA* és az EMŰK kiállításával, a *Székelyföldi Grafikai Biennálével*, hogy csak a legfontosabbakat említsem. Az intézményes képzőművészeti nevelés is aktív része a város kulturális életének, gondolok itt a Plugor Sándor Művészeti Líceumra és a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kará-

nak Sepsiszentgyörgyre kihelyezett szobrász és festő tagozataira. A fentebb említett szervezetek értékre-
remtő és nevelő munkájának köszönhetően Sepsiszentgyörgyön kialakult egy lelkes, kortárs képzőművés-
zetet kedvelő közönség. A seregszemle megpróbál az erdélyi alkotók szemüvegén keresztül egy átfogó
képet mutatni a mai kortárs képzőművészeti törekvésekről, egymás mellett felsorakoztatva azokat, akik
erdélyi gyökerekből vagy az itteni tapasztalatokból táplálkoznak, és azokat, akik a legkorszerűbb egyete-
mes színvonalra törekednek a művészetükben.

A seregszemle ötlete az EMŰK-ben megszervezett *Hit és szabadság* (2018) című, fiatal alkotók csoport-
os kiállításának a megnyitóján fogant meg bennem. Ez a biennálé több akar lenni egy csoportos kiállításnál,
az *Ősztön – I. Erdélyi Képzőművészeti Seregszemlén* kiállító 35 alkotó után, most a *Déjà vu – II. Erdélyi Kortárs
Képzőművészeti Seregszemlére* újabb 35 alkotó kapott meghívást. A *Déjà vu* című kiállítás szerintem teljesen
más hangulatú, mint amilyen az előző, az *Ősztön* volt. Az első seregszemlén a kolozsvári Képzőművészeti
és Formatervezési Egyetem végzősei és azon belül a nemzetközi szinten is elismert, sokat emlegetett új
kolozsvári festőiskola és a vele rokon gondolkodású, expresszív, többnyire figuratív alkotások kaptak fősze-
repet. A *Déjà vu* esetében a kiállítás címével talán könnyebben azonosulni tudó, a témát érzékenyebben
megközelítő női alkotókat szólítottunk meg nagy számban. A kiállított alkotások most talán titokzatosab-
bak, a használt technikák szempontjából pedig műfajilag színesebbek, változatosabbak.

A fő célunk az, hogy a seregszemlék résztvevőinek száma folyamatosan növekedjen, és létrejöjjön a kiál-
lítások és katalógusok által egy feltérképező és gyűjtő, reprezentatív képzőművészeti felsorolás. Szeretném,
ha a *Magyar Nemzeti Szalonhoz* hasonlóan az *Erdélyi Kortárs Képzőművészeti Seregszemle* európai színvonalú
kiállításaként szerepelne a köztudatban, ahol a fiatal és középkorú erdélyi magyar alkotók mutatják be eddigi
legjobb munkáikat. Így megismerve egymást, a művészek számára új barátságok és új szakmai lehetőségek
nyílnának, és reményeim szerint ez a tapasztalat ösztönözné őket, hogy tovább keressék, kutassák önmaguk-
kat művészetükön keresztül, ugyanakkor példaként szolgáljanak a következő művésznemzedékek számára.

Madaras Péter

Déjà vu – II. Erdélyi Kortárs Képzőművészeti Seregszemle 2023

Kapcsolódási pontok

Copy/paste, remake, interpretáció, átdolgozás, feldolgozás, aktualizálás. Van-e új a nap alatt? A „**már láttam**” vagy **paramnézia** jelenség kapcsán, vagy pontosabban ürügyén szólította meg az *Erdélyi Kortárs Képzőművészeti Seregszemle* második kiadása a Madaras Péter kurátor által meghívott újabb 35 alkotót. Most is, a legutóbbi alkalomhoz hasonlóan, a cím semmiképpen sem arra volt hivatott, hogy határt szabjon az alkotói szabadságnak, hanem épp ellenkezőleg, az alkotói folyamatoknak arra az aspektusára igyekezett alapozni hívó szavát, amely által örök érvényű témák, gondolatok, jelenségek újra és újra felbukkannak, és terítékre kerülnek a mindenkori alkotók széles-színes palettáján. De hogyan és miként is működik ez pontosan? Amennyiben igazként elfogadjuk, és egyetértünk azzal a megállapítással, hogy akár hétköznapi emberként vagy alkotóként senkiről sem állítható az, hogy egy szellemi vagy kulturális vákuumba hermetikusan bezárt, a semmiben lebegő sziget lenne, arra az egyértelmű következtetésre jutunk, hogy mindannyian a nagy emberi kulturális, történelmi hálózat kusza szövevényének egy-egy csomópontján, egymással szorosabban vagy lazábban összekapcsolódva létezünk. Ebben a hálózatban, amelynek kiindulópontja, vagy pontosabban első csomópontja a gondolkodó ember megjelenésével egyidős, minden, ami lehetséges, megtörtént már, jelenleg történik, vagy meg fog történni valamikor, vagyis minden, ami volt, van és lesz.

A kollektív tudatalatti (ahogy Jung nevezte) vagy a nagy közös szellemi forrás áramló információfolyamából táplálkozunk, töltődünk, és ugyanoda tápláljuk vissza egyedi tapasztalatainkat, meglátásainkat, élményeinket. Ezek eredetisége, újszerűsége minden esetben a hálózati csomópontunk térbeli és időbeli elhelyezkedéséből adódik, érvényességét pedig pontosan ennek a helyzetnek a lehető leghűségesebb, legpontosabb megfogalmazása szavatolja. A jó alkotás tehát nem a tartalom látszólagos újszerűségének, aktualitásának függvénye, nem egy eredetet, forrást, gyökereket elrejtteni hivatott paraván, amely az egye-

temesbe a helyi jelleg leválasztásával, elmaszatólásával próbál beilleszkedni, hanem ellenkezőleg, a hálózatban elfoglalt csomópontunk koordinátáinak a tűéles, pontos és tiszta kivetülése által foglalja el a helyét a nagy egészben. Ebben az értelemben vizsgálva a „láttam már” érzés, élmény megidézése nem kerülendő, hanem felkarolandó, hiszen pontosan ennek familiaritása tud leghamarabb megszólítani, kapcsolatot teremteni alkotó és befogadó között.

A déjà vu jelenség otthonosságérzete ugyanakkor nemcsak az emberi kreativitás egyik fontos támasz- vagy kiindulópontja, hanem cseppet sem meglepő módon a manapság világszerte egyre nagyobb figyelmet és éles vitákat keltő, de ugyanakkor vitathatatlan népszerűsége szert tevő mesterséges intelligencia képkötő algoritmusai is hasonlóképpen ennek a szellemében vannak megalkotva. A mindent elárasztó digitális felhőben hömpölygő, percről percre egyre csak bővülő képi információ pedig kimeríthetetlen forrása és táptalaja is egyben az általa emberi parancsra létrehozott hol különös, hol meghökkentő, hol pedig baljós vagy éppen elszörnyülkötető digitális képek végeláthatatlan sorának. Azonban a mesterséges intelligenciával kapcsolatos legfőbb és legfélelmetesebb probléma ma mégsem az, hogy elveszi az alkotó emberek kenyerét, hanem az, hogy amikor a világon mindent egyre inkább felváltanak a gépek és a mesterséges gondolkodás, akkor a társadalom maga is egyre mesterségesebbé válik, és ha ebből levonjuk a következtetést, akkor a legrosszabbra kell számítanunk ettől az életünk minden szegletébe betolakodó technológiától, ami még hidegebbé és érzéketlenebbé teszi a társadalmat minden és mindenki iránt. Ez az elgépiesedett, automatizált, gombnyomásra bármit rendelkezésünkre bocsátó, a népmesékből jól ismert terülj-terülj asztalkának az aktualizált csúcstechnológiás változata az összes előnyével és biztonságos kényelmével lám, mégsem hozta el a beígért és mindenki által annyira áhított Kánaánt. Hozott helyette elidegenedést, bizalmatlanságot, bizonytalanságot, kiszolgáltatottságot, függőséget, előzmény nélküli hatalmas vagyonátrendeződéseket, a társadalmi rétegek között pedig egyre mélyebb és szélesebb szakadékot és az ezekből fakadó vagy egyenesen következő, mindent átszövő szorongást. Ez tehát a kiindulópont, az adott helyzet, kor-szellem-kép.

Az elhajló és a konformista egyengondolkodás között feszülő szöges, kibékíthetetlen ellentét harcának nyílt csatamezője a világ, és ebben a világban a kiállítótér csak akkor teszi igazán a dolgát, ha a múltó hóbortokkal, divatokkal mindig kötelező módon szembenálló elhajlók bázisaként szolgál, vagyis a mindenkori uniformizálódást erőltető hatalom ellenlábasként a divergens, sokféle és sokszínű gondolatok, megközelítések közlési felületévé tud válni. Ehhez persze kell akarat és bátorság, nem is kevés. Szerencsénkre az

Erdélyi Művészeti Központ és az intézménynek otthont adó város pont egy ilyen hely, ahol a változatos sokféleség újra és újra teret kap, hogy megmutassa önmagát a világnak.

Diákéveimben és tanári pályám során az elmúlt három évtizedben megszámlálhatatlan alkalommal találkoztam a képzőművészeti kompozíció alapelveit nagyon tömören és találóan megfogalmazó, a következőképpen hangzó gondolattal: „Egység a változatosságban, változatosság az egységben.” Miközben az *Erdélyi Kortárs Képzőművészeti Seregszemle* biennálé második kiadására meghívott alkotók munkáit tanulmányoztam, próbálva megfejteni és kibontani a látványba kódolt és látvány mögé elrejtett alkotói motivációkat, szándékokat és üzeneteket, kapcsolódási pontokat és összefüggéseket keresve, teremtve a szemeim előtt kibontakozó színes, izgalmas sokféleségben, dallamtapadás-szerűen folyton ez a gondolat jött elő újra és újra, mint a kiállítás anyagának egyik legtalálóbb jellemzője. De lássuk szép sorjában, miként is néz ki ez a gondolat a kiállítás, mint egységes kompozíció, nagy egészére kiterjesztve, és azt, hogy miként jelenik meg benne a képzőművészeti kifejezésformák sokszínűsége, változatossága.

A monoton, mantraszerűen, kitartóan és következetesen ismételt, látszólag jelentéktelennek tűnő, apró gesztusok teremtő és átváltoztató, formát és tartalmat egyaránt átlényegítő erejének ékes példái **Fábián Emőke** tus és akvarell technikával készült, leheletvékony lazúros rétegekből felépített, az emberi elme rendteremtő és a káoszban rendszert kereső igényét hangulatosan megjelenítő, nyugalmat és csendet sugárzó geometrikus folt-rajzolatai. Ezzel szemben az ismételt gesztusoknak egy sokkal dinamikusabb, lágyan hullámszó, kusza vegetációtól tobzódó, álomszerű, de retinánkat ugyancsak lágyan simogató, kényeztető megtestesülései **Nagy Andrea Tájképei**, míg **Sipos Gaudi Tünde Erdő-Mezője** mindkét munkamódszert egyszerre alkalmazva, finom és érzékeny gesztusokban rögzíti a papír felületén a természeti táj által lelkében keltett rezgéshullámokat. **Madaras Péter** plasztikája a címe ellenére (*Profán kvaternitás*) a család és a családi kötelék, esetében a megbonthatatlan négyes egység szentségének lényegire tömörített tárgyi megnyilatkozása. Mint a mindent összetartó szeretet apró ajándékai, az állhatatos odaadás, a szülői gondoskodás egy életen át tartó apró ismétlődő gesztusainak védelmező páncéllemezei, úgy fogják körül, burkolják be a kis hegyes tobozpikkelyek a belül rejtőzködő, négy egymásba olvadt, szívformákból alkotott magot.

Péter Alpár létfilozófiai kérdéseket körüljáró cselekményművét dokumentáló képein a főszerepben az ember, az alkotó személye jelenik meg, mint közvetítő erő, a föld most halott, de egykoron élő anyagának átlényegítője. A földé, melynek ő maga is szerves része, de akaró, cselekvő, röpke, tudatos léte által alakítója is annak az anyagnak, amiből vétetett, s mibe majd visszatér. Az emberi lét és az ember alkotta tárgyi világ

mulandósága foglalkoztatja és ösztönzi alkotásra **Horváth Leventét** is. Váznain a mára már funkciójukat veszített szézal tal vagy átépítésre, vagy rosszabb esetben enyészetre ítél, az egykoron szebb napokat megélt, a falusi gazdálkodói életmód fontos helyszíneként működő csűröket, az ember, emberi lét és tevékenység közvetett képviselőit emeli munkáinak központjába, egyfajta értékmentő, -őrző, alkotói gesztusként, úgy, hogy mindenféle dokumentarisztikus jelleget mellőzve, inkább az életformára jellemző hangulatok, színek és formák általi megragadására helyezi a hangsúlyt.

Éltes Barna hasonló módon gondolkodik, és ebből adódóan igen eredeti, sajátos módon viszonyul az anyaghoz. Munkáiban egyszerre újrahasznosít és újraértelmez. A letűnt, egykoron virágzó népi kultúra romjainak még megmenthető, a kor szellemi energiáival átítatott anyagi maradványainak ad új életet és értelmet játékos térkompozícióiban. A természet teremtő erejéből ihletet merítő, annak ezerarcú, ösztönös, érzékeny nőiességét sugárzó, hangsúlyosan emberközpontú – annak minden szépségét, rátságát, jóságát és gonoszságát is beleértve – **Ábrahám Imola** sokféle technikai megoldás felsorakoztatásával felépített *Dejavues* műve, amely a „*mintha már láttam volna élménye – a történelem / teremtés / univerzum fejlődése-visszafejlődése*” az alkotóját látatásában.

Kolumbán Hanna apró tájbeavatkozásainak fotódokumentációi az ember és természeti környezet közti szellemi és fizikai kölcsönhatásoknak vizuális megjelenítései, akárcsak **Kovács Kinga** áldozati oltárt megidéző, vörös-fekete szín- és kemény-lágy textúra ellentétekre épített installációja. **László Hajnalka** kendőzetlen iróniával, erős képi világgal fogalmazza meg digitális montázsgrafikáiban a női sors változatos kihívásokkal tarkított mindennapjait. **Antal Malvina** a keményebb anyagok megmunkálás általi lággyá formálásával idézi meg a nőiség lényegének titokzatos, megfoghatatlan jellegét.

Daczó Enikő a nyers, expresszív, formanélküli, vagy formán túli gesztusok nyelve által közelíti meg a teremtő erők és energiák anyagot alakító, világépítő folyamatainak megjelenítését, míg **Kentelki Gábor** ugyanazt a nyelvezetet a mindent uraló, káoszt tápláló őserők romboló erejének szemléltetésére használja. **Szász Sándor** a mindent felforgató káosz utáni újrendeződés posztapokaliptikus világába kalauzol bennünket, ahol a még valamelyest felhasználható tárgyi világ foszlányaiból, töredékeiből ragasztgat, barkácsol magának új jövőt az emberi lelemény.

Adorjáni Márta, Fazakas Ildikó, Ferencz Zoltán és Siklódy Fruzsina a grafikai technikák, eljárások széles palettájáról válogatnak eszközöket maguknak gondos alapossgággal a saját érzékenységüknek és a művészi üzeneteiknek alárendelve azokat. **Adorjáni Márta** művészkönyvében az életet adó napfény erejével, annak

segítségével alakítja ki lapról lapra minimalista vonal-folt fényrajzait. **Fazakas Ildikó** régi fényképek, képpé alakított szövegrészletek, és a réteges áttetszőségek, valamint a fakó szürke árnyalatok felvonultatásával szembesít az idő múlásával és az entrópia könyörtelenségével. **Ferencz Zoltán** *A feketén túl* című alkotása az idők kezdetéig repít vissza, talán a fény születésének lehetünk szemtanúi, pontosabban annak a pillanatnak, amelyben az rendet hoz a kezdeti káoszba. **Siklódy Fruzsina**, ha nem tévedek, a legfiatalabb alkotója a tárlatnak, ígéretes tehetség, akivel már találkoztunk a 7. Székelyföldi Grafikai Biennálén. Jelenlegi alkotásai központi témái az ember által létrehozott terek és funkcióik, illetve a térben elhelyezkedő tárgyak és jelentéseik, műveit a hagyományos és modern grafikai technikák ötvözésével hozza létre.

A mindent és mindenkit mindenáron egyenlővé tenni akaró, elkerülhetetlennek meghirdetett társadalmi progresszió illetve az önjelölt, mindenkinél egyenlőbb és mindent jobban tudóbb álpróféták és közönséges szélhámosok hadai által uralt fősodor és közszféra, valamint a közvélemény éles és ironikus kritikája **Zakariás István** műve: a graffitik világában gyakran fel-felbukkanó utcai falfirkák bölcsességének világát megidéző szöveggép-kinyilatkoztatás rozsdáette lemezén az idő vasfogát kijátszva fényesen világító betűk jelzik, hogy az üzenetet újra és újra el kell ismételni, hogy frissen megmaradjon emlékezetünkben, mert emberek vagyunk, és hajlamosak a fontos üzenetek gyors elfelejtésére. **Kopacz Kund** is hasonlóképpen és kellően ironikus és cinikus módon állítja egymással szembe a valós és vélt értéket, értékrendet *Autóportré (1000 LE koncept városi terepjáró a mezőben)* című munkájában, ami felületes olvasatban csak vizuális poénnak tűnik első ránézésre, azonban kissé alaposabb vizsgálódás után egyértelművé válik a poén mögé rejtett, igencsak savas kritika. Elmésen mutatja meg az állati ürülékből érlelt, városi terepjárót formázó trágyadombot, ami a földbe kerülve életet adó tápanyaggá bomlik majd – ezzel szemben az igazi jármű a modern fogyasztói társadalom elengedhetetlen kellékeként a társadalmi státusz és jólét szimbólumaként nyersanyagot vesz el a környezetből, hogy aztán előre megszabott, határos időn belül a mindent ellepő szeméthegeket gyarapítsa. Ezeket egymással szembe helyezve, a külső forma és a tartalom közti ellentétre építve kever le egy jó nagy kijózanító atyait mindazoknak, akik látszatokat hajszolva próbálják betömni az életükben tátongó hatalmas űrt.

A **Bács Emese**, **Máthé László** és **Szabó Ábel** által kiragadott disztópikus városi jelenetek sajátos módon tartanak tükröt egyrészt a modern, urbánus élet embertelen, rideg, személytelen és elidegenítő, szorongást és lelki sivárságot tápláló miliójének, ahol a mindent uraló, zsebben hordozható és a kapcsolattartást ígérő, de ezzel szemben embert embertől láthatatlan falakkal elválasztó technológia van túlsúlyban, másrészt az ebből következő, a káosszal szembeni ellenállás (amely a környezet hanyatlásának gátat vetni lenne hivatott)

iránti érdektelenségnek. Valamelyest ugyanezt a hangulatot tükrözik, csak más részletekre fókuszálva és teljesen más perspektívából közelítve meg a problémát **Kovács Lehel** festményei is. Esetében leginkább a felületek és anyagszerűségek, színek és textúrák idézik meg az urbánus enyészet egyre hangsúlyosabb és visszafordíthatatlan térnyerését.

Zoltán Béla az ütött-kopott városi hirdetőablák, falfelületek sokszor visszakapart, felragasztott, aztán ismét letépett dekollázsainak véletlenszerű káoszából merít ihletet, és tereli figyelmünket ezáltal a nagyvárosi hanyatlás szándéktalan esztétikai értékeket teremtő diszkrét jelenségeire. **Szász Tünde** *Keeping my Plants Alive* sorozatának képei a ritmikusan váltakozó élénk és sápadt pasztellszínekkel a nyomasztó nagyváros élet- és alkotóvagyat fojtogató magányosságát halkán suttogó vallomások.

Kiss Adrián *Dunyhája* egyszerre juttatja eszembe a vágóhídon fellógatott, nyüzött állattetemet és a városi társadalom peremére szorult hajléktalanok mindennapi életének elengedhetetlen kellékeként használt (sátorlap és varrott gyapjútöltésű paplan keresztezéséből létrejött) óvó-védő takarót, amely mint egy modern, vallásos ereklye a művészetek templomában függ engedelmességre intő és emlékeztető jelként. **Tamás Attila** *Különös világa* a régen élt és elfelejtett emberi civilizációk föld mélyébe ázott barlang-labirintusainak, vagy talán természet-, esetleg hangykolónia földalatti járatainak, kamráinak pozitívba átfordított mása.

Szabó Anna Mária *Munkálatok a téridőben – a jövő megalapozása* című alkotása sokféleképpen olvasható. Enyhe ironia, cinizmus érezhető a címadásban, így ebből az irányból megközelítve a kép lehet a gépek vélt fontossága körül gravitáló, kedvtelen munkásosztály munkához való viszonyulásának karikírozása tudományos mémnek álcázva, vagy éppen az emberi munka súlyának és fontosságának a gépek javára történő, fokozatos térvésztesének helyzetrajza. Igen sajátos jellegű és hangulatú, a valóságból kiinduló, de attól bátran elrugaszkodó, a realista ábrázolás kereteit túllépő tájai (*Déjà vu*) hűen tükrözik a természet és a tudományok iránti kíváncsiságát egyaránt.

Berszán Zsolt *Body in the Field* című munkájában a rendkívül expresszív, bontott, vonalas ecsetkezelés meg a színválasztás, színtársítás által vezet el oszlásnak indult, bizarr, már-már valóságfeletti hangulatú tájaira. **Máriás István aka Horror Pista** szürreális világának szereplői különleges hordozón kelnek életre. A négyzetes, fehér falicsempék adta alapon a távolkeleti akvarellek és tusrajzok frissességével építi fel a különös rendnek engedelmeskedő kompozícióinak univerzumát.

Căbuz Andrea *Akasha* sorozata a valós vagy elképzelt, sejtelmes és misztikus helyek, tájak által idéz meg már mindannyiunk által sokszor megtapasztalt és ennek okán ismerős, otthonos hangulatokat, érzéseket.

Berze Imre *Elemi formái* futurisztikus-kriptikus térbeli ékírásként foglalnak maguknak teret valóságunkból, és követelnek osztatlan figyelmet elménktől, vissza-visszafordítva kíváncsi tekintetünket, amint jelentést, értelmet próbál teremteni a számára ismeretlen jelrendszerben.

A legvégére hagytam **Szabó Csongor** tömör és szerteágazó szimbolikával terhes, mély konceptuális tartalommal töltött installációját. Volt amit kihámoznom, volt amin gondolkodnom, ám ez egy konceptuális mű esetében egyáltalán nem rendkívüli, sőt, alapfeltétel. Van az edény, legyen az kehely, akár a Szent Grál, vagy bőségszaru, vagy a sokat emlegetett pohár, ami vagy betelik, vagy még az utolsó cseppre vár, hogy beteljen, vagy éppen félig üres, vagy félig teli. Azonban van itt egy nagy, sőt nagyon nagy filozófiai kérdéseket is érintő bökkenő, vagy éppenséggel (csupa nagybetűs) LÉT-kérdés. Van-e egyáltalán pohár, vagy jelen esetben tál? Ha a válasz igen, akkor egyből következik a második kérdés: Mi az, hogy tál? Meg lehet egyáltalán magyarázni, elég erre az empirikus megismerés, elég erre a nyelv, legyen az írott vagy képi, elég a logika, az intuíció? Ha netalán mindezek segítségével sikerül megfogalmazzuk, elmagyarázzuk mégis a fogalmat, a tárgyat, az, amit látunk, megfelel-e minden szempontból az ezek által leírtaknak? Meg lehet ezt a tálát tölteni bármivel is, el tudja látni elsődleges funkcióját, a tárolást? És mi van, ha nem, mivel az egész csak egy illúzió? Ebben az esetben kérem szépen, az a helyzet, hogy – idézem a szerzőt – „*Illúzió csak illúzióval tölthető meg*”.

Ezzel a gondolattal zárom a virtuális tárlatvezetést, és nincsenek illúzióim, sőt a lehető legbiztosabb vagyok benne, hogy a bőséges és izgalmas kínálat látványától megszédülve, csapongó figyelmem nem bírt minden művészt és alkotást érdemeihez mérten, egyforma hűvösséggel vagy épp hévvel méltatni. Ember vagyok én is, s mint olyan, tökéletlen. Ezért kérem fenntartásokkal kezelni, és alkalmadtán felülvizsgálni minden elébb elhangzott kijelentésemet és észrevételemet. Ami biztos az az, hogy a felhívásra válaszoló alkotók művei a legmagasabb minőségűek minden szempontból. Tiszták, őszinték, igazak, eredetiek és gondolkodásra sarkallnak, és bizonyítják azt is egyben, hogy embernek való időtálló értéket csakis ember teremthet, mert legyen bármilyen fejlett a technológia, a rendelkezésére álló információt nüanszok nélkül, szárazon és empátia nélkül kezeli, nem tesz fel kérdést magának, nem reflektál, mint az ember, aki egyszerre kérdező és válaszadó, töprengő, meg-megtorpanó, elbizonytalanodó, de kitartóan küzdő, érző lény. Kimondhatatlan örömmel tölt el és bizakodásra, optimizmusra ad okot a képzőművészet jövőjét illetően látni, hogy a művészek, alkotó ember- és sorstársaink továbbra is a lehető legnagyobb szabadsággal merítenek a nagy közös forrásból, hogy saját csomópontjaik egyedi kapcsolódásai által létrehozott világuk tárgyi kivetüléseivel gazdagítsák mindannyiunk szellemi világának térképét.

Hosszú Zoltán

De ce transilvănean, de ce artă și de ce un salon?

În acest caz, transilvănean se referă în primul rând la localizarea geografică a bienalei, mai exact la faptul că este organizată în Transilvania, și în al doilea rând la faptul că artiștii expozanți sunt legați de Transilvania prin faptul că s-au născut aici sau s-au mutat în această regiune. Trebuie să ne gândim aici la Transilvania de astăzi, care include Transilvania interioară, Partiumul și Banatul.

De ce ar trebui să fie organizată o expoziție special pentru artiștii maghiari care s-au născut ori trăiesc în Transilvania? – Aceasta este o poveste puțin mai lungă, se pornește de la întâlnirea curatorială profesională din 2012, când a fost proiectat Muzeul de Arte Plastice din Transilvania și, mai târziu, Centrul de Artă din Transilvania (EMŰK), urmată de alte mese rotunde. La aceste întâlniri au participat artiști și istorici de artă renumiți din întreaga Transilvania, care activează în diverse domenii și genuri. În ciuda punctelor de vedere diferite, o idee care a fost acceptată de majoritate a fost aceea că există relativ puține oportunități de expunere de calitate pentru artiștii maghiari care trăiesc în Transilvania, în Ungaria sau chiar în Budapesta sau București. Odată cu prima expoziție intitulată „*Felezőidő 2.*” (*Timp de înjumătățire 2.*), deschisă în 2014 cu sprijinul Primăriei Municipiului Sfântu Gheorghe și al Fundației Bethlen Gábor, s-a înființat Centrul de Artă din Transilvania, care a organizat până în prezent mai mult de o sută de expoziții personale și de grup, cu scopul principal de a prezenta și colecționa lucrările artiștilor maghiari din Transilvania. Continuând această nobilă inițiativă, expoziția de la Sfântu Gheorghe oferă o oportunitate pentru artiștii maghiari cu vârsta sub 50 de ani care trăiesc în Transilvania ori s-au născut aici.

Sfântu Gheorghe a găzduit și găzduiește în continuare manifestări de artă contemporană care pot fi numite tradiționale, începând cu expozițiile *MEDIUM* din 1981, continuând cu *Eruptio – Întâlnirile Interregionale de Artă Acționistă*, expozițiile organizate la Spațiul Expozițional de Artă Contemporană MAGMA și Centrul de Artă din Transilvania, *Bienala de Grafică din Ținutul Secuiesc* pentru a le menționa doar pe cele mai impor-

tante. Educația artistică instituțională este, de asemenea, o parte activă a vieții culturale a orașului, cum ar fi Liceul de Artă Plugor Sándor și departamentele de sculptură și pictură ale Facultății de Arte a Universității din Pécs din Sfântu Gheorghe. Datorită activității de creare de valoare și educaționale a organizațiilor menționate mai sus, în Sfântu Gheorghe s-a dezvoltat un public entuziast pentru arta contemporană. Salonul încearcă să prezinte o imagine cuprinzătoare a demersurilor artistice contemporane de astăzi prin prisma artiștilor transilvăneni, reunindu-i pe cei care se inspiră din rădăcinile transilvănene sau din experiența locală și pe cei care se străduiesc să atingă cele mai contemporane standarde universale în arta lor.

Ideea acestui Salon mi-a venit la vernisajul expoziției de grup a tinerilor artiști intitulată *Credință și libertate* (2018), organizată la Centrul de Artă din Transilvania. Această bienală se dorește a fi mai mult decât o expoziție de grup, după cei 35 de artiști care au expus la prima ediție a *Salonului de arte plastice din Transilvania*, acum alți 35 de artiști au fost invitați la cea de-a doua ediție, intitulată *Déjà vu – Salonul de Artă Contemporană din Transilvania, ediția a doua*. Cred că expoziția *Déjà vu* are o atmosferă complet diferită de cea anterioară, intitulată *Instinct*. La prima ediție, accentul principal a fost pus pe absolvenții Universității de Artă și Design din Cluj-Napoca și, în cadrul acesteia, pe mult discutata și renumita pe plan internațional școală nouă de pictură din Cluj și pe lucrările sale conexe, expresive, în mare parte figurative. În cazul expoziției *Déjà vu*, ne-am adresat unui număr mare de artiste care s-ar putea identifica mai ușor cu titlul expoziției și care abordează subiectul cu mai multă sensibilitate. Lucrările expuse sunt poate mai misterioase, mai colorate și mai variate din punct de vedere al tehnicilor folosite și al stilului.

Principalul nostru obiectiv este de a crește continuu numărul de participanți la Saloane și de a crea o listă reprezentativă de artiști prin intermediul expozițiilor și cataloagelor care documentează și colecționează aceste lucrări. La fel ca și *Salonul Național Maghiar*, aș dori ca *Salonul de Artă Contemporană din Transilvania* să fie cunoscută ca o expoziție de calitate europeană, unde artiștii maghiari transilvăneni tineri și de vârstă mijlocie își prezintă cele mai bune lucrări. Cunoscându-se unii pe alții, artiștii vor lega noi prietenii și vor avea noi oportunități profesionale, și sper că această experiență îi va încuraja să continue să se caute și să se exploreze prin arta lor, servind în același timp ca exemplu pentru următoarele generații de artiști.

Péter Madaras

Déjà vu – Salonul de Artă Contemporană din Transilvania Ed. II, 2023

Puncte de legătură

Copy/paste, remake, interpretare, reelaborare, adaptare, actualizare. Există ceva nou sub soare? Cea de-a doua ediție a bienalei *Salonul de Artă Contemporană din Transilvania* i-a abordat pe cei 35 de artiști noi invitați de curatorul Péter Madaras în contextul, sau mai exact sub pretextul fenomenului „**am mai văzut-o înainte**” sau „**paramnezie**”. La fel ca și la ediția precedentă, titlul nu a avut în niciun caz intenția de a limita libertatea de creație, ci mai degrabă era un îndemn artiștilor de a se baza pe aspectul proceselor de creație prin care teme, idei și fenomene eterne reapar și sunt prezentate din nou și din nou pe paleta largă și colorată a creatorilor respectivi. Dar în ce fel și cum anume se manifestă acest lucru? Dacă acceptăm ca adevărată și suntem de acord cu afirmația că despre nimeni, chiar și în calitate de persoană de rând sau creator, nu se poate spune că este o insulă închisă ermetic într-un vid intelectual sau cultural, plutind în gol, ajungem la concluzia evidentă că toți existăm într-un nod al imensei rețele culturale și istorice umane încălcite, mai mult sau mai puțin conectați unii cu alții. În această rețea, al cărei punct de plecare, sau mai precis primul nod, coincide cu apariția lui homo sapiens, tot ceea ce este posibil s-a întâmplat deja, se întâmplă sau se va întâmpla la un moment dat, adică tot ceea ce a fost, este și va fi.

Suntem hrăniți și încărcăți de fluxul de informații care curge din inconștientul colectiv (așa cum îl numea Jung), sau marea sursă spirituală comună, iar noi încărcăm înapoi experiențele, intuițiile și trăirile individuale în același flux. Originalitatea, noutatea lor se datorează întotdeauna localizării spațiale și temporale a nodului nostru de rețea, iar validitatea lor este garantată de cea mai fidelă și precisă formulare a acestei localizări. O operă de artă nu este, așadar, bună în funcție de aparenta noutate și actualitate a conținutului său, nu este un paravan menit să-și ascundă originile, sursele și rădăcinile, care încearcă să se încadreze în universal prin detașarea și mascarea caracterului local, ci își ocupă locul în tabloul general printr-o proiecție clară, precisă și limpede a coordonatelor nodului nostru în rețea. În acest sens, evocarea sentimentului și a experienței „*am*

mai văzut-o înainte" nu trebuie evitată, ci îmbrățișată, deoarece tocmai familiaritatea acesteia este cea care poate aborda și crea cel mai rapid o legătură între creatorul și consumatorul de artă.

Cu toate acestea, sentimentul de déjà-vu nu este doar un suport important sau un punct de plecare pentru creativitatea umană, ci și, nu în mod surprinzător, algoritmi de imagistică ai inteligenței artificiale (care acum atrag tot mai multă atenție și controverse la nivel mondial, dar și o popularitate incontestabilă) sunt concepuți în mod similar în acest spirit. Iar informația vizuală care se învârtă în norul digital atotcuprinzător, care se extinde de la minut la minut, este o sursă inepuizabilă și un teren de reproducere pentru seria nesfârșită de imagini digitale uneori ciudate, uneori uimitoare, uneori sinistre sau chiar înfricoșătoare pe care le creează la comanda omului. Cu toate acestea, principala și cea mai înspăimântătoare problemă cu inteligența artificială din zilele noastre nu este că aceasta le ia pâinea oamenilor creativi, ci faptul că, pe măsură ce totul în lume este din ce în ce mai mult înlocuit de mașini și gândirea artificială, societatea însăși devine tot mai artificială, iar dacă tragem concluzia de aici, ar trebui să ne așteptăm la ce este mai rău din partea acestei tehnologii care invadează fiecare colț al vieții noastre, făcând societatea și mai rece și mai insensibilă la tot și la toți. Această înaltă tehnologie, cu toate beneficiile și confortul său sigur, nu a adus încă Canaanul promis și mult râvnit. A adus în schimb alienare, neîncredere, nesiguranță, servitute, dependență, transferuri masive de bogăție fără precedent și o prăpastie din ce în ce mai mare și mai adâncă între straturile sociale și anxietatea care a rezultat sau care rezultă din aceasta. Acesta este, așadar, punctul de plecare, situația dată, spiritul epocii.

Lumea este un câmp de luptă deschis al conflictului acut și ireconciliabil dintre gândirea deviantă și cea conformistă, iar în această lume spațiul expozițional își poate face cu adevărat treaba doar dacă servește drept bază pentru devianții care se opun în mod obligatoriu modelor trecătoare, adică dacă poate deveni o contrapondere la puterea care forțează uniformitatea și, prin urmare, o platformă pentru comunicarea gândurilor și abordărilor divergente, diverse și multiple. Pentru aceasta, desigur, este nevoie de voință și curaj. Din fericire pentru noi, Centrul de Artă din Transilvania și orașul care îl găzduiește este un astfel de loc, unde diversității i se oferă spațiu pentru a se arăta lumii din nou și din nou.

În anii de studenție și în cariera mea de profesor din ultimele trei decenii, am întâlnit de nenumărate ori ideea de „unitate în varietate, varietate în unitate”, care exprimă succint și adecvat principiile de bază ale compoziției artistice. În timp ce studiam lucrările artiștilor invitați la cea de-a doua ediție a bienalei *Salonul de Artă Contemporană din Transilvania*, încercam să descifrez și să deslușesc motivațiile creative, intențiile

și mesajele codate și ascunse în spatele lucrărilor, căutând conexiuni și contexte, creatoare de unitate în diversitatea colorată și incitantă care se desfășura în fața ochilor mei, această idee revenea mereu ca fiind una dintre cele mai izbitoare caracteristici ale materialului expozițional. Dar haideți să aruncăm o privire la cum arată această idee ca o compoziție unitară extinsă la imaginea de ansamblu a expoziției, și modul în care aceasta reflectă diversitatea expresiei artistice.

Prin gesturile mici, aparent ne semnificative, repetate monoton, ca o mantră, cu perseverență și consecvență, sunt exemple elocvente ale puterii creative și transformatoare a gesturilor mici, care transfigurează atât forma, cât și conținutul, în lucrările lui **Emőke Fábrián** realizate cu tehnici de cerneală și acuarelă, construite din straturi subțiri de laviu. În lucrările sale se conturează pete geometrice radiind calm și liniște, care evocă nevoia minții umane de a crea ordine și structură în haos.

În schimb, *Peisajele Andrei Nagy* sunt întruchiparea unor gesturi repetate într-o manieră mult mai dinamică, ușor ondulate, care ne prezintă o mare onirică de vegetație încâlcită vălurind învolburat, ce ne încântă și ne mângâie retina, timp ce în lucrarea ei intitulată *Pădure - Câmp, Tünde Sipos Gaudi* folosește simultan ambele metode de lucru, surprinzând pe suprafața hârtiei, prin gesturi subtile și sensibile, undele vibraționale generate de peisajul natural în suflul ei. În ciuda titlului său (*Cuaternitate profană*), sculptura lui **Péter Madaras** este o manifestare materială condensată a sfințeniei familiei și a legăturii familiale, în cazul lui a unității cuaternare de nezdruncinat. Ca niște mici daruri ale unei iubiri atotcuprinzătoare, armuri protectoare ale unui devotament neclintit, ale unei vieți întregi de mici gesturi repetitive ale grijii părintești, micile solzi ascuțiți ai conului de pin înconjoară și învăluie cele patru nuclee în formă de inimă întrepătrunse, ascunse înăuntru.

În fotografiile lui **Alpár Péter**, care documentează performance-ul său în cadrul căruia abordează întrebări filosofice existențiale, omul, creatorul, apare în rolul principal ca o forță de mediere, un agent de transfigurare a materiei pământului, acum moartă, dar cândva vie. A pământului, din care el însuși face parte integrantă, dar prin existența sa volatilă, activă, trecătoare și conștientă, este modelator al materiei din care a fost luat și în care se va întoarce. Impermanența existenței umane și a lumii materiale create de om, de asemenea, îl preocupă și îl inspiră creativ pe **Levente Horváth**. În pânzele sale, el înfățișează hambare care și-au pierdut funcția și care acum urmează să fie ori reconstruite, ori, în cel mai rău caz, să fie distruse. Hambare care au avut cândva zile mai bune și care erau locuri importante ale vieții agricole rurale, reprezentanți indirecti ai existenței și activității umane, sunt redade ca un fel de gest creativ de conservare a valorilor, evitând

orice caracter documentar și artistul concentrându-se în schimb pe captarea stărilor, culorilor și formelor caracteristice ale modului de viață.

Barna Éites, care gândește într-un mod similar, are o abordare foarte originală și unică a materialului. În lucrările sale, el reciclează și reinterpretează în același timp. În compozițiile sale spațiale jucăușe, el dă o nouă viață și un nou sens rămășițelor materiale recuperabile ale unei culturi populare cândva înfloritoare, impregnate de energiile spirituale ale vremii. Inspirându-se din puterea creatoare a naturii, iradiind feminitatea instinctivă și sensibilă cu mii de fațete, centrată emfatic pe om, incluzând toată frumusețea, urâtenia, bunătatea și răutatea, *Déjà vues* de **Imola Ábrahám** este o lucrare construită cu o varietate de soluții tehnice, care este „*ca și cum aș fi văzut deja experiența evoluției / revoluției istoriei / creației/universului*” în viziunea proprie a artistei.

Fotografiile-document ale micilor intervenții în peisaj realizate de **Hanna Kolumbán** sunt reprezentări vizuale ale interacțiunilor mentale și fizice dintre om și mediul natural, la fel ca și instalația lui **Kinga Kovács**, cu contraste de culoare roșu-negru și texturi dure și moi, care evocă un altar de sacrificiu. **Hajnalka László**, cu o ironie fără menajamente și prin imagini puternice, surprinde în grafica ei de montaj digital viața cotidiană variată și plină de provocări a femeilor. **Antal Malvina** evocă natura misterioasă și ezavivă a esenței feminității, transformând prin prelucrare mecanică materialele dure în sculpturi cu suprafețe delicate și moi.

Enikő Daczó folosește limbajul gesturilor brute, expresive, fără formă sau dincolo de formă pentru a aborda reprezentarea proceselor de transformare materială, de construire a lumii de către forțele și energiile creatoare, în timp ce **Gábor Kentelki** folosește același limbaj pentru a ilustra puterea distructivă a forțelor primordiale care domină totul și alimentează haosul. **Sándor Szász** ne călăuzește în lumea post-apocaliptică a post-ordonării după haosul care subminează totul, unde ingeniozitatea umană lipește și construiește un nou viitor din fragmente din lumea materială rămasă încă oarecum utilizabilă.

Márta Adorjáni, Ildikó Fazakas, Zoltán Ferencz și Fruzsina Siklódy selectează instrumente dintr-o gamă largă de tehnici și procese grafice, alegându-le cu grijă în funcție de propria sensibilitate și mesajele artistice. În cartea-obiect, **Márta Adorjáni** de la o pagină la alta se folosește de puterea luminii solare, care dă viață, pentru a crea desenele ei de lumină minimaliste cu linii, puncte și pete. **Ildikó Fazakas** confruntă trecerea timpului și cruzimea entropiei prin intermediul fotografiilor vechi, al fragmentelor de text transformate în imagini invocând sentimente de nostalgie prin stratificări transparente și tonuri de gri decolorate. *Dincolo de negru* de Zoltán Ferencz ne poartă înapoi la începutul timpului, poate la nașterea luminii sau, mai exact, la momentul în care aceasta aduce ordine în haosul începutului. **Fruzsina Siklódy**, dacă nu mă înșel, este

cea mai tânără artistă din expoziție, un talent promițător, pe care l-am întâlnit deja la ediția a 7-a a Bienalei de Grafică din Ținutul Secuiesc. Temele centrale ale lucrărilor sale sunt spațiile create de om și funcțiile acestora, precum și obiectele și semnificațiile lor în spațiu, creând operele sale prin combinarea tehnicilor grafice tradiționale și moderne.

Lucrarea lui **István Zakariás** este o critică ascuțită și ironică a progresului social inevitabil, a curentelor la modă din sfera publică, a celor care se autoproclamă mai egali și mai pricepuți la toate, a armatelor de pseudo-profeți și escroci de rând. El ne prezintă o imagine-text care evocă lumea înțelepciunii de stradă des întâlnită în arta de graffiti, pe care apar litere lucioase necorodate pe placa ruginită, semnalând că mesajul trebuie repetat la nesfârșit pentru a-l păstra proaspăt în memorie, fiindcă suntem oameni și avem tendința de a uita repede mesajele importante. **Kund Kopacz**, în mod similar, și într-un mod ironic și cinic, contrastează pseudo valorile cu cele reale în lucrarea sa *Autoportret (concept de SUV urban de 1000 cal putere pe câmp)*, care la prima vedere pare a fi o glumă vizuală, dar după o examinare mai atentă, devine clară critica foarte acidă din spatele glumei. Lucrarea prezintă într-un mod imaginativ gunoiul de grajd, care formează un SUV, realizat din excremente de animale, care, odată ajuns în pământ, se va descompune în substanțe nutritive dătătoare de viață, și lucrul real, care, ca accesoriu indispensabil al societății de consum moderne, preia materii prime din mediul înconjurător ca simbol al statutului social și al prosperității, pentru ca apoi, într-un timp predeterminat și finit, să se acumuleze în munți de gunoaie - și, juxtapunându-le, pornind de la contrastul dintre aparență și conținut, ca un duș rece dă de gândit tuturor celor care, în goana după aparențe, încearcă să umple golul imens din viața lor acumulând diverse obiecte.

Scenele urbane distopice pe care ni le prezintă **Emese Bács**, **László Máthé** și **Ábel Szabó** ridică, în felul lor, o oglindă, pe de o parte, a mediului inuman, rece, impersonal și alienant al vieții urbane moderne, în care contrastează mediul atotcuprinzător al tehnologiei de buzunar, ce promitea strângerea legăturilor dintre oameni, dar care separă omul de om cu ziduri invizibile, și pe de altă parte, dezinteresul care rezultă din aceasta, lipsa de voință de a rezista haosului, care ar fi singura modalitate de a preveni degradarea mediului. Picturile lui **Lehel Kovács**, care se concentrează pe detalii diferite, reflectă oarecum aceeași stare de spirit, dar dintr-o perspectivă complet diferită. În cazul său, suprafețele și materialitatea, culorile și texturile sunt cele care evocă creșterea tot mai pronunțată și ireversibilă a plictiselii urbane.

Béla Zoltán se inspiră din haosul aleatoriu al decolajelor adesea recuperate, lipite și apoi sfâșiate din nou, ale panourilor publicitare și ale suprafețelor murale urbane, și ne atrage astfel atenția asupra fenomenelor

discrete de degradare metropolitană care creează valori estetice neintenționate. Alternanța ritmică de culori luminoase și pastelate palide din seria de picturi *Keeping my Plants Alive* de **Tünde Szász** sunt mărturisiri șoptite delicat despre singurătatea sufocantă a vieții și a imboldului creativ a marilor orașe.

Plapuma a lui **Adrian Kiss** îmi amintește deopotrivă de o carcasă de animal jupuit, atârnată într-un abator, și de o pătură protectoare făcută dintr-o încrucișare între o clapetă de cort și o pilotă de lână cusută, folosită ca un accesoriu esențial în viața de zi cu zi a persoanelor fără adăpost de la marginea societății urbane, care atârnă ca o relicvă religioasă modernă în templul artei, ca semn de supunere și aducere aminte. *Lumea stranie* a lui **Attila TAMÁS** este o replică în pozitiv a labirinturilor subterane din peșterile săpate în pământ ale unor civilizații umane de mult apuse și uitate, sau poate a tunelurilor și camerelor subterane ale unei colonii de termite sau furnici.

Pictura lui **Anna Mária Szabó** intitulată *Lucrări în spațiu-timp – fundația viitorului* este o lucrare care poate fi citită în mai multe feluri. O ușoară ironie și cinism pot fi simțite în titlu, astfel încât, abordată din această direcție, imaginea ar putea fi o caricatură a atitudinii dezamăgite a clasei muncitoare față de muncă, care gravitează în jurul importanței percepute a mașinilor, deghizată în meme științific, sau o schiță de moment al pierderii treptate a greutății și importanței muncii umane în favoarea mașinilor. Peisajele ei (cum este și *Déjà vu*), cu un caracter și o atmosferă foarte particulară, care pornesc de la realitate, dar se îndepărtează cu îndrăzneală de aceasta, depășind limitele reprezentării realiste, reflectă fidel curiozitatea ei atât pentru natură, cât și pentru știință.

În lucrarea sa *Body in the Field*, peninsula divizată și liniară, extrem de expresivă a lui **Zsolt Berszán**, precum alegerea și manipularea culorilor ne călăuzesc spre peisajele bizare, aproape suprarealiste, ale descompunerii. Personajele din lumea suprarealistă a lui István **Máriás aka Horror Pista** prind viață pe un suport special. Pe plăcile de faianță pătrate, albe, el construiește un univers de compoziții care respectă o ordine ciudată, cu prospețimea acuarelelor și a desenelor cu cerneală din Orientul Îndepărtat.

Seria *Akasha* a **Andreei Căbuz** evocă, prin intermediul unor locuri și peisaje reale sau imaginare, misterioase și mistice, atmosfere și sentimente pe care cu toții le-am experimentat de multe ori și care ne sunt, prin urmare, cunoscute și familiare. *Formele elementare* ale lui **Imre Berze** ocupă spațiul din realitatea noastră ca niște cuneiforme spațiale futurist-criptice și solicită atenția totală a minții noastre, întorcându-ne privirea curioasă mereu înapoi în timp ce încearcă să creeze sens și semnificație în sistemul de semne necunoscut.

Am lăsat la final instalația lui **Csongor Szabó**, care este plină de un conținut conceptual profund, plină de simbolică concisă și ramificată. Am avut multe straturi de desfăcut, multe idei de contemplat, dar acest lu-

cru nu este deloc extraordinar pentru o lucrare conceptuală, de fapt este o condiție prealabilă. Există vasul, fie că este un potir, Sfântul Graal, cornul abundenței sau mult discutatul pahar, care este fie plin, fie că așteaptă ultima picătură pentru a-l umple, fie că este pe jumătate gol, fie că este pe jumătate plin. Cu toate acestea, există o problemă filozofică majoră și foarte importantă, sau mai degrabă o întrebare EXISTENȚIALĂ (așa cu majuscule). Oare paharul, sau în acest caz bolul, există măcar? Dacă răspunsul este afirmativ, urmează a doua întrebare: Ce este un bol? Este oare posibil să explicăm, este suficientă cunoașterea empirică, este suficient limbajul, fie el scris sau vizual, este suficientă logica, intuiția? Dacă reușim să formulăm și să explicăm conceptul, obiectul, cu ajutorul tuturor acestor elemente, ceea ce vedem corespunde în toate privințele cu ceea ce descriu ele? Poate fi umplut acest bol cu orice, poate îndeplini funcția sa principală de depozitare? Și dacă nu este așa, pentru că totul este o iluzie? În acest caz, doamnelor și domnilor, adevărul este că – și îl citez pe autor – *„Iluzia poate fi umplută doar cu iluzie”*.

Cu acest gând închei turul virtual și nu-mi fac iluzii, ba chiar sunt cât se poate de sigur că, amețit de priveliștea ofertei abundente și incitante, atenția mea hoinară nu a fost capabilă să aprecieze proporțional cu meritele lor, cu aceeași răceală sau chiar pasiune, toți artiștii și lucrările acestora. Sunt om și, ca atare, imperfect. Prin urmare, vă rog să tratați cu rezerve și să revizuiți ocazional toate afirmațiile și observațiile mele de mai sus. Ceea ce este sigur este că lucrările artiștilor care au răspuns la această invitație sunt de cea mai înaltă calitate din toate punctele de vedere. Ele sunt pure, oneste, adevărate, originale și provocatoare și dovedesc, de asemenea, că numai omul poate crea ceva de valoare durabilă pentru om, pentru că, oricât de avansată ar fi tehnologia, tratează informațiile de care dispune fără nuanțe, sec și fără empatie, nu-și pune întrebări, nu analizează ca un om, o ființă persistentă, care se luptă, care simte, care ponderând, îndoindu-se, ezitând, își pune întrebări și dă răspunsuri la ele. Îmi face o mare plăcere, dându-mi speranță și optimism pentru viitorul artelor vizuale să văd că artiștii, creatorii continuă să se inspire cu cea mai mare libertate posibilă din această mare sursă comună, ca mai apoi să ne îmbogățească harta lumii intelectuale cu proiecțiile materiale ale universurilor lor create prin intermediul conexiunilor unice ale propriilor noduri din rețea.

Zoltán Hosszú

Why Transylvanian, why contemporary art and why a salon?

Transylvanian in this case refers firstly to the geographical location of the Biennial, more specifically that it is organized in Transylvania, and secondly that the exhibiting artists are linked to Transylvania by being born here or moving to this region. We must think here of the Transylvania of today, which includes inner Transylvania, Partium and Banat.

Why should an exhibition be organized specifically for Hungarian artists born or living in Transylvania? This is a bit of a longer story, which goes back to the professional curatorial meeting held in 2012, when the Transylvanian Museum of Fine Arts and later the Transylvanian Art Centre were projected, followed by further round-table discussions. These meetings were attended by renowned artists and art historians from all over Transylvania, working in various fields and genres. In spite of the different points of view there was one idea accepted by the majority, that there are relatively few quality exhibition opportunities in the country or even in Budapest or Bucharest for the Hungarian artists living in Transylvania. The Transylvanian Art Centre (EMŰK) was established in 2014 with the first exhibition entitled "*Felezőidő 2.*" (Half-Time 2), opened with the support of the Mayor's Office of Sfântu Gheorghe and the Bethlen Gábor Foundation. The Centre has now organized over a hundred solo and group exhibitions, and its main aim is to present and collect the works of Transylvanian Hungarian artists. Continuing this noble initiative, the exhibition in Sfântu Gheorghe offers a showcase for Hungarian artists under the age of 50 living or born here in Transylvania.

Sfântu Gheorghe has been and still is the home of contemporary art manifestations that can be called traditional, starting with the MÉDIUM exhibitions in 1981, continuing with the Eruptio - Interregional Action Art Meetings, the MAGMA and EMŰK exhibitions, the Graphic Art Biennial of Szeklerland, to mention only the most important ones. Institutional art education is also an active part of the city's cultural life, such as the Plugor Sándor Art Lyceum and the sculpture and painting departments of the University of Pécs Faculty

of Fine Arts in Sfântu Gheorghe. Thanks to the value-creating and educational work of the above-mentioned organizations, an enthusiastic audience for contemporary art has developed in Sfântu Gheorghe. Through the lenses of Transylvanian artists, the exhibition tries to present a comprehensive picture of contemporary artistic endeavors today, juxtaposing those who draw from Transylvanian roots or experiences and those who strive for the most contemporary universal standards in their art.

The idea for the exhibition came to me at the opening of the group exhibition of young artists entitled *Faith and Freedom* (2018), organized at the Transylvanian Art Centre. This Biennial wants to be more than a group exhibition, after the 35 artists who exhibited at the 1st Transylvanian Art Biennial, now another 35 artists have been invited to the 2nd edition. I think the *Déjà vu* exhibition has a completely different atmosphere from the previous one, *Instinct*. In the first edition the main focus was on the graduates of the University of Fine Arts and Design from Cluj-Napoca and, within it, on the much talked about and internationally renowned new school of painting in Cluj and its related, expressive, mostly figurative works. In the case of *Déjà vu*, we addressed a large number of female artists who could perhaps more easily identify with the title of the exhibition and who approached the subject more sensitively. The works on show are perhaps more mysterious, more colorful and more varied in terms of the techniques used.

Our main goal is to continuously increase the number of participants in the exhibitions and to create a representative list of artists through catalogues that map and collect their work. Like the Hungarian National Salon, I would like to see the Transylvanian Contemporary Art Salon rising up to the standards of any European exhibition where young and middle-aged Transylvanian Hungarian artists present their best work to date. By getting to know each other, the artists would make new friendships and build new professional opportunities, and I hope that this experience would encourage them to continue to seek and explore themselves through their art, while at the same time serving as an example for the next generation of artists.

Péter Madaras

Déjà vu – 2nd Transylvanian Contemporary Art Salon 2023

Points of Connection

Copy/paste, remake, interpretation, makeover, adaptation, updating. Is there anything new under the sun? The second edition of the *Transylvanian Contemporary Art Salon Biennial* addressed the 35 new artists invited by curator Péter Madaras in the context of, or more precisely under the pretext of the phenomenon of “**I’ve seen it before**” or “**Paramnesia**”. Just like the last edition, the title was in no way intended to set limits to creative freedom, but rather to base its call on the aspect of creative processes through which eternal themes, ideas and phenomena reappear and are presented again and again on the wide and colourful palette of the respective creators. But how and in which manner exactly does this work? If we accept as true, and agree with the statement that no one, even as an ordinary person or creator can be said to be an island hermetically sealed in an intellectual or cultural vacuum, floating in the void, we come to the obvious conclusion that we all exist at some node of the tangled web of the great human cultural and historical network, more or less closely or loosely connected to each other. In this network, whose starting point, or more precisely its first node, coincides with the emergence of thinking man, everything that is possible has already happened, is happening, or will happen at some point, that is, everything that was, is and will be.

We are feeding and charging from the stream of information flowing from the collective unconscious (as Jung called it) or the great common spiritual source and are re-feeding our individual experiences and insights in to this stream. In each case, the originality and novelty of these experiences and insights derives from the spatial and temporal location of our network node, and their validity is guaranteed by the most faithful and precise formulation of this very location. A good work of art, then, is not a function of the apparent novelty and topicality of its content, not a screen intended to hide its origins, sources and roots, which tries to fit into the universal by detaching and masking local character, but takes its place in the larger whole by means of a clear and precise projection of the coordinates of our node in the whole/network. In this sense

the evocation of the feeling and experience of „*I have already seen this before*“ should not be avoided, but embraced, since it is precisely the familiarity of this that can most quickly address and create a connection between creator and recipient.

This sense of déjà vu is not only an important support or starting point for human creativity, but also, not surprisingly, the imaging algorithms of artificial intelligence (which is now attracting increasing attention and controversy around the world, but also undeniable popularity) are similarly designed in this spirit. And the visual information swirling in the all-encompassing digital cloud, expanding by the minute, is an inexhaustible source and breeding ground for the endless series of digital images created at human command, sometimes strange, sometimes astonishing, sometimes sinister or even horrifying. However, the main and most frightening problem with artificial intelligence today is not that it takes away the bread of creative people, but that as everything in the world is increasingly replaced by machines and artificial thinking, society itself is becoming more artificial, and if we draw the conclusion from this, we should expect the worst from this technology that invades every corner of our lives, making society even colder and more insensitive to everything and everyone. This updated, high-tech version of the mechanized, automated, push-button, instant gratification with all its benefits and safe convenience has not yet brought the promised and much-coveted Canaan. Instead it has brought alienation, distrust, insecurity, vulnerability, dependency, unprecedented massive wealth transfers, and a widening and deepening gulf between social strata and the resulting or consequent anxiety. This, then, is the starting point, the given situation, the zeitgeist.

The world is an open battlefield of the sharp, irreconcilable conflict between the deviant and the conformist, unanimous thinking, and in this world the exhibition space can only really do its job if it serves as a base for the deviants who are always obligatorily opposed to the passing fads and fashions, i.e. if it can become a counterweight to the power that forces uniformity, and thus a platform for the communication of divergent, diverse and multifarious thoughts and approaches. This, of course, requires will and courage, and no little of it. Fortunately for us, the Transylvanian Art Centre and the city that hosts it is just such a place, where diversity is given space to show itself to the world again and again.

During my student years and my teaching career over the past three decades, I have encountered countless times the idea of “unity in variety, variety in unity”, which succinctly and aptly expresses the basic principles of artistic composition. While I was studying the works of the artists invited to the second edition of the

Transylvanian Contemporary Art Salon Biennial, I was trying to decipher and unravel the creative motivations, intentions and messages encoded in and hidden behind the visuals, searching for connections and contexts, creating in the colorful, exciting diversity unfolding before my eyes, just like a melodic clap-trap, this idea kept coming up again and again as one of the most striking features of the exhibition's material. But let's see first of all, what this idea looks like in the exhibition as a coherent body of work, extended to the whole, and how it reflects the diversity of artistic expression.

Emőke Fábrián's geometric blotch-paintings, made with ink and watercolour techniques, are vivid examples of the creative and transformative power of seemingly insignificant, small gestures, repeated monotonously, persistently and consistently like a mantra to transfigure form and content alike. These are built up of breath-thin layers of highly diluted pigments, atmospherically representing the human mind's need to create order and seek order in chaos, radiating calm and silence.

In contrast, **Andrea Nagy's** *Landscapes* are the embodiment of repeated gestures in a much more dynamic, gently undulating, dreamlike, swirling with tangled vegetation, but also softly caressing and delighting our retinas, while the *Forest - Field* by **Tünde Gaudi Sipos** uses both working methods at the same time, capturing the vibrational waves generated by the natural landscape in her soul on the surface of the paper in subtle and sensitive gestures. Despite its title (*Profane Quaternity*), the sculpture by **Péter Madaras** is a condensed material manifestation of the sanctity of the family and the family bond, the unbreakable quaternary unity in his particular case. Like tiny gifts of love that hold everything together, like protective armour plates of steadfast devotion, of a lifetime of tiny repetitive gestures of parental care, the small pointed pine cone scales enclose and encase the core of four heart-shapes, hidden within, fused into one another.

In the pictures which document his live art performance, **Alpár Péter** deals with existential philosophical questions. Man, the creator, appears in the main role as a mediating force, a transfiguring agent of the now dead but once living matter of the earth. Of the earth, of which he himself is an integral part, but also, through his willing, acting, fleeting, conscious existence, is the shaper of the material from which he was taken and into which he will return. The impermanence of human existence and of the man-made material world also preoccupies and inspires **Levente Horváth**. In his canvases, he depicts the barns, which have lost their function and are now either to be rebuilt or, in the worst case, to be destroyed. These barns once had better days and were important places of rural farming life, the indirect representatives of human existence and activity,

and Horváth paints these as a kind of value-preserving, creative gesture, by avoiding any documentary character and instead focusing on capturing the moods, colours and forms characteristic of that way of life.

Barna Éltes, who thinks in a similar way, has a very original and unique approach to the material. In his works he both recycles and reinterprets. In his playful spatial compositions he gives new life and meaning to the salvageable material remains of a once flourishing folk culture, imbued with the spiritual energies of the time. Drawing inspiration from the creative power of nature, radiating its thousand-faceted instinctive, sensitive femininity, emphatically human-centered, including all its beauty, ugliness, goodness and evil, **Imola Ábrahám's** *Déjà vues* is a work constructed with a variety of technical solutions, which is the artist's own vision of "the experience of history / creation / universe evolution / re-evolution as if I had already seen it before".

Hanna Kolumbán's photo-documentations of her small landscape interventions are visual representations of the mental and physical interactions between man and the natural environment, as is **Kinga Kovács's** installation of red-black colour and hard-soft texture contrasts, evoking an altar of sacrifice. **Hajnalka László**, with unvarnished irony and strong imagery, captures in her digital montage graphics the varied and challenging everyday life of women. **Antal Malvina** evokes the mysterious, elusive nature of the essence of femininity by transforming the hardness of her materials softening them visually through machining.

Enikő Daczó uses the language of raw, expressive, formless, or beyond-form gestures to approach the representation of the material transforming, world-building processes of creative forces and energies, while **Gábor Kentelki** uses the same language to illustrate the destructive power of the primordial forces that dominate everything and feed chaos. **Sándor Szász** takes us into the post-apocalyptic world of the rearrangement after the chaos that subverts everything, where human ingenuity glues and tinkers a new future from fragments of the still somewhat usable material world.

Márta Adorjáni, Ildikó Fazakas, Zoltán Ferencz and Fruzsina Siklódy select tools from a wide range of graphic techniques and processes, carefully pairing them according to their own sensibility and artistic messages. In her artist's book **Márta Adorjáni** uses the life-giving power of sunlight to create her minimalist line-and-blot light drawings from page to page. **Ildikó Fazakas** confronts the passing of time and the inexorability of entropy by using old photographs, text fragments transformed into images, and layered transparencies and faded grey tones. **Zoltán Ferencz's** *Beyond Black* takes us back to the beginning of time, perhaps to the birth of light, or more precisely, the moment when it brings order to the chaos of the beginning. **Fruzsina Siklódy**, if I am not mistaken, is the youngest artist of the exhibition, a promising talent, whom we have

already met at the 7th Graphic Art Biennial of Szeklerland. The central themes of her current works is man-made spaces and their functions, as well as the objects and their meanings in space, she creates her works by combining traditional and modern graphic techniques.

István Zakariás presents a sharp and ironic critique of the inevitable social progression of the mainstream and public sphere, of the self-proclaimed, more equal than everyone and more knowledgeable than everyone, of the armies of pseudo-prophets and common comen of the public opinion: a revelation of a text image evoking the wisdom of street scribbles that often appear in the world of graffiti. With freshly preserved white-glowing letters on its rusted plate, the message must be repeated over and over again to keep it fresh in our memory, because we are human and tend to forget important messages quickly. **Kund Kopacz** similarly and in a suitably ironic and cynical manner juxtaposes real and perceived values in his work *Self-Portrait (concept of 1000 horse power urban SUV in the field*, which at first glance seems to be a visual pun, but after a closer examination, the very acidic criticism behind the gag becomes clear. He shows in an imaginative way the manure heap, which is a city SUV made from animal excrement, which will decompose into life-giving nutrients once it is in the ground – contrarily to the real thing, which is an essential accessory of modern consumer society, a symbol of social status and wealth, taking raw materials from the environment, and then, within a predetermined, finite time, will join to accumulate mountains of rubbish. Juxtaposing them, building on the contrast between appearance and content, gives a sobering slap to all who, in the pursuit of appearances, are trying to fill the huge void in their lives with material things.

The dystopian urban scenes extracted by **Emese Bács**, **László Máthé** and **Ábel Szabó** hold up a mirror on the one hand to the inhuman, cold, impersonal and alienating milieu of modern urban life, where the all-dominant, pocketable technology (which promised to keep us all connected but rather separates man from man with invisible walls) is palpable, but on the other hand, to the resulting disinterest in resisting chaos (which is the only way to prevent the decay of the environment). The paintings of **Lehel Kovács**, focusing on different details, reflect somewhat the same mood, but from a completely different perspective. In his case, it is the surfaces and materiality, the colours and textures are the means that evoke the increasingly pronounced and irreversible rise of urban ennui.

Béla Zoltán draws his inspiration from the random chaos of the often reclaimed, pasted and then torn down again décollages of battered and weathered urban billboards and wall surfaces, and thus draws our attention to the discrete phenomena of metropolitan decay that create unintentional aesthetic values.

The rhythmically alternating vibrant and pale pastel colours of **Tünde Szász's** *Keeping my Plants Alive* series are a quietly whispered confession of the oppressive loneliness of city life which chokes life and the creative urge as well.

Adrián Kiss' Duvet reminds me at the same time of a skinned animal carcass hung up in a slaughterhouse and a protective blanket made of a cross between a tent flap and a sewn wool quilt, used as an indispensable accessory in the daily life of the homeless on the margins of urban society, which hangs like a modern religious relic in the temple of art as a warning and reminder to obedience. The *Peculiar World* of **Attila Tamás** is a positive replica of the underground labyrinths of caves dug into the earth of long-lived and forgotten human civilizations, or perhaps the underground tunnels and chambers of a colony of termites or ants.

Anna Mária Szabó's *Works in Space-Time - Laying the Foundations of the Future* can be read in many ways. A slight irony and cynicism can be felt in the title, so approached from this direction, the picture could be a caricature of the disaffected working class's attitude to work, revolving around the perceived importance of machines, disguised as a scientific meme, or a situation drawing of the gradual loss of the weight and importance of human labour in favour of machines. Her landscapes (such as *Déjà vu*), with their very particular character and atmosphere, which start from reality but boldly depart from it, transcending the boundaries of realistic representation, faithfully reflect her curiosity about both nature and science.

In his work *Body in the Field*, **Zsolt Berszán's** extremely expressive, divided, linear brushwork and the colour associations lead us to the bizarre, almost surreal landscapes of decay. The characters from **István Móri's aka HorrorPista's** surreal world come to life on a special medium. On the square, white wall tiles, he builds up a universe of compositions that obey a strange order, with the freshness of Far Eastern watercolours and ink drawings.

Andrea Căbuz's Akasha series evokes through real or imagined, mysterious and mystical places and landscapes, atmospheres and feelings that we have all experienced many times and are therefore familiar and at home to all of us. **Imre Berze's** *Elementary Forms* occupy space from our reality like futuristic-cryptic spatial coneiforms and demand undivided attention from our minds, turning our curious gaze back and forth as it tries to create meaning and sense in the unknown sign system.

At the very end I left **Csongor Szabó's** installation, which is filled with a deep conceptual content, full of concise and ramified symbolism. I had many things to pick out, and many things to think about, but this is not at all extraordinary for a conceptual work, in fact it is a prerequisite. There is the vessel, be it the chalice,

the Holy Grail, the horn of plenty, or the much-talked-about cup, which is either full, or waiting for the last drop to fill it, or half empty, or half full. However, there is a major, and very significant, philosophical conundrum, or rather (in all caps) a LIFE-question. Is there actually a cup, or in this case a bowl? If the answer is yes, the second question follows immediately: What is a bowl? Can it be explained at all, is empirical knowledge enough, is language, whether written or visual, is logic, intuition enough? If we do manage to formulate and explain the concept, the object, with the help of all these, does what we see correspond in every respect to what they describe? Can this bowl be filled with anything, can it perform its primary function of storage? And what if it can't, because it's all an illusion? In that case, the fact is that - and I quote the author - *"Illusion can only be filled with illusion"*.

With this thought I close the virtual tour and I harbour no illusions, in fact I am as sure as possible that, dizzied by the abundant and exciting offer, my wandering attention was unable to appreciate all the artists and works with equal coolness or even fervor according to their merits. I am human, and as such, imperfect. Therefore, please take with a grain of salt and occasionally review all of the above statements and observations. What is certain is that the works of the authors who responded to the call are of the highest quality in every respect. They are pure, honest, true, original and thought-provoking, and they also prove that only man can create something of lasting value to man, because no matter how advanced the technology, it treats the information at its disposal without nuance, dryly and without empathy, does not ask itself a questions, it's not self reflective, like a man who is both a questioner and an answerer, pensive, and stuttering a faltering but persistent, struggling, feeling being. It is a source of inexpressible joy, optimism and hope for the future of the visual arts to see that artists, our fellow creators and fellow human beings continue to draw with the greatest possible freedom from the great common source to enrich the map of the intellectual landscape of all of us with the material projections of their world created by the unique connections of their own individual nodes.

Péter Madaras

FÁBIÁN Emőke • Szín-tér-kép | Culoare-spațiu-imagie | Color-Scape • 2023

FÁBIÁN Emőke • A város keresztmetszete | Secțiune transversală a orașului | The Cross-section of the City • 2021

FÁBIÁN Emőke • Hangulat-alaprajz | Schema stării de spirit | Atmosphere Blueprint • 2021

HORVÁTH Levente • Péter Janinál | La Péter Jani | At Jani Péter's • 2023

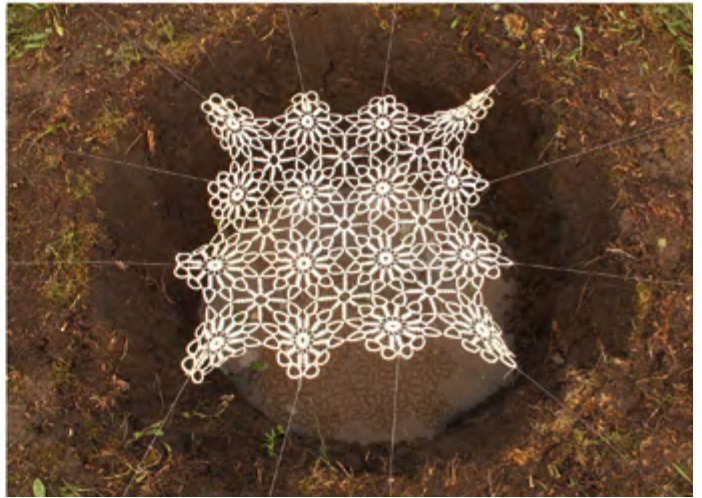
HORVÁTH Levente • Illus néninél | La tanti Illus | At Aunt Illus's • 2022

ÉLTES Barna • Hajlék III-IV. | Adäpost III-IV. | Dwelling III-IV • 2022

ÉLTES Barna • Tájkép két fával | Peisaj cu doi copaci | Landscape with Two Trees • 2022

KOLUMBÁN Hanna • Szövedék | Texturá | Tapestry • 2022

„A világi, földies, zord keménység és a szellemi, légi, játékos sejtelmesség feszülnek egymásnak.

A nőies finomság felülkerekedik a sötétségen, elegánsan átölelve, megnemesítve azt.

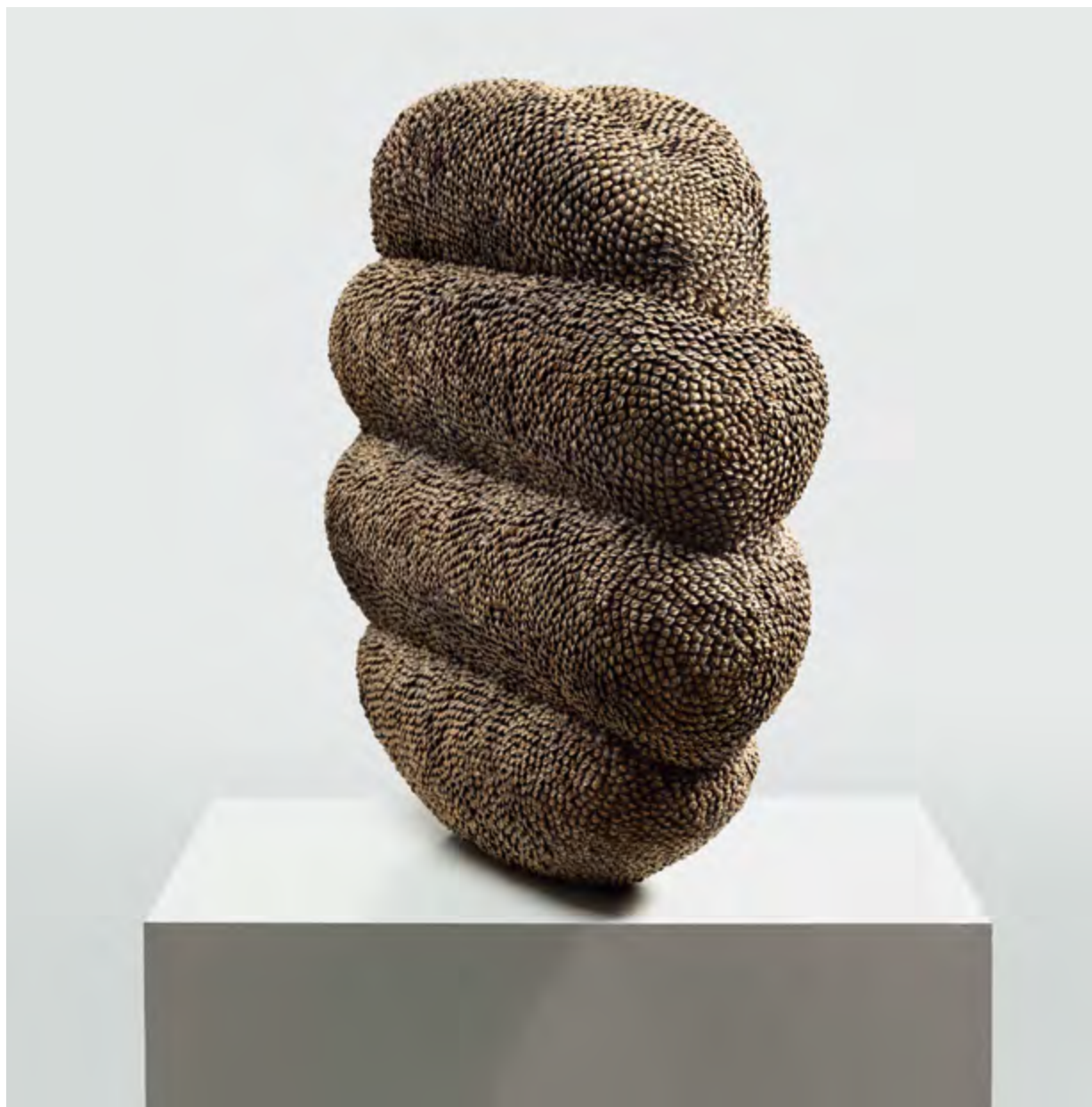
A generációk kapcsolódási szálai megtartanak, életnek és erősítenek bennünket, mint ahogyan a földalatti gombaszálak hálózata táplálja a fákat.

A csipkét bármennyire is szétfeszítik a társadalmi elvárások, ő mégis képes tükröződésében, különleges belső világában tovább létezni, vagy akár a pokol szélén táncot járni.

Ezáltal válik örökéletűvé, a természet legszebb fantáziájának leképezéseként.”

TAMÁS Attila • Különös világ | Lume stranie | Peculiar World • 2023

MADARAS Péter • Profán kvaternitás | Cuaternitate profană | Profane Quaternity • 2023

ZOLTÁN Béla • Forbidden • 2020

SZABÓ Csongor • Illúzió csak illúzióval tölthető meg | Iluzia poate fi umplută doar cu iluzie | Illusion Can Only be Filled with Illusion • 2023

A KULTÚRA TÚL
DOLOG AHHO
A MŰVÉSZEK

L KOMOLY
DZ, HOGY
RE BÍZZUK.

ZAKARIÁS István • A Kultúra túl komoly dolog ahhoz, hogy a művészekre bizzuk | Cultura este prea serioasă pentru a fi lăsată în seama artiștilor
Culture is Too Serious a Matter to Be Left to Artists • 2021

SIKLÓDY Fruzsina • Enteriör I-IV. | Interior I-IV. | Interior I-IV • 2023

SZABÓ Ábel • Drogostanya | Hală de fabrică | Factory Hall • 2021

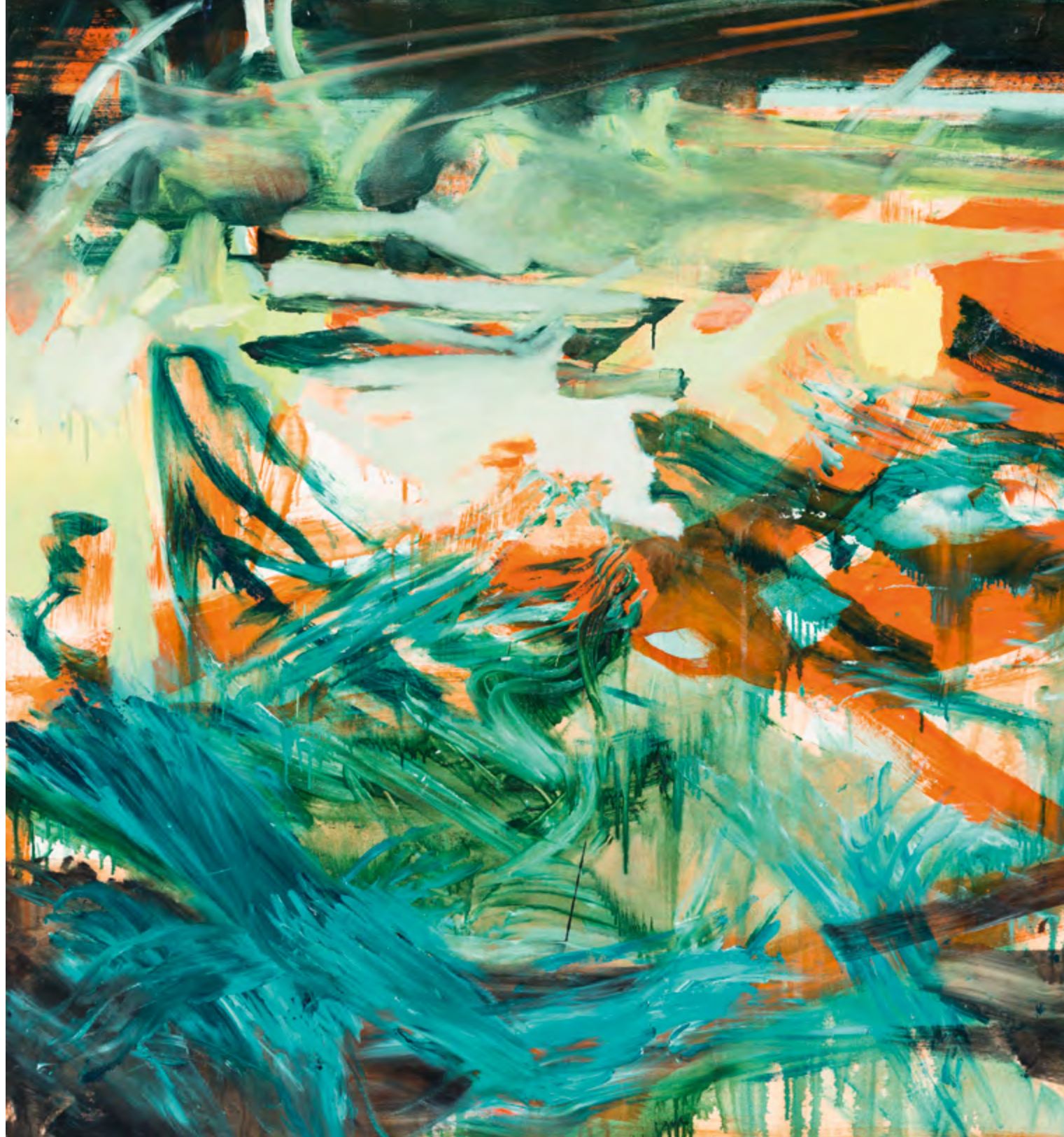

SZABÓ Ábel • Drogostanya | Lăcaș al drogaților | Junkies' Den • 2015

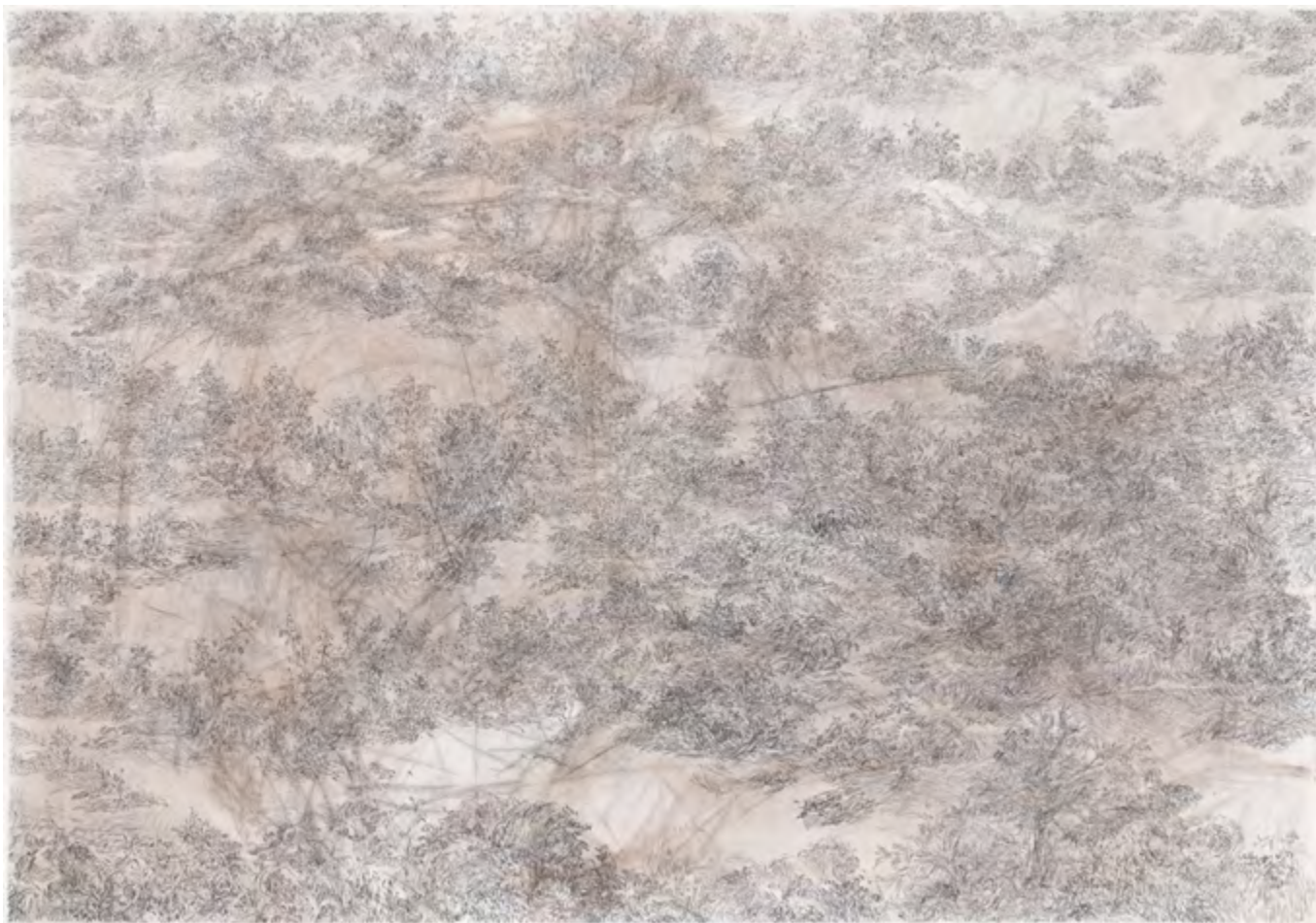

BACS Emese • Mester és tanítványai | Maestrul și ucenicii săi | Master and Disciples • 2020

KENTELEKI Gábor • Apocalypse Now (1979) • 2023

NAGY Andrea • Tájkép 2. | Peisaj 2. | Landscape 2

NAGY Andrea • Tájkép 4. | Peisaj 4. | Landscape 4

BERSZÁN Zsolt • Body in the Field • 2023

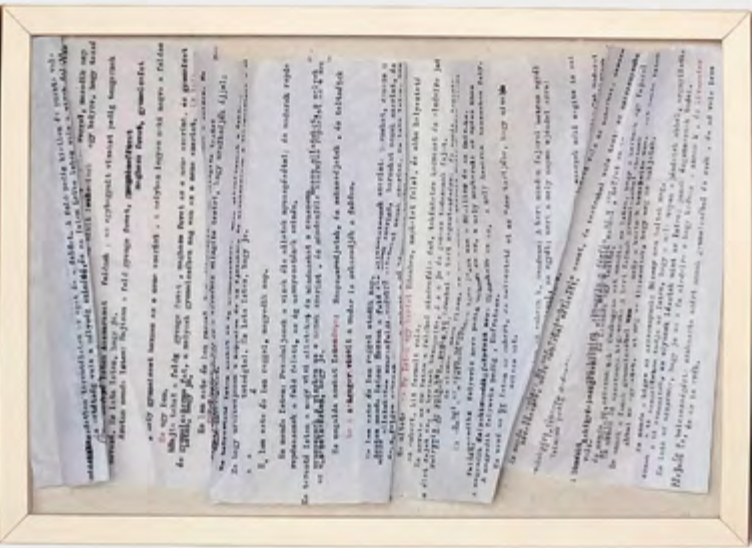

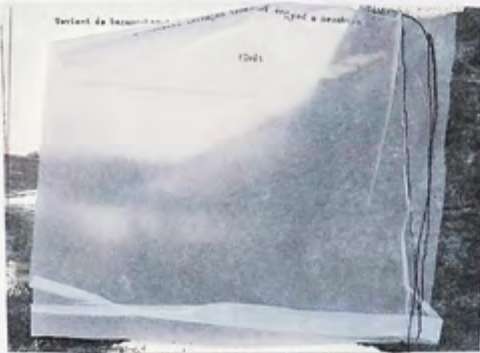
KISS Adrian • Dunyha 1. | Plapumã1. | Duvet 1 • 2020

KOVÁCS Kinga • Background • 2021

FAZAKAS Ildikó • Ez így jó | E bine așa | This is Just Fine • 2023

SZÁSZ Sándor

Illúzió horizontjának követése | Urmărind orizontul iluziei | Tracing the Horizons of Illusion •

Ábrahám Imola • Déjà vues I. • 2023

Ábrahám Imola • Déjà vues II. • 2023

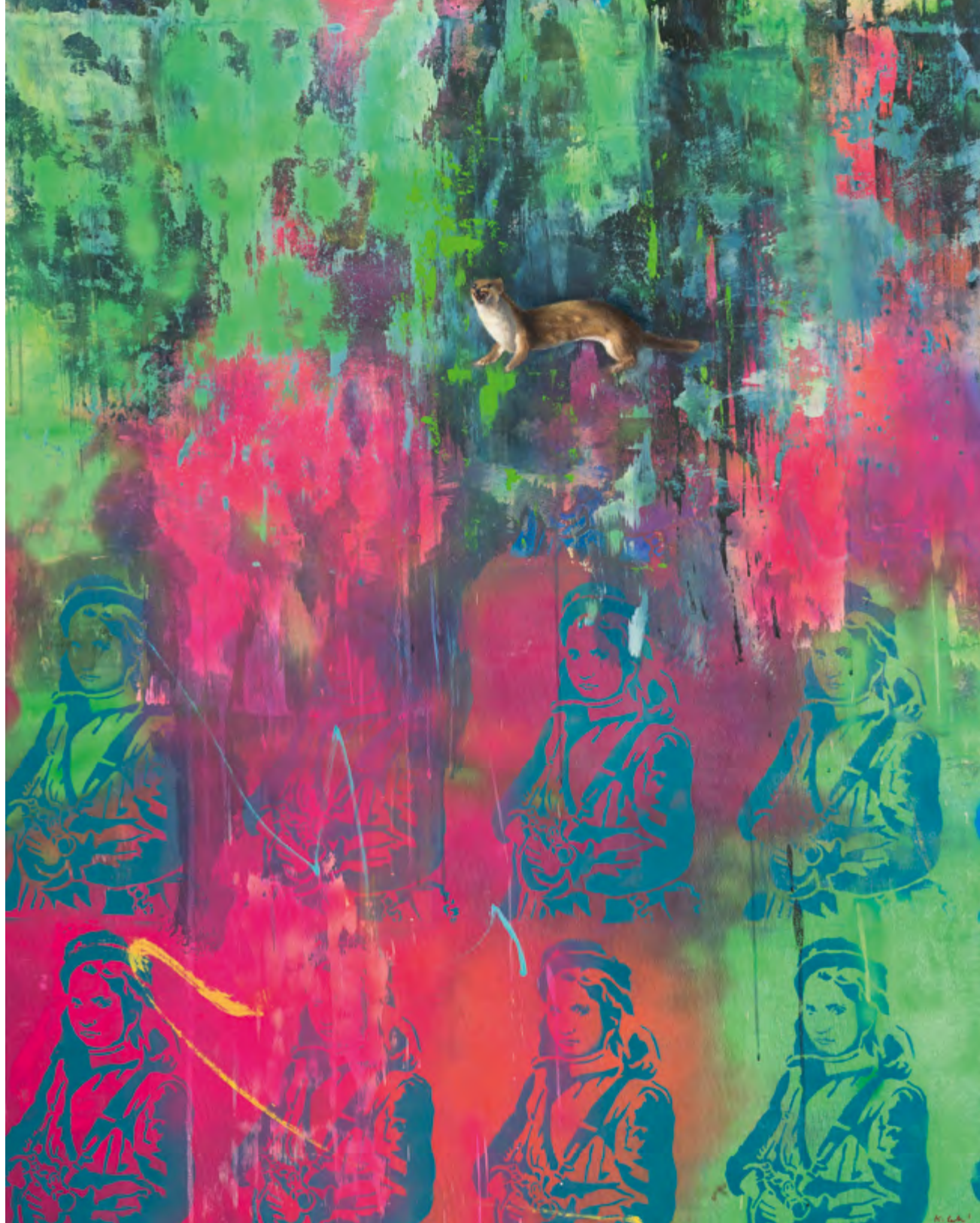

Ábrahám Imola • Déjà vues III. • 2023

KOVÁCS Lehel • Váltott színű idő | Timp de culoare schimbată | Colour Changing Time • 2016

KOVÁCS Lehel • Egyetlen moccanás | O singură zvăcnire | One Single Move • 2017

MÁRIÁS István aka Horror Pista • Szirén | Sirenă | Siren • 2020, mázazott kerámia csempe, porcelán

LÁSZLÓ Hajnalka • Self-care • 2019

LÁSZLÓ Hajnalka • Trophy • 2018

SZÁSZ Tünde • Keeping my Plants Alive I. • 2023

SZÁSZ Tünde • Keeping my Plants Alive II. • 2023

ANTAL Malvina • Fekvő múzsa | Muză stând întinsă | Reclining Muse • 2019

ANTAL Malvina • Elmélkedés a $I\gamma \cdot \gamma \Psi = m\Psi$ -ről (avagy a világegyenletről)
Meditație despre $I\gamma \cdot \gamma \Psi = m\Psi$ (sau despre ecuația lumii) | Reflections on $I\gamma \cdot \Psi = m\Psi$ (or the World Equation) • 2018

DACZÓ Enikő • Energia I. | Energie I. | Energy I. • 2022

DACZÓ Enikő • Energia II. | Energie II. | Energy II. • 2022

FERENCZ Zoltán • A feketén túl | Dincolo de negru | BeyondBlack • 2021

SZABÓ Anna Mária • Munkálatok a téridőben - a jövő megalapozása

Lucrări în spațiu-timp - fundația viitorului | Works in Space-Time - Laying the Foundations of the Future • 2022

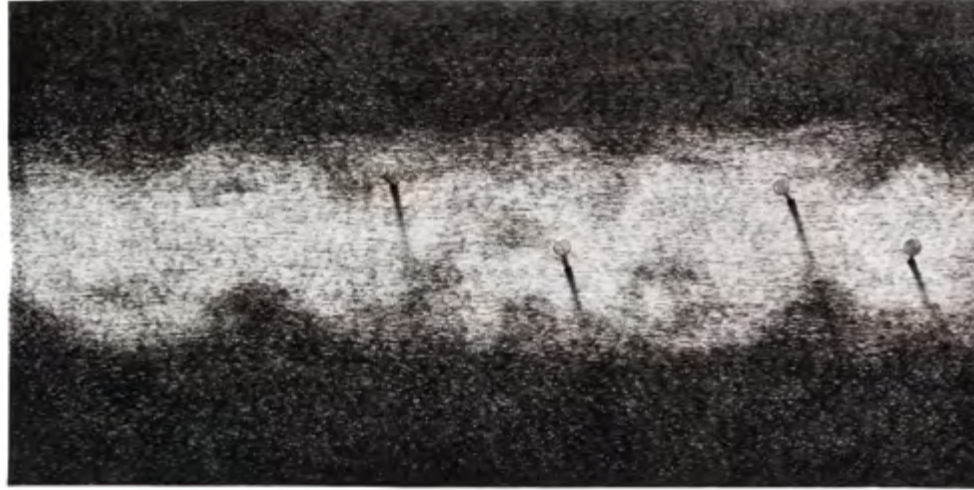

SZABÓ Anna Mária • Déjà vu • 2017

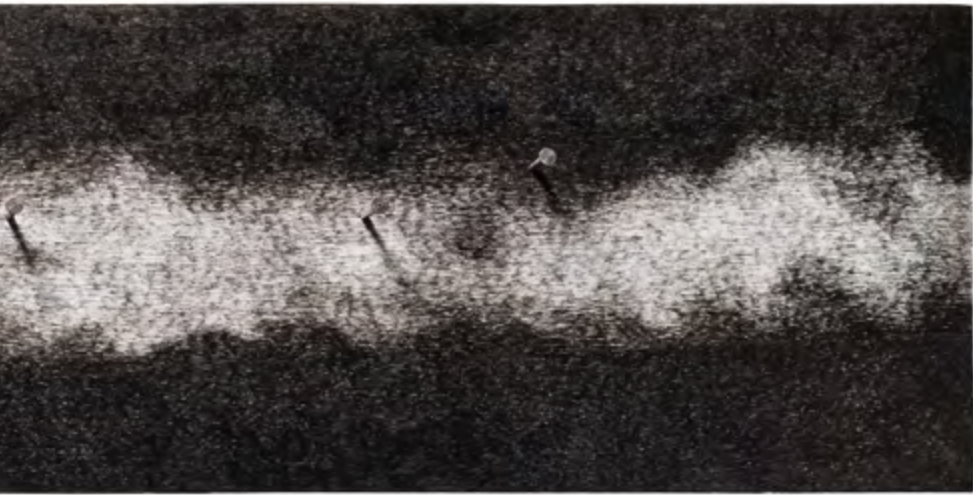

CĂBUZ Andrea • Akasha III. per 6 • 2023

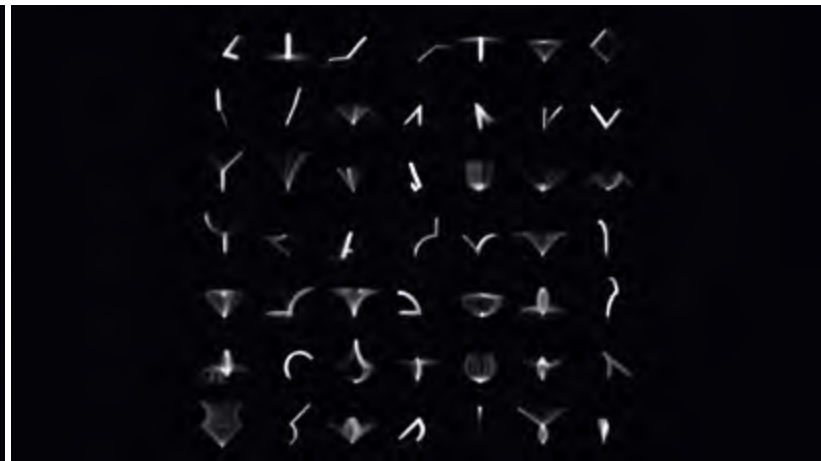

SIPOS GAUDI Tünde • Erdő - Mező | Pădure - Câmp | Woods & Fields • 2023

BERZE Imre • Elemi formák | Forme elementare | Elementary Forms • 2023

ADORJÁNI Márta • Negyven fényrajz | Patruzeci de desene cu lumina | Forty Light Drawings • 2019-2021

KOPACZ Kund • Lócatorna | Gimnastică pe bancă | Bench Tournament • 2018

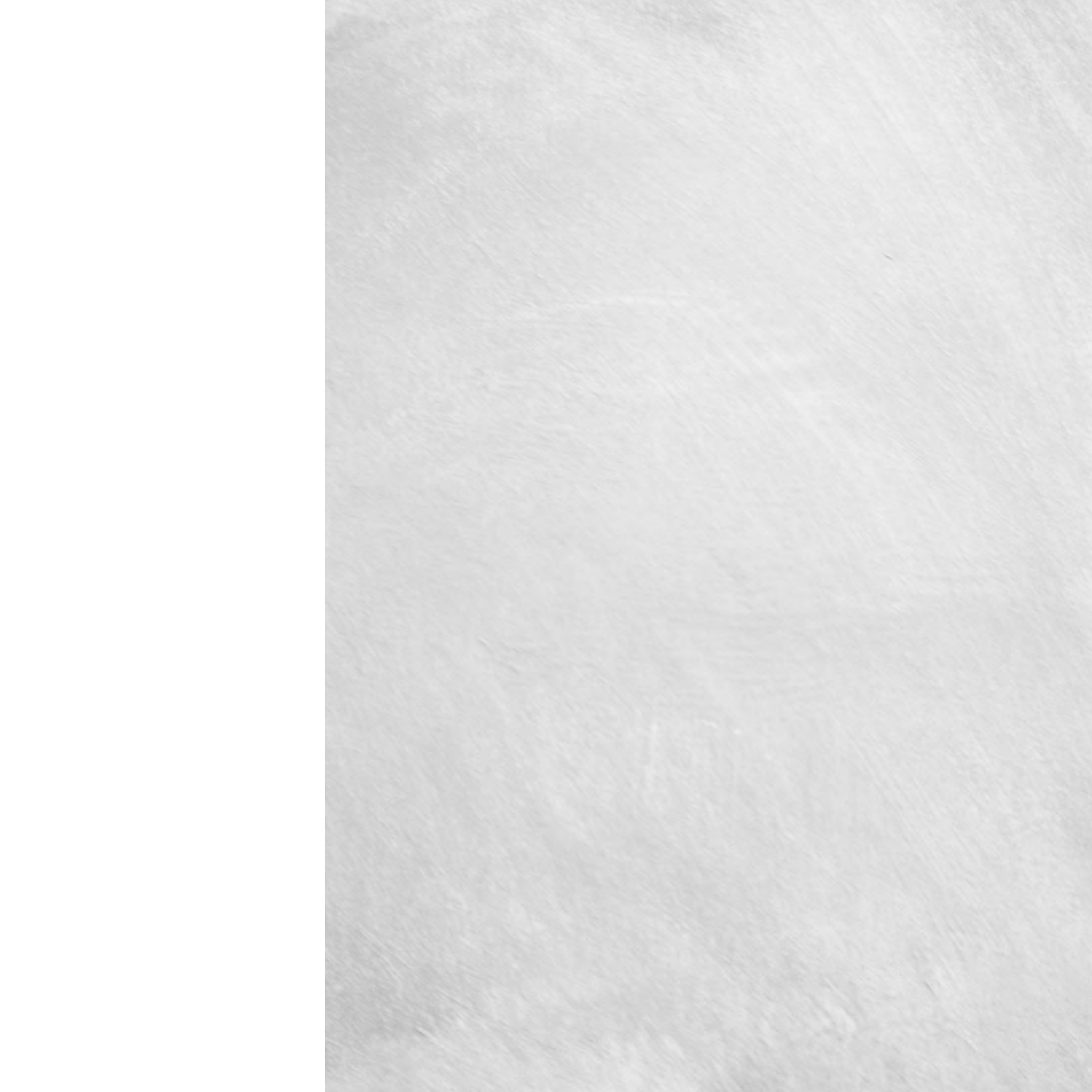
KOPACZ Kund • Autóportré (1000 LE koncept városi terepjáró a mezőben)
Autoportret (concept de SUV urban de 1000 cal putere pe câmp) | Self-Portrait (concept of 1000 horse power urban SUV in the field) • 2022

PÉTER Alpár • Karantén sorozat II. | Seria de carantină II. | Quarantine Series II • 2019-2021

ADORJÁNI Márta képzőművész, grafikus (Kovászna, 1987)

2008-2011 és 2019-2021 között a kolozsvári Képzőművészeti és Formatervezési Egyetem hallgatója. Jelenleg könyvkötéssel foglalkozik és művészkönyveket készít, amelyekben grafikai és kísérleti sokszorosító technikákat ötvöz. Többször vezetett könyvkötő műhelyfoglalkozást a *Cele mai frumoase cărți din România* [A legszebb romániai könyvek] és a *Minitremu Art Camp* – kortárs művészeti tábor keretein belül. Kolozsváron él és alkot.

Díjak, ösztöndíjak: 2012, 2016, 2020: a Communitas Alapítvány alkotói ösztöndíja • 2013: I. „Víz-Jel” Nemzetközi Képzőművészeti Biennále – különdíj • 2014: I. HOME miniART miniatúrák nemzetközi biennáléja – különdíj

Irodalom (válogatás): *Csináljuk másképp:* Adorjáni Márta. Videóinterjú, Transindex, 2017. (https://www.youtube.com/watch?v=B_oM_ZJZDIQ) • UNGVÁRI-ZRINYI Kata: A kód diszkrét játéka. Adorjáni Márta munkáiról. *Opus – szlovákiai magyar írók folyóirata*, 56. sz. (2018/5), 94–95. • *Új életre keltett könyvek Adorjáni Márta, azaz Matild műhelyéből.* Kolozsvári Rádió, 1001 ötlet rovat, interjú, 2021. • Magyarország Háza Galéria, videóinterjú Zakariás Ágotával, 2021 (<https://www.facebook.com/Magyarorszag.Haza.2011/videos/295762138623837/>)

ANTAL Malvina szobrászművész (Nagybánya, 1987)

Tanulmányait a Nagybányai Művészeti Líceumban kezdte, majd a Pécsi Művészeti Szakközépiskolában tanult, diplomáját a Magyar Képzőművészeti Egyetemem szerezte. Rendszeresen részt vesz kiállításokon itthon és külföldön. Közgyűjteményekben Gyergyószárhegyen, Zalaegerszegen, Somorján és a budapesti Magyar Nemzeti Galériában vannak munkái. Az első köztéri szobrát Telkiben avatták fel. Tagja a MAMŰ Társaságnak.

Díjak, ösztöndíjak: 2002: Homo Ecologicus, I. díj, Nagybánya • 2012: Erasmus ösztöndíj, Milánó • 2018: Nemzeti Kulturális Alap (NKA) alkotói támogatás • 2019–2022: a Magyar Művészeti Akadémia ösztöndíja

Irodalom (válogatás): FÜKÉNÉ WALTER Mária: Pedagógiai mozaik: részekből az egész. *Ponticulus Hungaricus*, 2016/11. (online) • SZEGŐ György, SZURCSIK József, GAÁL József: *Szabadjáték*, II. Képzőművészet Nemzeti Szalon (kiáll. kat.), Műcsarnok, Budapest, 2020. 64–65. • SINKÓ István: Illékony és földérés: Antal Malvina munkái. *Új Művészet*, 2020/5, 59. • NOVOTNY Tihmér: Ovidiusz helyett (Átváltozások). *Kortárs – irodalmi és művészeti folyóirat*, 2020/5, 70–82. • NAGY Zopán: Uhol a nézőpont kérdése honol / In Situ... *Tiszatáj* online folyóirat, 2021. december 12. (<https://tiszatajonline.hu/kepzuveszet/uhol-a-nezopont-kerdes-honol-in-situ/>) • FAZAKAS Réka: *Animula. Test és lélek művészi egysége.* Új Művészet honlapján, 2022. március 29. (<https://ujmuveszet.hu/kunszt/animula/>) • MOGÁN Orsolya (szerk.): *Essentia artis. Az MMA 2019–2022. évi művészeti ösztöndíjasainak zárókiállítása és programsorozata* (katalógus). Pesti Vigadó, 2023. 10–11.

ÁBRAHÁM Imola képzőművész, grafikus (Brassó, 1978)

1996-ban érettségizik a sepsiszentgyörgyi Plugor Sándor Művészeti Középsiskolában. 1997–2002 között a kolozsvári Képzőművészeti és Formatervezési Egyetem hallgatója. A brassói Áprily Lajos Főgimnázium és a 8-as számú Általános Iskola címzetes képzőművész tanára. 2009-től a Barabás Miklós Céh tagja, 2010-től a Romániai Képzőművészek Szövetségének a tagja.

Díjak, ösztöndíjak: 1995: Gheorghe Naum-díj, Brăila; a Bukaresti Képzőművészeti Akadémia különdíja • 2001-2002: Apáczai Ösztöndíj, Budapest • 2002-2003: a Szókratész-program ösztöndíja • 2016: Csoma-tárlat (Kovácsna), Körösi Csoma Sándor-díj
Irodalom (válogatás): –kb–: Grafikai tárlat a Korunknál. *Szabadság*, 2006. ápr. 8. (18. évf. 83. sz.), 2. • GAZDA József: Szárnyalás. A kovácsnai Csoma-kiállításról. *Művelődés*, 2016/10. 24-26. • TÚROS Eszter: Átjárások. *Helikon*, 2018. máj. 25. (29. évf. 10. sz.), 23. és a lapszám illusztrációi • BOTÁR László (szerk.): *Barabás Miklós Céh országos kiállítás*. Csíki Székely Múzeum, Csíkszereda, 2021. 26. • *Soleil de L'est. În promovarea picturii braşovene, ieri, azi şi mâine*. Monitorul Oficial, Bucureşti, 2022. 84-87.

BÁCS Emese festőművész (Brassó, 1978)

1994-1996 között a brassói Művészeti Líceum grafika szakán tanult, majd 1998-2004 között a budapesti Magyar Képzőművészeti Egyetem festőművész szakán folytatta tanulmányait. 2001-ben az Accademia di Belle Arti Erasmus-ösztöndíjas hallgatója, Brerában (Milánó). 2002-ben a Ludwig Alapítvány ösztöndíjával Franciaországban, Spanyolországban, Portugáliában és Marokkóban tesz tanulmányutat. 1997 óta Budapesten él és alkot.

Díjak, ösztöndíjak: 2004: Barcsay-díj (Budapest), Gruber Béla-díj • 2014: Ozone Zöld-díj (magánszemély kategóriában); *XXI. Magyar tájak – Országos Tájékp Biennálé*, arany diploma • 2018: *Nap mint nap Óbuda* képzőművészeti pályázat, Óbudai Múzeum különdíja • 2019: *Gigacsiga* szoborpályázat (a Művészetek Völgye Nonprofit Kft. és a MANK Nonprofit Kft. közös pályázata), I. díj • 2021: a Csoma-tárlat (Kovácsna) Szentimrei Judit-díja; Budapest XIII. Kerületi Önkormányzatának köztéri installációs pályázata, I. helyezés; az MMA Művészeti Ösztöndíja • 2022: 53. Tavasz Tárlat, Pesterzsébeti Múzeum, a Pesterzsébeti Önkormányzat díja • 2023: Az év képe, "H-Art" Hartai művészház különdíja

Irodalom (válogatás): SZOMBATI Bálint: Városi fények pírja. *Műértő* – művészeti és műkereskedelmi folyóirat, 2016. április, 2. • GÁRDONYI László: Térkép és utazók. Bács Emese munkáiról. *Mozgó Világ*, 2017/6, 34-39. • WEHNER Tibor: Csillapíthatatlan feszültség: Bács Emese kiállítása. *Magyar Műhely*, 188. sz. (2019/2), 62-66. • GARAMI Gréta: Pályám – Bács Emese kiállítása. *Új Művészet*, 2019/10, 57. • GALAMBOS Ádám: Az eldobott tárgy és az ember viszonya. *Tiszatáj online* folyóirat, 2019. november 20. (https://tiszatajonline.hu/kepzo_muveszet/az-eldobott-targy-es-az-ember-viszonya/) • Műteremtés: Bács Emese. *Székelyföld* kulturális folyóirat, 2021/7. lapszám illusztrációi • BÁCS Emese: *Csillapíthatatlan feszültség* (album). Pauker Collection 56. Pauker Holding Kft., Budapest, 2022. • SINKÓ István: Utas és a félvilág. *Élet és Irodalom*, 2023/8.

BERSZÁN Zsolt képzőművész (Marosvásárhely, 1974)

1992-1998 között a kolozsvári Képzőművészeti és Formatervezési Egyetem hallgatója. 2007-ben alapítja a Bázis Egyesületet. 2010-2021 között a BAZIS contemporary art space – kortárs képzőművészeti kiállítóterület alapítója és működtetője (www.bazis.ro). 2015-2021 a kolozsvári Centrul de Interes Federáció alapítótárgya és alelnöke. Berlinben és Csíksomlyón alkot.

Díjak, ösztöndíjak: 2006: a Communitas Alapítvány alkotói ösztöndíja • 2017: Erdélyi Magyar Kortárs Kultúráért Díj

Irodalom (válogatás): Dosar de artist, *ARTA*, #0/2010 • SZÉPLAKY Gerda (bev.): *BERSZÁN. Genesis-Project* (kiállítási katalógus). MODEM, Debrecen, 2010. • *Decomposition* (kiállítási katalógus). Art Hungaria, Velence, 2014. • BEDI Kata: Az anyag útja. *Új Művészet*, 2014/7. 46-47. • Gerda SZÉPLAKY: *Wounding the Color Black: On Zsolt Bersan's art*. Bázis, Cluj-Napoca, 2018. (lásd még: <https://www.modernism.ro/2018/04/18/wounding-the-color-black-on-zsolt-bersans-art/>) • SZÉPLAKY Gerda: Emberi maradék | Poszthumán perspektíva Berszán Zsolt művészetében. *Balkon*, 2019/2. 28-34. • C. AHRENS – G. SZÉPLAKY – D. DOCHIA (szövegek): *REMAINS – Zsolt Berszán* (képzőművészeti album). Kerber Verlag, Berlin, 2022.

BERZE Imre szobrászművész (Székelyudvarhely, 1985)

2003-ban a székelyudvarhelyi Palló Imre Zene- és Képzőművészeti Líceum szobrászat szakán végezte a középiskolai tanulmányait. 2003-2007 között a kolozsvári Képzőművészeti és Formatervezési Egyetem monumentális kerámia-üveg-fém szakán tanult, majd a temesvári Nyugati Egyetem Képzőművészeti karán, a formatervezői szak mesterképzőjén folytatta tanulmányait. 2021-ben kezdte el doktori (DLA) tanulmányait a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karán. 2016-tól a székelyudvarhelyi Haáz Rezső Múzeum muzeológusaként dolgozik, 2021 óta a PTE Művészeti Karának Sepsiszentgyörgyre kihelyezett Képzőművészeti Tanszékén oktat szobrászatot. 2007-től tagja a Barabás Miklós Céhnek és 2023-tól a MAMŰ Társaságnak. A 2012-ben indult székelyudvarhelyi Pulzus Művésztelep, valamint 2013-2019 között a ZEREDA nyarászteredai művésztelep művészeti vezetője. Jelenleg Székelyudvarhelyen él és alkot.

Díjak, ösztöndíjak: 2002: az Imecs László Alapítvány (Székelyudvarhely) képzőművészeti pályázata, I. díj (szobrászat); Udvarhelyi interkulturális sokszínűség pályázat, I. díj (festészet) • 2006: XIX. ETDK, II. díj (kerámia) • 2007: Aranka György-szobor pályázat, Marosvásárhely, II. díj • 2007: XXVIII. OTDK, Pécs, különdíj (kerámia) • 2008: a Communitas Alapítvány alkotói ösztöndíja • 2010: *Termesztjárók emlékműve* – pályázat (Marosvásárhely), I. díj • 2011: *Projekt 4* tárlat (Csíkszereda), II. díj (szobrászat)

Irodalom (válogatás): NAGY Botond: Apró lények absztrakt világban. *Népűjság*, 2010. febr. 27. (62. évf. 48. sz.), 4. • Műteremtés: Berze Imre. *Székelyföld* kulturális folyóirat, 2015/3. lapszám illusztrációi • MÓZES László: Berze Imre szobrai Sepsiszentgyörgyön. *Háromszék*, 2017. ápr. 1. (29. évf. 8063. sz.), 3. • KOSZTOLÁNYI Kata: Egyéni budapesti kiállításra kapott felkérést Berze Imre. *Udvarhelyi Híradó*, 2018. máj. 30. (29. évf. 100. sz.), 4. • VÉCSI NAGY Zoltán (szerk.): *100 év – erdélyi magyar képzőművészet*. Iskola Alapítvány, Kolozsvár, 2019. • BERZE Imre (szerk.): *A Pulzus 10 éve* (katalógus). Haáz Rezső Múzeum, Székelyudvarhely, 2022. • Dr. MÉSZÁROS Gergely DLA (szerk.): *Paralel* (kiállítási katalógus). PTE Művészeti Kar, Pécs, 2023. 140-143.

CĂBUZ ANDREA festőművész (Marosvásárhely, 1987)

2002-2006 között a marosvásárhelyi Művészeti Líceum diákja, 2006-2009 között a kolozsvári Képzőművészeti és Formatervezési Egyetem hallgatója, majd ugyanezt 2009-2011 között megszerzi a mesteri fokozatot is. 2013-2017 között a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem doktori képzését végzi el. 2013-tól napjainkig főállású oktató a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem Marosvásárhelyi Karán. Számos hazai és külföldi (Svédország, Németország, Olaszország, Magyarország) egyéni illetve csoportos kiállításon vett részt. Tagja a Romániai Képzőművészek Szövetségének és a Barabás Miklós Céhnek. Jelenleg Marosvásárhelyen él és alkot.

Díjak, ösztöndíjak: 2010: *Projekt 3* tárlat (Csíkszereda), a Gyergyószárhegyi Művészeti és Kulturális Központ díja (budapesti ösztöndíj) • 2012: II. Székelyföldi Grafikai Biennálé, a Gyergyószárhegyi Művészeti és Kulturális Központ különdíja • 2015: a Communitas Alapítvány alkotói ösztöndíja

Irodalom (válogatás): NAGY Botond: Apró lények absztrakt világban. *Népűjság*, 2010. febr. 27. (62. évf. 48. sz.), 4. • Egyéni tárlat a Forrásközpontban. *Udvarhelyi Híradó*, 2012. jún. 11. (23. évf. 109. sz.), 7. • KOVÁCS Árpád: Nagy ég, kicsi föld. *Erdélyi Művészet*, 44. sz. (2012/3) • N.M.K. [NAGY Miklós Kund]: Úton. Tárlat a sejtelmesség jegyében. *Múza – a Népűjság melléklete*, 2014. márc. 1. (66. évf. 50. sz.), 4. • NAGY B. Sándor: Testvérpár kiállítása a Lábasházban. *Háromszék*, 2015. aug. 8. (27. évf. 7565. sz.), 2. • MATEKOVICS János Zoltán: A művész, aki az ég felé tekint. Căbuz Andrea kiállítása a Lábasházban. *Háromszék*, 2019. máj. 20. (31. évf. 8696. sz.), 3. • *Helikon*, 2019. aug. 10. (30. évf. 15. sz.) lapszám illusztrációi • *Akasha – Căbuz Andrea kiállítása a sepsiszentgyörgyi Lábasházban*. TVR1 Magyaradás riportja, 11'33", 2019.05.28. (megtekinthető a Magyaradás Youtube csatornáján)

DACZÓ Enikő vizuális művész (Kézdivásárhely, 1980)

1994–1998 között a sepsiszentgyörgyi Plugor Sándor Művészeti Líceum tanulója. 2000–2004 között a jászvásári Művészeti Egyetem hallgatója, majd fél évig ösztöndíjas a Manchester Metropolitan University Művészet és Formatervezés Karának Interaktív művészetek szakán (Faculty of Art & Design, Interactive Arts). 2006–2010 között alapítója és kurátora az Altus Kortárs Művészklubnak. Tematikus kiállítások és nemzetközi szimpóziumok szervezője, továbbá számos nemzetközi művésztelep résztvevője. 2004 óta tagja a Romániai Képzőművészek Szövetségének, 2017-től pedig a Barabás Miklós Céhnek. Jelenleg Sepsiszentgyörgyön él és alkot.

Díjak, ösztöndíjak: 2004: Socrates/Erasmus ösztöndíj, Manchester Metropolitan University, Interactive Arts • 2012: a Communitas Alapítvány alkotói ösztöndíja

Irodalom (válogatás): (a.l.): Kapcsolatok. *Háromszék*, 2003. nov. 1. (15. évf. 4004. sz.), 3. • Műteremtés: Daczó Enikő. *Székelyföld* kulturális folyóirat, 2009/11. lapszám illusztrációi • TÜROS Eszter: *Daczó Enikő, INTIM*. MAGMA Kortárs Művészeti Kiállítótér, Sepsiszentgyörgy, 2012. • VÉCSI NAGY Zoltán (kat. előszó): *ANAHITA – Daczó Enikő és Kolumbán Hanna* (kiállítási katalógus). Erdélyi Művészeti Központ, Sepsiszentgyörgy, 2015. • KÁNYÁDI Iréne: Anahita. *Háromszék*, 2015. nov. 23. (27. évf. 7655. sz.), 6. • *Korunk*, 2021/9. szám illusztrációi

ÉLTES Barna képzőművész (Sepsiszentgyörgy, 1981)

1995–1999 között a sepsiszentgyörgyi Művészeti Líceum diákja, 2000–2005 között a Magyar Képzőművészeti Egyetem szobrász szakos hallgatója. 2016-tól a sepsiszentgyörgyi Székely Nemzeti Múzeum muzeológus-munkatársa. 2004-től tagja a Fiatal Képzőművészek Stúdiója Egyesületnek (FKSE), 2008-tól a Barabás Miklós Céhnek, 2012-től a Romániai Képzőművészek Szövetségének és 2014-től a Lakóca Egyesületnek.

Díjak, ösztöndíjak: 2001: Magyar Állami Ösztöndíj • 2002, 2003: Finta József-díj • 2003: az Utolsó Csepp Fesztivál (Budapest) képzőművészeti díja • 2004: Nemzetközi Kőszobrász Biennálé fődíja, Vicenza; Párizsi ösztöndíj, a Károlyi Alapítvány díja • 2005: Derkovits Gyula képzőművészeti ösztöndíj, Budapest; Glatz Oszkár-díj (MKE, Budapest) • 2008: Communitas Alapítvány, alkotói ösztöndíj • 2014: a Magyar Művészeti Akadémia alkotói ösztöndíja • 2018: *Hit és szabadság* kiállítás (EMÜK, Sepsiszentgyörgy) nívódíja

Irodalom (válogatás): HALLER Dóra: Végtelen tér és erdélyi hagyomány. Diplomázó szobrászok az Eprekertben. *Népszabadság*, 2005. jún. 16. (63. évf. 139. sz.), 2. • SOMOGYI Zsófia: A látható és láthatatlan valóság. *Új Művészet*, 2005/9. 12–14. • PÁL Amanda: „Az emberiségnek volt egy aranykora, amikor minden egyben volt”. (interjú) *Kultúra.hu*, 2020.09.22. • MAGYARI Tekla: Portréfilm, 2022. M5, Kunszt képzőművészeti magazin. • NOVOTNY Tihamér: Természeti kohézió. Éltés Barna és Horváth Levente kiállítása. *Kortárs – irodalmi és művészeti folyóirat*, 2022/6. 45–64. • SZUSZÁMI Zsuzsa: *A természet minden társművészetet összesít* (interjú, 42' 15"). Marosvásárhelyi Rádió, 2022. (<https://www.marosvasarhelyiradio.ro/musorok/a-termeszet-minden-tarsmuveszetet-osszesit/>) • Dr. MÉSZÁROS Gergely DLA (szerk.): *Paralel* (kiállítási katalógus). PTE Művészeti Kar, Pécs, 2023. 144–147.

FÁBIÁN Emőke festőművész (Marosvásárhely, 1990)

2001–2009 között a marosvásárhelyi Művészeti Líceum tanulója, majd 2009–2014 között a kolozsvári Képzőművészeti és Design Egyetem festészet szakos hallgatója. Egyetemi tanulmányai bevégeztével Nagyváradon él és alkot, a Nagyvárad Művészeti Líceum tanára.

Díjak, ösztöndíjak: 2011–2012: Erasmus ösztöndíj, Accademia di Belle Arte di Torino • 2014, 2018: a Communitas Alapítvány alkotói ösztöndíja • 2015: Iuventus Pro Arte Transsylvaniae pályázat (Erdélyi Művészet folyóirat), II. díj • 2016: Barcsay-díj
Irodalom (válogatás): SZABÓ Anna-Mária: Enyészet helyett művésztabor. *Szabadság*, 2013. nov. 21. (25. évf. 270. sz.), 3. • F. ZS. [Ferencz Zsolt]: Fiatal alkotók munkái a Minervánál. *Szabadság*, 2014. máj. 16. (26. évf. 111. sz.), 2.

FAZAKAS Ildikó grafikus (Csíkszereda, 1973)

1992–1998 között a kolozsvári Ioan Andreescu Képzőművészeti Egyetem grafika szakos hallgatója. Jelenleg a Nagy István Művészeti Középiskola tanára, a kolozsvári *Napsugár* és *Szivárvány* gyermekirodalmi lapok munkatársa, számos könyv illusztrátora.

Díjak, ösztöndíjak: 2004, 2019: Budapest Galéria ösztöndíja • 2023: MAMŰ Társaság rezidencia programja; a Szolnoki Művésztelep ösztöndíja

Irodalom (válogatás): UNGVÁRI ZRINYI Kata: *Belső tér – Fazakas Ildikó kiállításáról*, K'Arte Galéria, Marosvásárhely, 2016. • BOB József: *Szerűlékenységünk tudatában – „magabiztosan és alázattal”*. Megnyitószöveg Fazakas Ildikó, Lakatos Gabriella és Siklódy Ferenc sepsiszentgyörgyi kiállításán, 2017. • MÓZES László: Érzelmekről másként, de őszintén. *Háromszék*, 2017. júl. 1. (29. évf. 8136. sz.), 3.

FERENCZ Zoltán képzőművész (Gyergyószentmiklós, 1980)

1994–1998 között a csíkszeredai Nagy István Zene- és Képzőművészeti Líceum diákja, 1998–2003 között a Temesvári Nyugati Egyetem Művészeti és Tervezési Karának hallgatója, képgrafika szakon. 2001-ben féléves részképzésen vett részt a Magyar Képzőművészeti Egyetemen Somorjai Kiss Tibornál, 2004–2005-ben a kolozsvári Képzőművészeti és Formatervezési Egyetem mesterképzős hallgatója. 2014-től a Gyergyószárhegyi Kulturális és Művészeti Központ művészeti vezetője. 2017-től tagja a Barabás Miklós Céhnek, 2018-tól a Romániai Képzőművészek Szövetségének, 2019-től MAMŰ Társaság Kulturális Egyesületnek, 2022-től a Szolnoki Képzőművészeti Társaságnak.

Díjak, ösztöndíjak: 2001: Bolyai ösztöndíj • 2004, 2016, 2021: Nemzeti Kulturális Alap, alkotói támogatás • 2015: Communitas Alapítvány alkotói ösztöndíja; a Budapest Galéria ösztöndíja • 2016: a Bukaresti Nemzetközi Grafikai Biennálé különdíja; a Hargita Szalon fődíja • 2017: CreArt Artist in residence ösztöndíj, Litvánia • 2018, 2020: a Budapest Galéria ösztöndíja • 2020: a MAMŰ rezidenciaprogram ösztöndíja • 2022: a Magyar Művészeti Akadémia ösztöndíja

Irodalom (válogatás): KÁNYÁDI Iréne: Szilágyi Domokos emlékére. *Háromszék*, 2017. szept. 23. (29. évf. 8207. sz.), 6. • BONCINA-SZÉKELY Szidónia: *Kortárs művészeti törekvések (Szemle)*. Morfondir.ro, 2018. (<https://morfondir.ro/kortas-muveszeti-torekvesek-szemle/>) • BONCINA-SZÉKELY Szidónia: *Vallásos témák mai arculattal – Ferencz Zoltán művészete* (interjú). Morfondir.ro, 2019 (<https://morfondir.ro/vallasos-temak-mai-arculattal-ferencz-zoltan-muveszete/>) • BÁLINT Tamás: *Szembejön a világ – Beszélgetés Ferencz Zoltán képzőművésszel, grafikkussal*. *Krónika* online, 2021. február 8. • FERENCZ Zoltán: Gyergyói képzőművészek nemzetközi kontextusban. *Művelődés* melléklet: Gyergyó. 2022/1-2. 40–42. • FERENCZ Zoltán (szerk.): *Egy újratöltött szellemiség* (kiáll. kat.). Gödöllői Királyi Kastély, 2022.

HORVÁTH Levente festőművész (Gyergyóalfalu, 1977)

1992–1996 között a csíkszeredai Nagy István Zene- és Képzőművészeti Líceum tanulója. 2000–2006 között a budapesti Magyar Képzőművészeti Egyetem hallgatója. Tagja a budapesti MAMŰ Társaságnak. Jelenleg Zsobokon él és alkot.

Díjak, ösztöndíjak: 2001–2006: Pro Professione Alapítvány ösztöndíja • 2007: Barcsay Jenő-díj • 2008, 2010: Nemzeti Kulturális Alap, alkotói támogatás • 2010: a Communitas Alapítvány alkotói ösztöndíja • 2020: VIII. Hargitai Salon díja
Irodalom (válogatás): SIKLODI Zsolt – ERŐSS István (szerk.): *A Gyergyószárhegyi Művésztelep Enciklopédiája 1966/2007*. Gyergyószárhegy, 2007. 206. • Műteremtés: Horváth Levente. Székelyföld kulturális folyóirat, 2015/11. lapszám illusztrációi • ALAPFY László – STEFANOVITS Péter (szerk.): *Transzmisszió* (kiáll. kat.). Magyar Művészeti Akadémia, Budapest, 2019. 54–55. • VÉCSI NAGY Zoltán (szerk.): *100 év – erdélyi magyar képzőművészet*. Iskola Alapítvány, Kolozsvár, 2019. • KÖNYA Réka (szerk.): *Nyílt Tér 2001-2020 (20 éves a mezőszemerei művésztelep)*. Mezőszemerei Civil Egyesület, 2020. 102–103. • Dr. MÉSZÁROS Gergely DLA (szerk.): *Paralel* (kiállítási katalógus). PTE Művészeti Kar, Pécs, 2023. 158–161.

KENTELKI Gábor festőművész (Marosvásárhely, 1998)

2009–2017 között a marosvásárhelyi Művészeti Szaklíceum diákja. Tanulmányait a bukaresti Nemzeti Képzőművészeti Egyetemen (UNARte) folytatja, ahol 2020-ban festészet szakon diplomázik. 2014-től rendszeresen részt vesz alkotótáborokban (ezek közül kiemelkednek a mezőmadarasi, valamint a csernátóni IKA Alkotótábor), valamint csoportos kiállításokon. Jelenleg Bukarestben él és dolgozik.

Irodalom (válogatás): Gabriela BORDA: Vernisaj – Kentelki Gábor. *Cuvântul liber* (Marosvásárhely), 2017. febr. 8. (29. évf. 25. sz.), 12. • BODOLAI Gyöngyi: A színeket tartom a legfontosabbnak. *Népújság* (Marosvásárhely), 2017. márc. 7. (69. évf. 54. sz.), 7. • TÚROS Eszter: *Absztrakt tájak* (kiállítás megnyitószövege). Megyeháza Galéria, Csíkszereda, 2023. március 2.

Adrian KISS vizuális művész (Csíkszereda, 1990)

2008–2009 között a Londoni Képzőművészeti Egyetem (University of the Arts London) Central Saint Martins College of Art and Design kollégiumában sajátítja el a képzőművészet és formatervezés alapjait, majd 2009–2012 között ugyanott elvégzi a Képzőművészet alapképzést (BA in Fine Art). 2023-tól a rotterdami Piet Zwart Institute Képzőművészet mesteri képzését (Master of Fine Art) végzi. Budapesten él és dolgozik.

Díjak, ösztöndíjak: 2014: Miskolci Galéria, művészeti rezidenciaprogram • 2015, 2017, 2019, 2021: Esterházy Art Award (jelölt művész) • 2018: *Art in General* művészeti rezidenciaprogram, New York • 2021, 2022: Derkovits Gyula képzőművészeti ösztöndíj, Budapest • 2021: STRABAG Artaward International – nemzetközi művészeti díj (előzsűrizett)

Irodalom (válogatás): Ajánló: Derengés. Kiss Adrian, Nik Timková. *Új Művészet*, 2015/6. 3. • Sandro DROSCHL (szerk.): *Abstract Hungary* (kiáll. kat.). Sternberg Press, Graz, 2018. • Jenelle PORTER (szerk.): *Vitamin T: Threads and Textiles in Contemporary Art*. Phaidon Press, London, 2019. • FENYVESI Áron: A dzsungel áramvonalai. Kiss Adrian, Komoróczy Tamás, Keresztes Zsófia, Ulbert Ádám kiállítása. *Várad*, 2019/9. 34–45. • SÁRVÁRI Zita – RIEDER Gábor (szerk.): *YouHu: The New Generation of Hungarian Contemporary Art*. Kieselbach Galéria, Budapest, 2022.

KOLUMBÁN Hanna Éva vizuális művész (Szászrégen, 1976)

1990–1994 között a sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Kollégium tanulója matematika–fizika szakon. 1995–2000 között a kolozsvári Képzőművészeti és Formatervezői Egyetem fotó–videó és számítógépes képfeldolgozás szakának hallgatója. Sepsiszentgyörgyön kulturális intézmények grafikusa és számos kiállítás, alkotótábor szervezője, illetve résztvevője. 2018–2020 között

mentálhigiéné szakirányú továbbképzésen vesz részt a budapesti Károli Gáspár Református Egyetemen és ezt követően a művészetre terápiás és önismereti útként tekint. Művészetére a természet, a mítoszok és a népmesék világképe hatottak erőteljesen, illetve vizuális ábrázolásaiban az emberi psziché változásait, az anima és animus állapotait jeleníti meg. Alkotásaiban a fotó, mint médium feltérképezi az egyén és belső világa közti kapcsolódásokat, egyfajta lélekábrázolásként.

Irodalom (válogatás): Dr. ÜTŐ Gusztáv: Tendenciák az erdélyi akcióművészetben. *Erdélyi Művészet*, 2004/1. • BOGDÁN László: A város ismeretlen arcai. *Háromszék*, 2007. aug. 25. (19. évf. 5160. sz.), 6. • VÉCSI NAGY Zoltán (kat. előszó): *ANAHITA – Daczó Enikő és Kolumbán Hanna* (kiállítási katalógus). Erdélyi Művészeti Központ, Sepsiszentgyörgy, 2015. • KÁNYÁDI Iréne: Anahita. *Háromszék*, 2015. nov. 23. (27. évf. 7655. sz.), 6. • BEDŐ Zoltán: Szilágyi Domokos emlékezete. *Székely Hírmondó*, 2017. nov. 19. (22. évf. 178. sz.), 14. • NAGY B. Sándor: Hála és köszönet a csodákért. *Háromszék*, 2021. szept. 15. (33. évf. 9327. sz.), 1-2.

KOPACZ Kund képzőművész (Csíkszereda, 1991)

A csíkszeredai Márton Áron Elméleti Liceumban végzett 2010-ben, majd Egerben kezdte el felsőfokú művészeti tanulmányait az Eszterházy Károly Főiskola Vizuális Művészeti Tanszékén (EKF-VMT), a Természetművészet szakon Erőss István osztályában. 2014-től a kolozsvári Képzőművészeti és Formatervezési Egyetem szobrászat szakán folytatta tanulmányait Septimiu Jugrestan vezetése alatt, 2016-ban szerzett mesteri diplomát. 2015 óta tagja a MAMŰ Társaságnak. 2022 óta egyetemi tanársegédként oktat az időközben egyetemmé növekedő egri Eszterházy Károly Katolikus Egyetem Képzőművészeti és Művészetelméleti Intézet (EKKE-KMI) Természetművészet specializációján, illetve doktorandusz a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karán. Bukarest, Eger, Pécs és Csíkszereda között utazik, él, alkot.

Díjak, ösztöndíjak: 2013: Essl Art Award CEE Hungary (a nemzetközi Essl művészeti díj magyar kiírása) I. díj és VIG különdíj • 2018-2020: Derkovits Gyula képzőművészeti ösztöndíj, Budapest • 2021-2022: a Communitas Alapítvány alkotói ösztöndíja

Irodalom (válogatás): CSIDER István Zoltán: Vándormária és lebegés. Vasárnap zár az Essl Art Award hazai döntőseinek tárlata. *Népszabadság*, 2013. jún. 6. (71. évf. 130. sz.), 16. • ÉBLI Gábor: Belülnézet. Fiala (fotó)művészeti pozíciók az Essl Award kiállításán. *Fotóművészet*, 2013/3. 30-33. • VERESS Dani: Tájékozódj (Interjú Kopacz Kund képzőművésszel). *Apokrif* irodalmi folyóirat (Budapest), 2020/1. 52-57.

KOVÁCS Kinga vizuális művész (Gyergyószentmiklós, 1987)

2002–2006 között a csíkszeredai Kós Károly Szakközépiskola Környezetvédelem szakos tanulója volt. 2006–2009 között a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem fogtechnika szakának hallgatója volt. 2009–2012 között a Partiumi Keresztény Egyetem Képzőművészeti Karán végezte el a reklámgrafika szakot, majd ugyanott 2012–2014 között vizuális kommunikáció szakon tanult. Magánvállalkozóként belsőépítéssel és grafikával foglalkozik. Tagja a budapesti MAMŰ Társaságnak. Számos művésztelepen vesz részt, legutóbb a dél-koreai Geumgang Nemzetközi Természetművészeti Biennálén. Jelenleg Nagyváradon él és alkot.

Díjak, ösztöndíjak: 2022: a Communitas Alapítvány alkotói ösztöndíja

Irodalom (válogatás): KOVÁCS Kinga: *CreArt, Network of Cities for Artistic Creation* (projektkatalógus). Hargita Megye Tanácsa, 2017. • UJVÁROSSY László: Kovács Kinga teematikus műveiről. *Várad*, 2019/2, 40–53. • MÓZES László: Kovács Kinga installációi a Lábas Házban. *Háromszék*, 2019. szept. 24. (31. évf. 8802. sz.), 8.

KOVÁCS Lehel festőművész (Sepsiszentgyörgy, 1974)

1980–1990 között a sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Kollégium, utána a sümegi Kisfaludy Sándor Gimnázium és Kollégium tanulója. 1995–2000 között a Magyar Képzőművészeti Egyetem festő szakos hallgatója. 1998-tól napjainkig résztvevője az Élesdi Művésztelepnek. 2000 óta tagja a Magyar Képzőművészek Országos Egyesületének (MAOE). 2003-ban alapító tagja lesz a Sensaria Képzőművészeti Egyesületnek és felvételt nyer a MAMŰ Társaság Kulturális Egyesületbe. 2009–2016 között a Magyar Festészet Napja Alapítvány egyik kurátora. 2017 óta Németországban él és alkot, 2020 óta a németországi Mecklenburg-Elő-Pomerániai Művészeti Szövetség tagja.

Díjak, ösztöndíjak: 2000: BAUMAX-X Tehetségkutató verseny, III. hely; a Római Magyar Akadémia Ösztöndíja, Róma • 2004: Barcsay Jenő-díj • 2006: 53. Vásárhelyi Őszi Tárlat, Hódmezővásárhely, a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének (MAOE) díja • 2008: a Katona Kiss Ferenc Alapítvány díja • 2010: Budapest Galéria Ösztöndíj, Strasbourg • 2012: 59. Vásárhelyi Őszi Tárlat, Hódmezővásárhely, a Csongrád Megyei Közgyűlés különdíja • 2013: 60. Vásárhelyi Őszi Tárlat, Hódmezővásárhely, különdíj • 2014: a 15. Szegedi Táblaképfestészeti Biennálé különdíja • 2016: 63. Őszi Tárlat, Hódmezővásárhely, Magyar Alkotóművészeti Nonprofit Közhasznú Kft. díja

Irodalom (válogatás): MULADI Brigitta: A táj képben van. *Élet és Irodalom*, 2005. jan. 28. (49. évf. 4. sz.), 26. • ROSTÁS-PÉTER István: Kovács Lehel: tájat festeni embert próbáló feladat. *Krónika*, 2010. jan. 8. • KOVÁCS Ágnes: Tájak alkonyatban. Kovács Lehel kiállítása. *Új Művészet*, 2010/12. 46–47. • LAKATOS Gergő: Rejtőzködő jelenlét. Kovács Lehel festményeiről. *Új Művészet*, 2011/6. 18–19. • MULADI Brigitta: *Tour de Hongrie – egy korábbi kiállításunk képeiről*. Residentart.com, 2017. január 11.

LÁSZLÓ Hajnalka tervezőgrafikus, képzőművész (Csíkszereda, 1983)

1997–2001 között a csíkszeredai Nagy István Művészeti Líceum festészeti szakán tanul. 2004–2008 között a nagyváradai Partiumi Keresztény Egyetem hallgatója reklámgrafika szakon. A Chromatt tervezőgrafikai stúdió alapítója, amelynek fő tevékenységei közé leginkább az arculattervezés és weboldalak grafikai tervezése tartozik. Mindezek mellett digitális nyomataival rendszeresen részt vesz különböző képzőművészeti kiállításokon, grafikai biennálékon. Egyéni kiállításai Nagyváradon (PKE), Kolozsváron (Korunk Stúdiógaléria), Csíkszeredában (Csíki Székely Múzeum Kossuth utcai galériája) és Sepsiszentgyörgyön (Tein) voltak.

Irodalom (válogatás): TÚROS Eszter: Ceci n'est pas... *Helikon*, 2017. jún. 10. (28. évf. 11. sz.), 23. • Műteremtés: László Hajnalka. *Székelyföld* kulturális folyóirat, 2017/4. • Kép: László Hajnalka. *Korunk*, 2017/10. • UNGVÁRI-ZRÍNYI Kata: Érzés, világon, belül. László Hajnalka munkáiról. *Opus* (szlovákiai magyar írók folyóirata), 51. sz. (2017/6), 92–93. • SZILÁGYI Aladár: Létélményt kínáló művészet. László Hajnalka képzőművész digitális játékaírói. *Várad*, 2018/3. 34–45. • ZAKARIÁS Ágota: Trimaginarium. *Helikon*, 2019. ápr. 25. (30. évf. 8. sz.), 23. • SZILÁGYI Orsolya: Trimaginarium. *Korunk*, 2019/5. 77–78. • ZAKARIÁS Ágota: Mimesis 8: Ledöntjük? Ne döntsük le? *Helikon*, 2020. szept. 25. (31. évf. 18. sz.), 23. • BÁLINT Tamás: Szétszerelhető próbababák – beszélgetés László Hajnalka képzőművésszel, tervezőgrafikussal. *Előretolt helyőrség* irodalmi-kulturális lap, 2020. szeptember (3. évf. 8. sz.), 5. • HORVÁTH Benji: Az a bizonytalanul kellemes érzés. *Trimaginarium 2.0. Újvárad*, 2023/5. 22–29.

MADARAS Péter szobrász (Medgyes, 1981)

1995–1999 között a sepsiszentgyörgyi Plugor Sándor Művészeti Líceum grafika szakán, majd 2000-tól 2004-ig a nagyváradai Képzőművészeti Egyetem szobrászat szakán tanul, ahol mestere Bone Rudolf volt. Az egyetem elvégzése után feleségével

Sepsiszentgyörgyre, majd a várostól nem messze, Zalán faluba költöztek, jelenleg is itt élnek és alkotnak. 2000 óta számos kiállításon és képzőművészeti táborban vett részt: Dél-Koreában, Tajvanban, Mexikóban, Franciaországban, Szlovákiában, Magyarországon és Romániában. 2004-2011 között a Plugor Sándor Művészeti Líceum szobrászat és rajz tanára, 2018-2021 között a sepsiszentgyörgyi Erdélyi Művészeti Központ munkatársaként számos kiállítás szervezője és kurátora, 2021 óta a Pécsi Tudomány Egyetem Sepsiszentgyörgyi Képzőművészeti Tanszékének óraadó tanára. 2013-tól a Lakóca Egyesület alapító tagja és alelnöke, 2021-ben az Erdélyi Művészeti Központ Egyesület elnöke. 2021 óta az artotek.hu kortárs magyar képzőművészeti platform Fine Art Hungary Top 100 művésze, valamint az Erdélyi Művészeti Központban megszervezett Erdélyi Képzőművészeti Seregszemle kurátora.

Díjak, ösztöndíjak: 2015: a Communitas Alapítvány alkotói ösztöndíja • 2016: III. Lih Pao Nemzetközi Szobrászati Biennálé (Taipei) aranyérme

Irodalom (válogatás): Mihai ZGONDOIU: *Atelier 030202. Proiecte 2009-2014*. Ed. UNArte, București, 2016. 102-105. • Susana GALVÁN, Tsai-Lang HUANG, Chsis WAIN WRIGHT, Tzu-Chieh ZIAN: *Transformation – The 3rd Lih Pao International Sculpture Biennial Awards* (kiáll. kat.). Lih Pao Cultural Art Foundation, Taipei, 2018. • VÉCSI NAGY Zoltán (szerk.): 100 év – erdélyi magyar képzőművészet. Iskola Alapítvány Kiadó, Kolozsvár, 2019. • SZEGŐ György, SZURCSIK József, GAÁL József (szerk.): *Szabadjáték – II. Képzőművészet Nemzeti Szalon* (kiáll. kat.). Műcsarnok, Budapest, 2020. 284-285. • KÓNYA Réka (szerk.): *Nyílt Tér 2001-2020 (20 éves a mezőszemerei művésztelep)*. Mezőszemerei Civil Egyesület, 2020. 108-109. • Dr. MÉSZÁROS Gergely DLA (szerk.): *Paralel* (kiállítási katalógus). PTE Művészeti Kar, Pécs, 2023. 166-170.

MÁRIÁS István aka Horror Pista képzőművész (Sepsiszentgyörgy, 1984)

A Magyar Képzőművészeti Egyetem festő szakán végezte tanulmányait 2005-2012 között, ahol mesterei Kovács Attila, Maurer Dóra és Radák Eszter voltak. 2012-től szerepel egyéni és csoportos kiállításokon Magyarországon és Európában. 2011-2013 között a berlini, budapesti és párizsi művészeti vásárokon is kiállította munkáit. Jelenleg a magyarországi Becske faluban él és alkot.

Díjak, ösztöndíjak: 2010: Erasmus ösztöndíj a kolozsvári Képzőművészeti és Formatervezési Egyetem festészet szakán • 2011: KOGART különdíj; Amadeus – Fundamenta ösztöndíj • 2012: a prágai DOX-on Emerging Artists díj; Best of Diploma díj (MKE, Budapest) • 2014: UniCredit Tehetségprogram, 2. díj • 2019, 2020: Derkovits Gyula képzőművészeti ösztöndíj, Budapest

Irodalom (válogatás): • FENYVESI Áron: Biodráma dioráma. *Új Művészet*, 2013/3. 34-36. • RIEDER Gábor: Máriás István és a dobozvilág. *Új Művészet*, 2014/1-2. 32-33. • MÁRIÁS István: *Egotrip*. Magánkiadás, 2015. • SZEGŐ György, SZURCSIK József, GAÁL József (szerk.): *Szabadjáték – II. Képzőművészet Nemzeti Szalon* (kiáll. kat.). Műcsarnok, Budapest, 2020. 288-289. • VÁNYA Zsófia: „A horropistaság múltban van” – interjú Máriás István aka Horror Pista képzőművésszel. Kortársonline honlap, 2020. jún. 21. (<https://kortarsonline.hu/aktual/horropistasag.html>) • *Műterembejáró / Máriás István aka Horror Pista*. A MANK képes interjúja a www.alkotomuveszet.hu oldalon, 2021. jan. 29.

MÁTHÉ László festőművész (Kézdivásárhely, 1990)

2005-2009 között a sepsiszentgyörgyi Plugor Sándor Művészeti Líceum diákja. 2010-2015 között a kolozsvári Képzőművészeti és Formatervezői Egyetem festő szakos hallgatója. 2013-2018 között rendszeresen részt vesz a Barabás Miklós Céh

kolozsvári éves kiállításain. 2010-től aktívan részt vesz több más csoportos kiállításon, és egyéni kiállításokat is rendezett. 2017-től a Bálványos Resort művésztelep visszatérő alkotója. Jelenleg Drezdában él és alkot.

Díjak, ösztöndíjak: 2012: Iuventus Pro Arte Transsylvaniae pályázat (Erdélyi Művészet folyóirat, Székelyudvarhely), fődíj • 2012–2013: Pro Professione Alapítvány ösztöndíja, Budapest • 2014: a Communitas Alapítvány alkotói ösztöndíja (Kolozsvár); a New York-i Pillangó Alapítvány ösztöndíja; Erasmus-ösztöndíj (franciaországi tanulmányok) • 2017: Barcsay Jenő-díj • 2019: a Communitas Alapítvány alkotói ösztöndíja • 2023: BBA Artist Prize (Berlin), fődíj

Irodalom (válogatás): TIBORI SZABÓ Zoltán: Máthé László magánya. *Szabadság*, 2013. ápr. 24. (25. évf. 93. sz.), 10. • DEÁK Ferenc Loránd: Máthé László: Halott Ikarosz. *Háromszék*, 2017. jan. 7. (29. évf. 7992. sz.), 6. • TAMÁS Réka: „Soha nem vonzott a festészet” – interjú Máthé László képzőművésszel. *Székely Hírmondó*, 2020. ápr. 9. (25. évf. 69. sz.), 7. • Dr. MÉSZÁROS Gergely DLA (szerk.): *Paralel* (kiállítási katalógus). PTE Művészeti Kar, Pécs, 2023. 172–175.

NAGY Andrea festőművész (Marosvásárhely, 1988)

2003–2007 között a marosvásárhelyi Művészeti Líceum festészet szakos tanulója, 2011-ben elvégezte a bukaresti Nemzeti Képzőművészeti Egyetem (UNArte) festészet szakát, 2013-ban ugyanott vizuális művészetekben mesteri fokozatot, majd 2017-ben doktori fokozatot szerzett. Doktori dolgozata a képarművészet és a kortárművészet közötti összefüggést vizsgálta a képarművészet kifejezési struktúráinak elemzése révén. 2018 októberétől címzetes egyetemi adjunktus az UNArte-n, 2017 és 2018 között a Maros Megyei Múzeum művészeti szakosztályának munkatársa volt. 2015-ben *Bestiárium* című egyéni kiállításának a Balassi Intézet – Bukaresti Magyar Intézet adott otthont. 2017–2019 között a marosvásárhelyi *Kereszteződés / Confluente* c. kiállítás kurátora volt.

Díjak, ösztöndíjak: 2006: Különdíj az I. Hollósy Simon gyermek és ifjúsági nemzetközi szépművészeti versenyen (Nagybánya) festészet kategóriában • 2014: az UNATC és az ARCUB Kreativitás Díja • 2017: *Kortárs rajzdiák* pályázat (Oprișor Pincészet, Laborna Galéria, Bukarest) különdíja

Irodalom (válogatás): *TRANSFORM* (kiáll. kat.). National Gallery for Foreign Arts, Sofia, 2011. • *PICTURĂ, SCULPTURĂ, GRAFICĂ. UNArte la 150 de ani* [Festészet, szobrászat, grafika. 150 éves a Bukaresti Képzőművészeti Egyetem]. Sala Dalles, București, 2014. • *Second International Student Biennial for Drawing* [Egyetemi hallgatók második nemzetközi rajzbiennáléja]. Művészeti Akadémia Galériája, Szófia, 2014. • Cosmin NĂȘU: *Andrea Nagy, „Bestiar” @ Institutul Balassi – Institutul Maghiar din București* [Nagy Andrea, Bestiárium @ Balassi Intézet – Bukaresti Magyar Intézet]. *Modernism.ro*, 2015.06.12. • Ilarie Gh. OPRÎȘ: *Asociația Artiștilor Plastici Mureș 1977–2004* [Maros megyei képzőművészek szövetsége 1977–2004]. Ed. Mureș, Tg. Mureș, 2018. 50. • *A4 – a small graphics salon 8th edition (exhibition catalog)* [A4 Kisgrafikai szalon, 8. kiadás]. Ed. UNArte, București, 2022. 73. • *Bienala Internațională de Pictură – International Painting Biennial* (kiáll. kat.) [Nemzetközi Festészeti Biennálé]. Muzeul Național de Artă al Moldovei / National Art Museum of Moldova, Chișinău, 2023. 108.

PÉTER Alpár vizuális művész (Sepsiszentgyörgy, 1976)

1990–1994 között a sepsiszentgyörgyi Művészeti Líceum tanulója, majd 1996–2001 között a temesvári Képzőművészeti Egyetem hallgatója. 2014-ben a Pécsi Tudományegyetem (PTE) Művészeti Karán szerez doktori címet. Szakmai tevékenysége elsődlegesen a kortárs szobrászathoz, a természetművészethez és a performanszhoz köthető. Aktív résztvevője a nemzetközi kortárs művészeti életnek. Legutóbb a dél-afrikai TANKWA rezidens programon alkotott, de a világ számos pontján hozott

létre műveket (pl. Korea, India, Irán, Dánia, Lengyelország). Tagja a Romániai Művészek Szövetségének. Jelenleg egyetemi oktató a PTE Művészeti Karának Sepsiszentgyörgyre kihelyezett Képzőművészeti Tanszékén.

Díjak, ösztöndíjak: 2018: a kovásznai Csoma-tárlat fődjaja (Szentimrei Judit-díj) • 2021-től a Magyar Művészeti Akadémia ösztöndíjasa • Több alkalommal részesült a Nemzeti Kulturális Alap alkotói támogatásában.

Irodalom (válogatás): John K. GRANDE: *Péter Alpár - Az élet lüktetése*. In: Uo.: *Az érzékelés kapui*. T3 Kiadó, Sepsiszentgyörgy, 2016. 43-51. • KESERÜ Katalin: *Péter Alpár (Sepsiszentgyörgy, 1976) személyes és közösségi természetművészeti „műhelye”*. In: ALAPFY László – STEFANOVITS Péter (szerk.): *Transzmisszió* (kiáll. kat.). Magyar Művészeti Akadémia, Budapest, 2019. 127-130. • VÉCSI NAGY Zoltán (szerk.): *100 év - erdélyi magyar képzőművészet*. Iskola Alapítvány, Kolozsvár, 2019. • BÁLINT Tamás: *A szabadság egy természetes állapot - interjú Péter Alpár vizuális művésszel*. *Előretolt helyőrség* irodalmi-kulturális lap, 2020 május (II. évf. 5. sz.). • Dr. MÉSZÁROS Gergely DLA (szerk.): *Paralel* (kiállítási katalógus). PTE Művészeti Kar, Pécs, 2023. 176-181.

SIKLÓDY Fruzsina grafikus (Csíkszereda, 2000)

2016–2019 között a csíkszeredai Nagy István Művészeti Középiskola tanulója, majd 2019-től a kolozsvári Képzőművészeti és Formatervezési Egyetem hallgatója grafika szakon, ahol alapképzési diplomát szerez. Jelenleg ugyanitt hallgató a mesterképző grafika szakán. Kolozsváron él és alkot.

Díjak, ösztöndíjak: 2022: VII. Székelyföldi Grafikai Biennálé (Sepsiszentgyörgy), Partium Díj a Partiumi Keresztény Egyetem részéről

Irodalom (válogatás): KÁNYÁDI Iréne: Siklódy Fruzsina belső terei. *Helikon*, 2023. júl. 25. (34. évf. 14. sz.), 28.

SIPOS GAUDI Tünde grafikus (Négyfalu, 1981)

1995–1999 között a sepsiszentgyörgyi Plugor Sándor Művészeti Líceum grafika szakán, majd 2000-től 2004-ig a jászvásári George Enescu Művészeti Egyetem grafika szakán tanul. 2004-ben, Erasmus ösztöndíjasként az angliai University College Falmouth-ban (Cornwall) illusztráció szakon képezi tovább magát. 2013 óta a Lakóca Egyesület alapító tagja. 2019-től az Erdélyi Művészeti Központban dolgozik. Jelenleg Árkoson él és alkot.

Díjak, ösztöndíjak: 2004: Erasmus ösztöndíj, University College Falmouth, Cornwall • 2018: *Hit és szabadság* kiállítás (EMÜK, Sepsiszentgyörgy) nívódíja

Irodalom (válogatás): DIMÉNY András (kat. bev.): *Lakóca*. Erdélyi Művészeti Központ, Sepsiszentgyörgy, 2016. • Műteremtés: Sipos Gaudi Tünde. *Székelyföld* kulturális folyóirat, 2018/10. lapszám illusztrációi • VÉCSI NAGY Zoltán (szerk.): *100 év - erdélyi magyar képzőművészet*. Iskola Alapítvány, Kolozsvár, 2019. • ALAPFY László – STEFANOVITS Péter (szerk.): *Transzmisszió* (kiáll. kat.). Magyar Művészeti Akadémia, Budapest, 2019. • GAÁL József: Földi rúnák, égi hieroglifák. Sipos Gaudi Tünde kiállítása a Lábas Házban. *Háromszék*, 2019. márc. 19. (31. évf. 8648. sz.), 7. • BERZE Imre (szerk.): *A Pulzus 10 éve* (katalógus). Haáz Rezső Múzeum, Székelyudvarhely, 2022. • GAÁL József: Földi rúnák, égi hieroglifák (Sipos Gaudi Tünde munkái). *Új Forrás* irodalmi, művészeti és társadalmi folyóirat, 2023/2. 27-29. • Dr. MÉSZÁROS Gergely DLA (szerk.): *Paralel* (kiállítási katalógus). PTE Művészeti Kar, Pécs, 2023. 182-185.

SZABÓ Ábel festő és grafikusművész (Kolozsvár, 1974)

Az 1988/1989-es tanévben a marosvásárhelyi Pedagógiai Líceum Művészeti Karán tanult grafika szakon (tanárai: Major Gizella, Molnár Dénes, Datu Victor), majd 1989–1993 között a budapesti Képző- és Iparművészeti Szakközépiskola Grafika szakára

járt (tanárok: Konstantin László, Szunyoghy András, Bodóczy István). 1993-1998 között elvégezte a budapesti Magyar Képzőművészeti Főiskola Képgrafika szakát (mesterek: Pásztor Gábor, Eszik Alajos). 1998 nyarán a salzburgi Nemzetközi Képzőművészeti Nyáriegyetemen (Internationale Sommerakademie für Bildende Künste) Konrad Winter volt a mestere. 2022-ben szerzett doktori (DLA) fokozatot a Magyar Képzőművészeti Egyetemen. Jelenleg Budapesten él.

Díjak, ösztöndíjak: 1997: Magyar Grafikáért Alapítvány díja • 1998: Kondor Béla-díj • 1999: Derkovits Gyula képzőművészeti ösztöndíj, Budapest • 2006: STRABAG Festészeti Díj, alkotói támogatás • 2007, 2013: Galyasi Miklós-díj (Hódmezővásárhely, Vásárhelyi Őszi Tárlat) • 2011: Esterházy Művészeti Díj, Endre Béla-díj (Hódmezővásárhely, Vásárhelyi Őszi Tárlat); KOGART-Külföldi tanulmányút ösztöndíj • 2014: MMA Ösztöndíj (fiatal alkotóknak); VII. Natura Marosmenti Művésztelep, Makó, Makó Város Díja; XV. Táblaképfestészeti Biennálé (Szeged), Emberi Erőforrások Minisztériuma díja; 61. Vásárhelyi Őszi Tárlat fődíja és Tornyai-plakett (Hódmezővásárhely) • 2016: Munkácsy Mihály-díj; Óbudai tárlat, I. díj • 2018: XVII. Táblaképfestészeti Biennálé (Szeged), I. díj • 2018-2021: MMA Művészeti Ösztöndíj • 2019: Csongrád Megyei Önkormányzat Alapítvány Díja • 2022: A Magyar Művészeti Akadémia Képzőművészeti Tagozatának különdíja

Irodalom (válogatás): MULADI Brigitta: Illúziók nélküli „szépség”. Szabó Ábel kiállításáról és művészetéről. *Új Művészet*, 2007/8. 40-41. • HEMRIK László: Átutazóban. Szabó Ábel legújabb képei. *Új Művészet*, 2009/8. 42-43. • RIEDER Gábor: Szabó Ábel – A külváros dokumentaristája. *Artmagazin*, 2009/5. • SZABÓ Noémi: Külvárosi nosztalgia. *Élet és Irodalom*, 2009. júl. 3. (53. évf. 27. sz.), 29. • HEMRIK László: Urbánus Szépség. Szabó Ábel és Németh Marcell kiállítása. *Új Művészet*, 2010/11. 24-25. • HEMRIK László: Zónázunk. Szabó Ábel Telephely című kiállítása. *Új Művészet*, 2015/7. 22-23. • KONDOR-SZILÁGYI Mária (kurátor): *Külön ter(m)ek | Szabó Ábel | Látvány a dolgok mögött*. Műcsarnok, Budapest, 2019. február – március (kiállítás) • VÁRALJAI Anna: Lassan, lassan megszépül... *Tiszatáj online*, 2019. január 29. • P. SZABÓ Dénes: Vissza a káprázatos valóságba. *Népszava*, 2023. ápr. 15. (150. évf. 87. sz.)

SZABÓ Anna-Mária festőművész (Marosvásárhely, 1989)

2000-2008 között a marosvásárhelyi Művészeti Líceum tanulója, majd 2008-2013 között a kolozsvári Képzőművészeti és Formatervezői Egyetem (UAD) festészet szakára jár. Itt szerez mesteri diplomát 2013-ban. Erasmus tanulmányi ösztöndíjjal Olaszországban tanult. Számos művésztelepen vesz részt, többek között Élesden, Szihalmón, Mezőszemerén, Gyergyószárhegyen, Gernyeszegen, Székelyudvarhelyen. Tagja az Élesdi Művésztelepnek, a Romániai Művészek Szövetségének, és az In Memoriam Jakobovits Miklós Baráti Társaság kulturális egyesületnek. 2021-től a nagyváradi székhelyű *Újvárad* kulturális folyóirat képzőművészeti rovatának szerkesztője. Munkái megtalálhatók hazai és külföldi köz- és magángyűjteményekben. Jelenleg Nagyváradon él és dolgozik.

Díjak, ösztöndíjak: 2019: a Csoma-tárlat (Kovászna) Szentimrei Judit-díja • 2021: a Communitas Alapítvány alkotói ösztöndíja

Irodalom (válogatás): MULADI Brigitta: Női vonalak. „Hogyan juthatunk el a művészethez?”. *Új Művészet*, 2018/7. 62-63. • BULAT, Vladimir: Expoziții la Sfântu Gheorghe: Szabó Anna-Mária, Béla Kis, László Paulovics, Fioghin Calistru. *Observator Cultural*, 10-08-2018. • UNGVÁRI-ZRÍNYI Kata: Fehér oldal – Szabó Anna-Mária és Szabó Csongor kiállításáról. *Fórumtizenöt* – Székelyföldi kortárs képzőművészeti szemle, 2019. szept. 19. (<https://forumtizenot.blogspot.com/2019/09/>) • KESERŰ Katalin: Kastélypark nyári művészttábor, 2019. Gernyeszeg, Teleki-kastély. *Erdélyi Művészet*, 58. szám (2019/2), 29-40. • KÓNIA Réka (szerk.): *Nyílt Tér 2001-2020 (20 éves a mezőszemerei művésztelep)*. Mezőszemerei Civil Egyesület, 2020. 32-33. • KOVÁCS Bea: *Mindenki kapjon levegőt* – a lapszám képzőművésze Szabó Anna-Mária. *Újvárad*, 2021/6, 30-39.

SZABÓ Csongor vizuális művész (Marosvásárhely, 1991)

2002–2012 között a marosvásárhelyi Művészeti Líceum tanulója, 2014–2017 között a nagyváradai Partiumi Keresztény Egyetem grafika szakának hallgatója, majd 2017–2019 között elvégzi a Partiumi Egyetemen a vizuális kommunikáció mesterképzést. Jelenleg Nagyváradon él és alkot.

Díjak, ösztöndíjak: 2015: Wagner Nándor-díj, II. helyezés • 2018: Communitas Alapítvány, alkotói ösztöndíj

Irodalom (válogatás): N.M.K. [NAGY Miklós Kund]: Bemutatkozott a Szabó család. *Múzsza – a Népiújság melléklete*, 2016. okt. 1. (1248. sz.), 4. • UNGVÁRI-ZRÍNYI Kata: Fehér oldal – Szabó Anna-Mária és Szabó Csongor kiállításáról. *Fórumtizenöt – Székelyföldi kortárs képzőművészeti szemle*, 2019. szept. 19. (<https://forumtizenot.blogspot.com/2019/09/>)

SZÁSZ Sándor képzőművész (Marosvásárhely, 1976)

1990–1994 között a Marosvásárhelyi Képzőművészeti Líceum diákja. 1995–2001 között a Magyar Képzőművészeti Egyetem festő szakos hallgatója, mestere Szabados Árpád. 1997–2011 között egyik alapítója és társszervezője az Élesdi Művésztelepnek. 2006-ban egyik alapítója a Budapest Art Factorynak, melynek jelenleg is egyik vezetője. Budapesten él és alkot.

Díjak, ösztöndíjak: 2004: STRABAG Festészeti Díj • 2005: a Barcsay Jenő Alapítvány Fődíja • 2006: a Római Magyar Akadémia ösztöndíja • 2007–2008: Derkovits Gyula képzőművészeti ösztöndíj, Budapest • 2008: Budapest Önkormányzatának ösztöndíja, Lisszabon • 2018–2021: Magyar Művészeti Akadémia Művészeti Ösztöndíja

Irodalom (válogatás): NOVOTNY Tihimér: Belső tavak. Szász Sándor művészetéről. *Új Forrás* irodalmi, művészeti és társadalmi folyóirat, 2004/4. 59–62. • KESERÜ Katalin: Félelem és szabadság. Szász Sándor tájképeiről. *Új Művészet*, 2006/2. 30–31. • KOZÁK Csaba: Szász tájai. *Élet és Irodalom*, 2006. május 12. (50. évf. 19. sz.), 29. • MULADI Brigitta: Holdfolyosó. Szász Sándor festményei. *Balkon*, 2006/4. 24–25. • drMÁRIÁS: Isteni giccs. *Élet és Irodalom*, 2008. jún. 6. (52. évf. 23. sz.), 29. • HEMRIK László: Elsüllyedt emlékezet. *Élet és Irodalom*, 2012. jún. 15. (56. évf. 24. sz.), 22. • SCHNELLER János: Mágusok alkonya, avagy a felejtés metaforája. Szász Sándor kiállítása. *Új Művészet*, 2020/11. 28–31. • SZEGŐ György, SZURCSIK József, GAÁL József: *Szabadjáték*, II. Képzőművészet Nemzeti Szalon (kiáll. kat.), Műcsarnok, Budapest, 2020. 386–387.

SZÁSZ Tünde festőművész (Brassó, 1990)

2005–2009 között a sepsiszentgyörgyi Plugor Sándor Művészeti Líceum tanulója. 2009–2010 között a kolozsvári Képzőművészeti és Formatervezői Egyetem, majd 2011–2018 között a Magyar Képzőművészeti Egyetem festő, illetve képzőművész-tanár szakos hallgatója. Tagja a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének. 2022-től a budapesti Forrai Metodista Gimnázium és Művészeti Technikumban tanít. Jelenleg Budapesten él és alkot.

Díjak, ösztöndíjak: 2015: Ari S. Kupsus Salon Concert Society Scholarship (ösztöndíj), Budapest

Irodalom (válogatás): HOFFMANN Petra: *pakk_art fashion collaboration feat. Soff* (Soff & Jánosi Kata, Szász Tünde), 2015. <https://stilblog.hu/2015/12/18/pakk-art-fashion-collaboration-feat-soff/> • MEDVE Mihály, WEHNER Tibor, WIRTH Imre: *30 x 30: kivonat az ezredforduló magyar képzőművészetéből 1985–2015*. (kiáll. kat.) Műcsarnok, Budapest, 2017.

TAMÁS Attila szobrász (Kóhalom, 1977)

1992–1996 között a sepsiszentgyörgyi Plugor Sándor Művészeti Líceum tanulója. 2007–2002 között a temesvári Nyugati Egyetem szobrász szakos hallgatója. Számos szobrász művésztelepen vesz részt Temesváron, Aradon és Karánsebe-

sen. 2014-től a szörényordasi Gărăna Kortárs Művészeti Szimpózium visszatérő alkotója. Jelenleg Alsórákoson él és alkot.
Irodalom (válogatás): DEMETER J. Ildikó: Tapintható tárlat. *Háromszék*, 2012. okt. 16. (24. évf. 6720. sz.), 3.

ZAKARIÁS István képzőművész (Marosvásárhely, 1979)

1994-1996 között Marosvásárhelyen a Művészeti Líceum, majd 1996-1998 között a Bolyai Farkas Elméleti Líceum diákja. 2000-2001 között az óbudai Képzőművészeti Szakközépiskolába járt. 2001-2006 között a Magyar Képzőművészeti Egyetem festő szakos hallgatója, 2008-2011 között a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Irodalomtudományi Doktori Iskolájának hallgatója volt. 2012-től tagja a MAMŰ Társaság Kulturális Egyesületnek, valamint 2016-tól az egyesület elnöke. Jelenleg Budapesten él és alkot.

Díjak, ösztöndíjak: 2016: III. Országos Rajztriennálé, a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetsége díja

Irodalom (válogatás): UHL Gabriella: Zsibongás. Az MKE festő diákjainak diplomavédéséről. *Új Művészet*, 2006/9. 5-11.
• LŐSKA Lajos: A vonal természetéről. III. Országos Rajztriennálé. *Új Művészet*, 2016/12. 20-23.

ZOLTÁN Béla vizuális művész (Marosvásárhely, 1977)

1992-1996 között a nagybányai Művészeti Líceum tanulója. A kolozsvári Képzőművészeti és Formatervezési Egyetemen diplomázott. 2019-ben Lina Țărmurevel megalapítja a Diptych Art Space művészeti galériát Bukarestben. Jelenleg Bukarestben él és dolgozik.

Díjak, ösztöndíjak: 2021: Erdélyi Magyar Kortárs Kultúráért Díj

Irodalom (válogatás): Valerio DEHO: *Transition Icons* (kiáll. kat.). Carini & Donatini Galéria, Olaszország, 2009. • Cosmin NĂȘUI: *Self Reflecting 30* (kiáll. kat.). Point Contemporary Galéria, Bukarest, 2009. • Adina ZORZINI: *Traces* (kiáll. kat.). Anca Poterașu Galéria, Bukarest, 2012. • Adriana OPREA: *Instalație* [Installáció] (kiáll. kat.). Anexa MNAC (Kortárs Művészeti Múzeum), Bukarest, 2014. • Anca POTERAȘU (koord.): *Zoltán Béla. pictură / obiect - painting / object* [festészet - objekt], katalógus. ARAC, București, 2015. • Ioana MANDEAL: *L'espace ventriloque* (kiáll. kat.). Anca Poterașu Galéria, Bukarest, 2016. • OLÁH Eszter: Absztrakt alakzatokban meglátni a figuratívát - Zoltán Béla képzőművész díjáról, alkotómunkájának kulisszatitkairól. *Krónika online*, 2021. március 20. • Cristina STOENESCU: *One day together* [Egy teljes nap együtt] (kiáll. kat.). Anca Poterașu Galéria, Bukarest, 2022.

Márta ADORJÁNI artist vizual, grafician (Covasna, 1987)

Între 2008-2011 și 2019-2021 a fost studentă la Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca. În prezent este legătoare de cărți și creează cărți-obiect, în care combină tehnici grafice și de multiplicare experimentale. A condus mai multe ateliere de legătorie în cadrul evenimentelor *Cele mai frumoase cărți din România* și *Minitremu Art Camp* - tabăra de artă contemporană. Trăiește și profesează în Cluj-Napoca.

Premii, burse: 2012, 2016, 2020: Bursă pentru creație a Fundației Communitas • 2013: Premiul special la Bienala Internațională de Arte VIZ-JEL, ed. I. • 2014: Premiul special la Bienala Internațională de Miniaturi HOME miniART, ed. I.

Literatură (selecție): *Csinádjuk másképp* [Să facem altfel]. Adorjáni Márta. Interviu video, Transindex, 2017. (https://www.youtube.com/watch?v=B_oM_ZJZDIQ) • Kata UNGVÁRI-ZRÍNYI: A kód diszkrét játéka. Adorjáni Márta munkáiról [Jocurile discrete ale codului. Despre lucrările lui Adorjáni Márta]. *Opus - revista scriitorilor maghiari din Slovacia*, nr. 56 (2018/5), pp. 94-95. • *Új életre keltett könyvek Adorjáni Márta, azaz Matild műhelyéből*. [Cărți readuse la viață din atelierul Mártiei Adorjáni, alias Matild]. Radio Cluj, rubrica 1001 de idei, interviu, 2021. • Magyarság Háza Galéria, interviu video cu Ágota Zakariás, 2021 (<https://www.facebook.com/Magyarsag.Haza.2011/videos/295762138623837/>)

Malvina ANTAL sculptor (Baia Mare, 1987)

Și-a început studiile la Liceul de Artă din Baia Mare, apoi a studiat la Colegiul de Artă din Pécs obținându-și diploma la Universitatea de Arte din Ungaria. Participă în mod regulat la expoziții atât în țară, cât și în străinătate. Lucrările sale se regăsesc în colecțiile publice din Lázarea, Zalaegerszeg, Somorján și în Galeria Națională Ungară din Budapesta. Prima sa sculptură publică a fost inaugurată în Telki. Este membru al Societății MAMŰ.

Premii, burse: 2002: Homo Ecologicus (Baia Mare), premiul I • 2012: Bursă Erasmus, Milano • 2018: bursă de creație din partea Fondului Cultural Național din Ungaria (NKA) • 2019-2022: Bursa Academiei Maghiare de Arte

Literatură (selecție): Mária FÜKÉNÉ WALTER: Pedagogiai mozaik: részekből az egész [Mozaic pedagogic: întregul din părți]. *Ponticulus Hungaricus*, 2016/11 (online) • György SZEGŐ, József SZURCSIK, József GAÁL (eds.): *Szabadjáték* - II. Képzőművészet Nemzeti Szalon (kiáll. kat.) [*Joc liber* - A II-a Expoziție Națională de Arte Plastice (cat. expoz.)]. Múcsarnok, Budapesta, 2020. pp. 64-65. • István SINKÓ: Illékony és földérs: Antal Malvina munkái [Efemer și puternic: lucrările lui Antal Malvina]. *Új Művészet*, 2020/5, p. 59. • Tihamér NOVOTNY: Ovidiusz helyett (Átváltozások) [În loc de Ovidiu (Metamorfoze)]. *Kortárs - irodalmi és művészeti folyóirat*, 2020/5, pp. 70-82. • Zopán NAGY: Uhol a nézőpont kérdése honol / In Situ [Unde perspectiva contează/ In Situ...]. *Tiszatáj* revistă on-line, 12 decembrie 2021. • Réka FAZAKAS: *Animula. Test és lélek művészi egysége* [Animula. Unitatea artistică a trupului și a sufletului]. Site-ul revistei *Új Művészet*, 29 martie 2022 (<https://ujmuveszet.hu/kunszt/animula/>) • Orsolya MOGÁN (red.): *Essentia artis. Expoziția finală și programa bursierilor de artă vizuală MMA promoția 2019-2022* (catalog). Pesti Vigadó, 2023. pp. 10-11.

Imola ÁBRAHÁM artist vizual, grafician (Brașov, 1978)

În 1996 a absolvit Liceul de Artă Plugor Sándor din Sfântu Gheorghe. În perioada 1997-2002 a studiat la Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca. Este profesor titular de arte vizuale la Colegiul Național „Áprily Lajos” și la Școala Generală nr. 8 din Brașov.

Din 2009 este membră a Breslei Barabás Miklós, iar începând din anul 2010 membră a Uniunii Artiștilor Plastici din România.

Premii, burse: 1995: Premiul Gheorghe Naum, Brăila; Premiul special al Academiei de Arte din București • 2001-2002: Bursa Apáczai, Budapesta • 2002-2003: bursa Programului Socrates • 2016: expoziția Csoma (Covasna), Premiul Sándor Kőrösi Csoma

Literatură (selecție): „kb”-: Grafikai tárlat a Korunknál [Expoziție de artă grafică la Korunk]. *Szabadság*, 8 aprilie 2006 (anul 18, nr. 83), p. 2. • József GAZDA: Szárnyalás. A kovásznai Csoma-kiállításról [Zbor. Despre expoziția Csoma din Covasna]. *Művelődés*, 2016/10. pp. 24-26. • Eszter TÚROS: Átjárások [Treceri]. *Helikon*, 25 mai 2018 (anul 29, nr. 10), 23. și ilustrații ale ediției.

• László BOTÁR (ed.): *Barabás Miklós Céh országos kiállítás* [Expoziția națională a Breslei Miklós Barabás]. Muzeul Secuiesc al Ciucului, Miercurea Ciuc, 2021, p. 26. • *Soleil de L'est. În promovarea picturii brașovene, ieri, azi și mâine*. Monitorul Oficial, București, 2022, pp. 84-87.

Emese BÁCS pictor (Brașov, 1978)

Între 1994-1996 a studiat grafică la Liceul de Artă din Brașov, iar între 1998-2004 și-a continuat studiile la Universitatea Maghiară de Arte Frumoase din Budapesta, specializându-se în pictură. În 2001 a fost bursieră Erasmus la Accademia di Belle Arti din Brera (Milano). Din 1997 locuiește și lucrează la Budapesta.

Premii, burse: 2004: Premiul Barcsay (Budapesta), Premiul Béla Gruber • 2014: Premiul Ozone Green (categoria persoane fizice); a XXI-a ediție a Bienalei Naționale de Peisaj - Peisaje Maghiare, Diploma de aur • 2018: Zi de zi, Concursul de artă vizuală Óbuda, Premiul special al Muzeului Óbuda • 2019. Concursul de Sculptură *Gigacsiga* (proiect comun al Művészetek Völgye Nonprofit Kft. și MANK Nonprofit Kft.), premiul I • 2021: Premiul Judit Szentimrei la expoziția Csoma (Covasna); Concursul de instalații publice al Primăriei sectorului XIII din Budapesta, premiul I; Bursa de Artă a Academiei Maghiare de Arte (MMA) • 2022: Expoziție de primăvară ediția a 53-a, Muzeul din Pesterzsébet, Premiul municipalității din Pesterzsébet • 2023: Imaginea anului, Premiul special al Casei de Artă din Harta „H-Art”

Literatură (selecție): Bálint SZOMBATI: Városi fények pírija [Roșeața luminilor urbane]. Revista *Műértő* – művészeti és műkereskedelmi folyóirat, aprilie 2016, p. 2. • László GÁRDONYI: Térkép és utazók. Bács Emese munkáiról [Hartă și călători. Despre lucrările lui Emese Bács]. *Mozgó Világ*, 2017/6, pp. 34-39. • Tibor WEHNER: Csillápthatatlan feszültség: Bács Emese kiállítása [Tensiune de nepotolit: expoziția lui Emese Bács]. *Magyar Műhely*, nr. 188 (2019/2), pp. 62-66. • Gréta GARAMI: Pályám – Bács Emese kiállítása [Cariera mea – Expoziția lui Emese Bács]. *Új Művészet*, 2019/10, p. 57. • Ádám GALAMBOS: Az eldobott tárgy és az ember viszonya [Relația dintre obiectul abandonat și om]. Revista online *Tiszatáj*, 20 noiembrie 2019 (<https://tiszatajonline.hu/kepzuoveszet/az-eldobott-targy-es-az-ember-viszonya/>). • Emese Bács. Revista culturală *Székelyföld*, numărul 2021/7. • Emese BÁCS: *Csillápthatatlan feszültség* (album) [Tensiune incontrolabilă (album)]. Pauker Collection 56. Pauker Holding Kft., Budapesta, 2022. • István SINKÓ: Utas és a félvilág [Pasagerul și jumătatea lumii]. *Élet és Irodalom*, 2023/8.

Zsolt BERSZÁN artist vizual (Târgu Mureș, 1974)

Între anii 1992-1998 a studiat la Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca. În anul 2007, a fondat Asociația Bazis. Din 2010 până în 2021, a fost fondatorul și administratorul spațiului de expoziții de artă contemporană BAZIS (www.bazis.ro) din Cluj-Napoca. În perioada 2015-2021 este membru fondator și vicepreședinte al Federației Centrul de Interes din Cluj-Napoca. Lucrează la Berlin și la Șumuleu Ciuc.

Premii, burse: 2006: bursă pentru creație a Fundației Communitas • 2017: Premiul pentru Cultura Contemporană Maghiară din Transilvania

Literatură (selecție): Dosar de artist, ARTA, #0/2010 • Gerda SZÉPLAKY (pref.): *BERSZÁN. Genesis-Project* (catalog de expoziție). MODEM, Debrecen, 2010. • *Decomposition* (catalog de expoziție). Art Hungaria, Veneția, 2014. • Kata BEDI: Az anyag útja [Calea materiei]. *Új Művészet*, 2014/7. pp. 46-47. • Gerda SZÉPLAKY: *Wounding the Color Black: On Zsolt Berszán's art*, Bazis, Cluj-Napoca, 2018 (vezi și: <https://www.modernism.ro/2018/04/18/wounding-the-color-black-on-zsolt-berszans-art/>). • Gerda SZÉPLAKY: Emberi maradék | Posztumán perspektíva Berszán Zsolt művészetében [Reziduuri umane | Perspectiva posthumană în arta lui Zsolt Berszán]. *Balkon*, 2019/2. pp. 28-34. • C. AHRENS - G. SZÉPLAKY - D. DOCHIA (texte): *REMAINS - Zsolt Berszán* (album de artă). Kerber Verlag, Berlin, 2022.

Imre BERZE sculptor (Odorheiu Secuiesc, 1985)

În 2003 a absolvit sculptura la Liceul de Muzică și Arte Plastice „Imre Palló” din Odorheiu Secuiesc. În perioada 2003-2007, a studiat la Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca, urmând programul de studii Ceramică monumentală-Sticlă-Metal, apoi și-a continuat studiile de masterat la secția Design din cadrul Facultății de Arte și Design a Universității de Vest din Timișoara. În 2021 a început studiile doctorale (DLA) la Facultatea de Arte a Universității din Pécs. Din 2016 lucrează ca muzeograf la Muzeul „Haáz Rezső” din Odorheiu Secuiesc, iar din 2021 predă sculptura la Catedra de Arte Plastice a Facultății de Arte a PTE din Sfântu Gheorghe. Din 2007 este membru al breslei Barabás Miklós, iar din 2023 al Societății MAMŰ. Este directorul artistic al Coloniei de artiști Pulzus din Odorheiu Secuiesc, fondată în 2012, și al Coloniei de artiști ZEREDA din Miercurea Nirajului din 2013 până în 2019. În prezent locuiește și lucrează la Odorheiu Secuiesc.

Premii, burse: 2002: Concursul de Arte Plastice al Fundației László Imecs (Odorheiu Secuiesc), premiul I (sculptură); Concursul Diversității Interculturale de la Odorheiu Secuiesc, premiul I (pictură) • 2006: XIX. ETDK (Conferința Științifică a Studenților din Transilvania), premiul II (ceramică) • 2007: Concursul de sculptură György Aranka, Târgu Mureș, premiul II • 2007: XXVIII. OTDK (Conferința Științifică Națională a Studenților), Pécs, premiu special (ceramică) • 2008: bursă pentru creație a Fundației Communitas • 2010: Monumentul pasionaților de natură – concurs (Târgu Mureș), premiul I • 2011: Locul II la Expoziția de Artă *Proiect 4* din Miercurea Ciuc

Literatură (selecție): Botond NAGY: Apró lények absztrakt világban [Creaturi mărunte într-o lume abstractă]. *Népújság*, 27 februarie 2010 (anul 62, nr. 48), p. 4. • Műteremtés: Berze Imre [Creația artistică: Imre Berze]. Revista culturală *Székelyföld*, 2015/3, ilustrații • László MÓZES: Berze Imre szobrai Sepsiszentgyörgyön [Sculpturile lui Berze Imre la Sfântu Gheorghe]. *Háromszék*, 1 aprilie 2017 (anul 29, nr. 8063), p. 3. • Kata KOSZTOLÁNYI: Egyéni budapesti kiállításra kapott felkérést Berze Imre [Imre Berze a fost invitat la o expoziție personală la Budapesta]. *Udvarhelyi Híradó*, 30 mai 2018 (anul 29, nr. 100), p. 4. • Zoltán VÉCSI NAGY (ed.): *100 de ani - Arta plastică maghiară din Transilvania*. Ed. Fundației pentru Școală, Cluj-Napoca, 2019. • Imre BERZE (ed.): *A Pulzus 10 éve [10 ani de Pulzus]* (catalog). Muzeul Haáz Rezső, Odorheiu Secuiesc, 2022. • Dr. Gergely MÉSZÁROS DLA (ed.): *Paralel* (catalog de expoziție). Facultatea de Arte a Universității Pécs, Pécs, 2023, pp. 140-143.

Andrea CĂBUZ pictor (Târgu Mureș, 1987)

În perioada 2002-2006 a fost elevă la Liceul de Artă din Târgu Mureș, între 2006-2009 a studiat la Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca, iar între 2009-2011 a obținut diploma de master la aceeași universitate. Între 2013 și 2017 a urmat programul de doctorat la Universitatea de Arte din Târgu Mureș. Din 2013 și până în prezent, este profesor cu normă întreagă la Facultatea din Târgu Mureș a Universității Sapientia. A participat la numeroase expoziții individuale și colective atât în țară,

cât și în străinătate (Suedia, Germania, Italia, Ungaria). Este membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România și al Breslei Miklós Barabás. În prezent locuiește și lucrează la Târgu Mureș.

Premii, burse: 2010: Expoziția *Projekt 3* (Miercurea Ciuc), Premiul Centrului Cultural și de Arte Lăzarea (bursă la Budapesta) • 2012: Bienala de Grafică din Ținutul Secuiesc, ediția a II-a, premiul special al Centrului Cultural și de Arte din Lăzarea • 2015: Bursa pentru creație a Fundației Communitas

Literatură (selecție): Botond NAGY: Apró lények absztrakt világban [Creaturi mărunte într-o lume abstractă]. *Népújság*, 27 februarie 2010 (anul 62, nr. 48), p. 4. • Egyéni tárlat a Forrásközpontban. [Expoziție personală la Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale]. *Udvarhelyi Híradó*, 11 iunie 2012 (anul 23, nr. 109), p. 7. • Árpád KOVÁCS: Nagy ég, kicsi föld [Cerimens, pământ mărunț]. *Erdélyi Művészet*, nr. 44 (2012/3). • N. M. K. [Miklós Kund NAGY]: Úton. Tárlat a sejtelmesség jegyében [Pe drum. Expoziție sub semnul misterului]. *Múzsza – supliment al ziarului Népszás*, 1 martie 2014 (anul 66, nr. 50), p. 4. • Sándor NAGY B.: Testvérpár kiállítása a Lábasházban [Expoziția unor surori în Casa cu Arcade]. *Háromszék*, 8 august 2015 (anul 27, nr. 7565), p. 2. • János Zoltán MATEKOVICS: A művész, aki az ég felé tekint [Artistul care privește spre cer]. *Háromszék*, 20 mai 2019 (anul 31, nr. 8696), p. 3. • *Helikon*, 10 august 2019 (anul 30, nr. 15), ilustrații • *Akasha – Expoziția Andreei Căbuz în Casa de Arcade din Sfântu Gheorghe*. Reportaj TVRI Emisiunea în limba maghiară, 11'33", 28.05.2019 (disponibil pe canalul Youtube al Emisiunii în limba maghiară).

Enikő DACZÓ artist vizual (Târgu Secuiesc, 1980)

Între 1994-1998 a fost elevă la Liceul de Artă Plugor Sándor din Sfântu Gheorghe, între 2000-2004 a urmat cursurile Universității de Arte din Iași, iar timp de șase luni a fost bursieră la Facultatea de Arte și Design a Universității Metropolitane Manchester, specializarea Arte Interactive. Între 2006 și 2010, a fost fondatoare și curator al clubului de artă contemporană Altus. Din 2004 este membră a Uniunii Artiștilor Plastici din România, iar din 2017 face parte din Breasla Miklós Barabás. În prezent locuiește și lucrează în Sfântu Gheorghe.

Premii, burse: 2004: Bursă Socrates/Erasmus, Universitatea Metropolitană Manchester, specializarea Arte Interactive • 2012: bursă pentru creație a Fundației Communitas

Literatură (selecție): (f.a.): Kapcsolatok [Conexiuni]. *Háromszék*, 1 noiembrie 2003 (anul 15, nr. 4004), p. 3. • Műteremtés: Daczó Enikő [Creație artistică: Enikő Daczó]. Revista culturală *Székegyföld*, 2009/11, ilustrații • Eszter TÚROS: *Enikő Daczó, INTIM*. Spațiul expozițional de artă contemporană MAGMA, Sfântu Gheorghe, 2012. • Zoltán VÉCSI NAGY (pafață catalog): *ANAHITA – Enikő Daczó și Hanna Kolombán* (catalogul expoziției). Centrul de Artă din Transilvania, Sfântu Gheorghe, 2015. • Iréne KÁNYÁDI: Anahita. *Háromszék*, 23 noiembrie 2015 (anul 27, nr. 7655), p. 6. • Ilustrații din numărul 2021/9. al revistei *Korunk*.

Barna ÉLTES artist plastic (Sfântu Gheorghe, 1981)

Între 1995-1999 a fost elev al Liceului de Artă din Sfântu Gheorghe, între 2000-2005 student la Universitatea Maghiară de Arte Plastice, specializarea Sculptură. Din 2016 este muzeolog la Muzeul Național Secuiesc din Sfântu Gheorghe. Din 2004 este membru al Asociației Studioul Tinerilor Artiști (FKSE), din 2008 al Breslei Miklós Barabás, din 2012 al Uniunii Artiștilor Plastici din România și din 2014 al Asociației Lakóca.

Premii, burse: 2001: Bursă de stat din Ungaria • 2002, 2003: Premiul József Finta • 2003: Premiul pentru arte vizuale al Festivalului „Utolsó Csepp” (Budapesta) • 2004: Marele Premiu al Bienalei Internaționale de Sculptură în Piatra, Vicenza; Bursă de studii la Paris, Premiul Fundației Károlyi • 2005: Bursă de creație Gyula Derkovits, Budapesta; Premiul Oszkár Glatz (Universitatea Maghiară de

Arte Plastice, Budapesta) • 2008: Fundația Communitas, bursă pentru creație • 2014: Bursa de creație a Academiei Maghiare de Arte • 2018: Premiul de excelență al expoziției „Hit és szabadság” (Credință și libertate), organizat la Centrul de Artă din Transilvania

Literatură (selecție): Dóra HALLER: Végtelen tér és erdélyi hagyomány. Diplomázó szobrászok az Epreskertben [Spațiu infinit și tradiție transilvăneană. Absolvenți de sculptură în Epreskert]. *Népszabadság*, 16 iunie 2005 (anul 63, nr. 139), p. 2. • Zsófia SOMOGYI: A látható és láthatatlan valóság [Realitatea vizibilă și invizibilă]. *Új Művészet*, 2005/9. pp. 12-14. • Amanda PÁL: „Az emberiségnek volt egy aranykora, amikor minden egyben volt” [„Omenirea a avut o epocă de aur când când totul era în armonie“], interviu pe Kultúra.hu, 22.09.2020. • Tekla MAGYARI: Portréfilm [Film portret], 2022. M5, revista de artă Kunstst. • Tihamér NOVOTNY: Természeti kohézió. Éltés Barna és Horváth Levente kiállítása [Coeziune naturală. Expoziție de Barna Éltés și Levente Horváth]. *Kortárs - revistă de literatură și artă*, 2022/6. pp. 45-64. • Zsuzsa SZUSZÁMI: A természet minden társművészetet összesít [Natura sintetizează toate formele de artă], interviu, 42' 15". Radio Târgu Mureș, 2022 (<https://www.marosvasarhelyradio.ro/musorok/a-termeszet-minden-tarsmuveszetet-osszesit/>). • Dr. Gergely MÉSZÁROS DLA (ed.): *Paralel* (catalog de expoziție). Facultatea de Arte a Universității de la Pécs, Pécs, 2023. pp. 144-147.

Emőke FÁBIÁN pictor (Târgu Mureș, 1990)

Între 2001-2009 a fost elevă la Liceul de Artă din Târgu Mureș, iar între 2009-2014 studentă la pictură la Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca. După terminarea studiilor universitare, locuiește și lucrează în Oradea, fiind profesor la Liceul de Artă din Oradea.

Premii, burse: 2011-2012: bursă Erasmus, Accademia di Belle Arte di Torino • 2014, 2018: bursă pentru creație a Fundației Communitas • 2015: Concursul Iuventus Pro Arte Transsylvaniae (revista *Erdélyi Művészet*), premiul II • 2016: Premiul Barcsay

Literatură (selecție): Anna-Mária SZABÓ: Enyészet helyett művésztábor [Tabără artistică în locul pieririi]. *Szabadság*, 21 noiembrie 2013 (anul 25, nr. 270), p. 3. • F. Zs. [Zsolt FERENCZ]: Fiatal alkotók munkái a Minervánál [Lucrări ale tinerilor artiști la Minerva]. *Szabadság*, 16 mai 2014 (anul 26, nr. 111), p. 2.

Ildikó FAZAKAS grafician (Miercurea Ciuc, 1973)

În perioada 1992-1998 a fost studentă la Universitatea de Arte Plastice Ioan Andreescu din Cluj-Napoca, la specializarea Grafică. În prezent, este profesoară la Liceul de Artă Nagy István din Miercurea Ciuc, colaboratoare la revistele literare pentru copii *Napsugár* și *Szivárvány* din Cluj și ilustratoare a mai multor cărți.

Premii, burse: 2004, 2019: Bursă acordată de Galeria Budapesta • 2023: Programul de rezidență al Societății MAMŰ; bursă de studii la Colonia de artiști Szolnok

Literatură (selecție): Kata UNGVÁRI ZRINYI: *Belső tér - Fazakas Ildikó kiállításáról* [Spațiu interior - Despre expoziția lui Ildikó Fazakas], Galeria K'Arte, Târgu Mureș, 2016. • József BOB: *Sérülékenységünk tudatában - „magabiztosan és alázattal”* [Conștienți de vulnerabilitatea noastră - „cu încredere și umilință“]. Text de deschidere la expoziția din Sfântu Gheorghe a lui Ildikó Fazakas, Gabriella Lakatos și Ferenc Siklódy, 2017. • László MÓZES: Érzelmekről másként, de őszintén [Despre emoții într-un mod diferit, dar sincer]. *Háromszék*, 1 iulie 2017 (anul 29, nr. 8136), p. 3.

Zoltán FERENCZ artist plastic (Gheorgheni, 1980)

Între 1994-1998 a fost elev la Liceul de Muzică și Arte Plastice Nagy István din Miercurea Ciuc, iar între 1998-2003 a studiat grafică la Facultatea de Arte și Design a Universității de Vest din Timișoara. În 2001 a urmat un semestru la Universitatea Maghiară

de Arte Plastice, unde a lucrat sub îndrumarea lui Tibor Somorjai Kiss. Între 2004 și 2005, a fost masterand la Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca. Din 2014 este director artistic al Centrului Cultural și de Arte Lăzarea. Din 2017 este membru al Breslei Miklós Barabás, din 2018 al Uniunii Artiștilor Plastici din România, din 2019 al Asociației Culturale MAMŰ Társaság, din 2022 al Societății de Arte Plastice din Szolnok.

Premii, burse: 2001: Bursa Bolyai • 2004, 2016, 2021: Fondul Cultural Național (Ungaria), bursă de creație • 2015: bursă pentru creație a Fundației Communitas; bursă a Galeriei din Budapesta • 2016: premiul special al Bienalei Internaționale de Grafică de la București; premiul întâi al Salonului Harghita • 2017: bursă CreArt Artist in residence, Lituania • 2018, 2020: bursă al Galeriei din Budapesta • 2020: bursă pentru programul de rezidență MAMŰ • 2022: bursă a Academiei Maghiare de Arte

Literatură (selecție): Iréne KÁNYÁDI: Szilágyi Domokos emlékére [În memoria lui Domokos Szilágyi]. *Háromszék*, 23 septembrie 2017 (anul 29, nr. 8207), p. 6. • Szidónia BONCINA-SZÉKELY: *Kortárs művészeti törekvések (Szemle)* [Aspirații artistice contemporane (recenzie)]. Morfondir.ro, 2018. (<https://morfondir.ro/kortars-muveszeti-torekvesek-szemle/>) • Szidónia BONCINA-SZÉKELY: *Vallásos témák mai arculattal – Ferencz Zoltán művészete* [Teme religioase în concept contemporan – arta lui Zoltán Ferencz], interviu pe Morfondir.ro, 2019 (<https://morfondir.ro/vallasos-temak-mai-arcuattal-ferencz-zoltan-muveszete/>). • Tamás BÁLINT: Szembejön a világ – Beszélgetés Ferencz Zoltán képzőművésszel, grafikkussal [Față în față cu lumea – Conversație cu artistul și graficianul Zoltán Ferencz]. *Krónika* online, 8 februarie 2021. • Zoltán FERENCZ: Gyergyói képzőművészek nemzetközi kontextusban [Artiștii din Gheorgheni în context internațional]. *Művelődés* Supliment, 2022/nr. 1-2, pp. 40-42. • Zoltán FERENCZ (ed.): *Egy újrátöltött szellemiség* [O mentalitate reînnoită] (catalog de expoziție). Castelul Regal Gödöllő, 2022.

Levente HORVÁTH pictor (Joseni, 1977)

Între anii 1992 și 1996, a fost elev la Liceul de Arte Plastice Nagy István din Miercurea Ciuc. Între 2000 și 2006, a fost student la Universitatea Maghiară de Arte Plastice din Budapesta. Este membru al Asociației Culturale MAMŰ din Budapesta. În prezent locuiește și lucrează în Jebucu.

Premii, burse: 2001-2006: bursă a Fundației Pro Professione • 2007: Premiul Jenő Barcsay • 2008, 2010: Fondul Cultural Național (Ungaria), bursă de creație • 2010: bursă pentru creație a Fundației Communitas • 2020: Premiul Salonului Harghita, ediția a VIII-a

Literatură (selecție): Zsolt SIKLODI – István ERŐSS (ed.): *A Gyergyószárhegyi Művésztelep Enciklopédiája 1966/2007* [Enciclopedia Coloniei de artiști din Lăzarea 1966/2007]. Lăzarea, 2007, p. 206. • Műteremtés [Creație artistică]: Horváth Levente. Revista culturală *Székelyföld*, nr. 2015/11, ilustrații • László ALAPFY – Péter STEFANOVITS (ed.): *Transzmisszió* [Transmisie] (cat. expoz.). Academia Maghiară de Arte, Budapesta, 2019, pp. 54-55. • Zoltán VÉCSI NAGY (ed.): 100 ani – Arta plastică maghiară în Transilvania. Ed. Fundației pentru Școală, Cluj-Napoca, 2019. • Réka KÓNYA (ed.): *Nyílt Tér 2001-2020. (20 éves a mezőszemere művésztelep)* [Spațiu deschis 2001-2020 / 20 de ani ai Coloniei de artiști din Mezőszemere]. Mezőszemere, 2020, pp. 102-103. • Dr. Gergely MÉSZÁROS DLA (ed.): *Paralel* (catalog de expoziție). Facultatea de Arte a Universității Pécs, Pécs, 2023, pp. 158-161.

Gábor KENTELKI pictor (Târgu Mureș, 1998)

În perioada 2009-2017 a fost elev la Colegiul de Artă din Târgu Mureș. Își continuă studiile la Universitatea Națională de Arte din București (UNArte), unde în 2020 obține diploma la specializarea Pictură. Din 2014, participă în mod regulat la tabere de artă (în special la taberele din Mădăraș și Cernat), precum și la expoziții colective. În prezent locuiește și lucrează în București.

Literatură (selecție): Gabriela BORDA: Vernisaj - Gábor Kentelki. *Cuvântul liber* (Târgu Mureș), 8 februarie 2017 (anul 29, nr. 25), p. 12. • Gyöngyi BODOLAI: A színeket tartom a legfontosabbnak [Pentru mine, culorile sunt cele mai importante]. *Népújság* (Târgu Mureș), 7 martie 2017 (anul 69, nr. 54), p. 7. • Eszter TÚROS: *Absztrakt tájak [Peisaje abstracte]*, text de deschidere a expoziției. Galeria de artă a Consiliului Județean Harghita, Miercurea Ciuc, 2 martie 2023.

Adrian KISS artist vizual (Miercurea Ciuc, 1990)

A studiat arte plastice și design la Colegiul Central Saint Martins College of Art and Design, al Universității de arte din Londra (University of the Arts London), unde a învățat bazele artelor vizuale și designului. În perioada 2009-2012 și-a obținut diploma de licență în arte vizuale la aceeași instituție. Începând din 2023, urmează programul de masterat de arte vizuale la Institutul Piet Zwart din Rotterdam. Locuiește și lucrează la Budapesta.

Premii, burse: 2014: Galeria Miskolc, Program de rezidență artistică • 2015, 2017, 2019, 2021: Esterházy Art Award (artist nominalizat) • 2018: programul de rezidență artistică „Art in General” la New York • 2021, 2022: Bursa de creație Gyula Derkovits, Budapesta • 2021: STRABAG Artaward International – Premiu internațional de artă (preselectat)

Literatură (selecție): Ajánló: Derengés. Adrian Kiss, Nik Timková [Recomandare: Licărire. Adrian Kiss, Nik Timková]. *Revista Új Művészet*, 2015/6, p. 3. • Sandro DROSCHL (ed.): *Abstract Hungary* (cat. expoz.). Sternberg Press, Graz, 2018. • Jenelle PORTER (ed.): *Vitamin T: Threads and Textiles in Contemporary Art*. Phaidon Press, London, 2019. • Áron FENYVESI: A dzsungel áramvonalai [Liniile de forță ale junglei. Expoziția lui Adrian Kiss, Tamás Komoróczy, Zsófia Keresztes, Ádám Ulbert]. *Várad*, 2019/9. pp. 34-45. • Zita SÁRVÁRI – Gábor RIEDER (ed.): *YouHu: The New Generation of Hungarian Contemporary Art*. Galeria Kieselbach, Budapesta, 2022.

Hanna Éva KOLUMBÁN artist vizual (Reghin, 1976)

Între 1990-1994 a studiat la Colegiul Székely Mikó din Sfântu Gheorghe, la specializarea matematică-fizică. Între 1995 și 2000 a fost studentă la Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca, la secția de Fotografie-video și prelucrare computerizată a imaginii. În Sfântu Gheorghe, a lucrat ca grafician în instituții culturale, a organizat și a participat la numeroase expoziții și tabere de creație. Între 2018 și 2020 a urmat un program de pregătire în domeniul sănătății mintale la Universitatea Reformată Károli Gáspár din Budapesta, urmând ca apoi să abordeze arta ca o cale terapeutică și de autocunoaștere. Arta ei a fost puternic influențată de natură, de viziunea asupra lumii a miturilor și basmelor populare, iar în reprezentările sale vizuale ea arată schimbările psihicului uman, stările de anima și animus. În lucrările sale fotografia, ca mediu, explorează conexiunile dintre individ și lumea sa interioară, ca un fel de cartografiere a sufletului.

Literatură (selecție): Dr. Gusztáv ÜTŐ: Tendenciák az erdélyi akcióművészetben [Tendințe în arta de acțiune transilvăneană]. *Erdélyi Művészet*, 2004/1. • László BOGDÁN: A város ismeretlen arcai [Chipurile necunoscute ale orașului]. *Háromszék*, 25 august 2007 (anul 19, nr. 5160), p. 6. • Zoltán VÉCSI NAGY (prefață catalog): *ANAHITA - Enikő Daczó și Hanna Kolumbán* (catalogul expoziției). Centrul de Artă din Transilvania, Sfântu Gheorghe, 2015. • Iréne KÁNYÁDI: Anahita. *Háromszék*, 23 noiembrie 2015 (anul 27, nr. 7655), p. 6. • Zoltán BEDŐ: Szilágyi Domokos emlékezete [Memoria lui Domokos Szilágyi]. *Székely Hírmondó*, 19 noiembrie 2017 (anul 22, nr. 178), p. 14. • Sándor NAGY B.: Hála és köszönet a csodákért [Recunoștință și mulțumire pentru miracole]. *Háromszék*, 15 sept. 2021 (anul 33, nr. 9327), pp. 1-2.

Kund KOPACZ artist vizual (Miercurea Ciuc, 1991)

A absolvit Liceul Teoretic Márton Áron din Miercurea Ciuc în 2010, după care și-a început studiile superioare la Eger, la Facultatea de Artă Vizuală a Universității Eszterházy Károly, în cadrul Departamentului de Land Art, la clasa lui István Eröss. Din 2014, și-a continuat studiile la Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca, la specializarea Sculptură, sub îndrumarea lui Septimiu Jugrestan, obținând diploma de master în 2016. Din 2015, este membru al Asociației MAMŪ. Din 2022, predă ca asistent universitar la specializarea Land Art din cadrul Institutului de Arte Vizuale și Teorie a Artei al Universității Catolice Eszterházy Károly din Eger, devenită între timp universitate, și este doctorand la Facultatea de Arte a Universității din Pécs. Călătorește, trăiește și lucrează între București, Eger, Pécs și Miercurea Ciuc.

Premii, burse: 2013: Essl Art Award CEE Hungary (ediția maghiară a premiului internațional Essl Art Award), premiul I și premiul special VIG • 2018-2020: Bursa de artă Gyula Derkovits, Budapesta • 2021-2022: Bursă pentru creație a Fundației Communitas

Literatură (selecție): István Zoltán CSIDER: Vándormária és lebegés. Vasárnap zár az Essl Art Award hazai döntőseinek tárlata [Maica călătoare și plutirea. Expoziția finaliștilor Essl Art Award se încheie duminică]. *Népszabadság*, 6 iunie 2013 (anul 71, nr. 130), p. 16. • Gábor ÉBLI: Belülnézet. Fiatal (fotó)művészeti pozíciók az Essl Award kiállításán [Vedere interioară. Poziții de (foto)artă tânără la expoziția Essl Award]. *Fotóművészet*, 2013/3, pp. 30-33. • Dani VERESS: Tájékozotek (Interjú Kopacz Kund képzőművésszel) [Imagini de peisaj (Interviu cu artistul Kund Kopacz)]. Revista literară *Apokrif* (Budapesta), 2020/1. pp. 52-57.

Kinga KOVÁCS artist vizual (Gheorgheni, 1987)

În perioada 2002-2006 a fost elevă la Școala Profesională Kós Károly din Miercurea Ciuc, specializarea Protecția Mediului. În perioada 2006-2009 a fost studentă la Tehnică dentară la Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș. Între 2009 și 2012, a urmat studii la Universitatea Creștină Partium, la Facultatea de Arte Vizuale, la specializarea Grafică publicitară, iar apoi, în perioada 2012-2014, a continuat cu specializarea Comunicare vizuală. Este designer de interior și grafician independent. Este membră a Asociației MAMŪ din Budapesta. A participat în diverse tabere de creație, inclusiv recent la Bienala Internațională de Land Art din Geumgang, Coreea de Sud. În prezent locuiește și lucrează în Oradea.

Premii, burse: 2022: bursă pentru creație a Fundației Communitas

Literatură (selecție): Kinga KOVÁCS: CreArt, Network of Cities for Artistic Creation (catalog de proiect). Consiliul Județean Harghita, 2017. • László UJVÁROSSY: Kovács Kinga telematikus műveiről [Despre lucrările telematice ale lui Kinga Kovács]. *Várad*, 2019/2, pp. 40-53. • László MÓZES: Kovács Kinga installációi a Lábas Házban [Instalațiile lui Kovács Kinga la Casa de Arcade]. *Háromszék*, 24 septembrie 2019 (anul 31, nr. 8802), p. 8.

Lehel KOVÁCS pictor (Sfântu Gheorghe, 1974)

Între 1980-1990 a fost elev la Colegiul Székely Mikó din Sfântu Gheorghe, apoi la Liceul și Colegiul Kisfaludy Sándor din Sümeg. Între 1995-2000 a studiat pictură la Universitatea Maghiară de Arte din Budapesta. Începând din 1998 a participat la Colonia de Arte din Élesd. Din 2000 este membru al Asociației Naționale a Artiștilor din Ungaria (MAOE). În 2003 devine membru fondator al Asociației Artiștilor Sensaria și este admis în Asociația Culturală a Societății MAMŪ. Între 2009 și 2016, a fost curator al Fundației Zilele Picturii Maghiare. Începând din 2017 locuiește și lucrează în Germania, iar din 2020 este membru al Asociației de Artă din Mecklenburg-Pomerania Occidentală.

Premii, burse: 2000: Locul III la Concursul BAUMAX-X pentru tineri talente; Bursa Academiei Maghiare din Roma, Italia

• 2004: Premiul Jenő Barcsay • 2006: Premiul Asociației Naționale a Artiștilor Plastici din Ungaria la Expoziția de Toamnă ediția a 53-lea de la Hódmezővásárhely • 2008: Premiul Fundației Ferenc Katona Kiss • 2010: Bursă de studii al Galeriei din Budapesta, Strasbourg • 2012: A 59-a Expoziție de toamnă, Hódmezővásárhely, Premiul special al Consiliului Județean Csongrád • 2013: A 60-a Expoziție de toamnă, Hódmezővásárhely, premiul special • 2014: Premiul special al celei de-a 15-a Biennale de pictură din Szeged • 2016: a 63-a Bienală de toamnă, Hódmezővásárhely, premiul MANK

Literatură (selecție): Brigitta MULADI: A táj képben van [Peisajul este în imagine]. *Élet és Irodalom*, 28 ianuarie 2005 (anul 49, nr. 4), p. 26. • István ROSTÁS-PÉTER: Kovács Lehel: tájat festeni embert próbáló feladat [Lehel Kovács: o sarcină provocatoare de a picta peisaje]. *Krónika*, 8 ianuarie 2010. • Ágnes KOVÁCS: Tájak alkonyatban. Kovács Lehel kiállítása [Peisaje în amurg. Expoziția lui Lehel Kovács]. *Új Művészet*, 2010/12, pp. 46-47. • Gergő LAKATOS: Rejtőzködő jelenlét. Kovács Lehel festményeiről [Prezența ascunsă. Despre picturile lui Lehel Kovács]. *Új Művészet*, 2011/6, pp. 18-19. • Brigitta MULADI: *Tour de Hongrie - egy korábbi kiállításunk képeiről* [Tour de Hongrie - despre picturile unei expoziții anterioare]. Residentart.com, 11 ianuarie 2017.

Hajnalka LÁSZLÓ designer grafic, artist (Csíkszereda, 1983)

În perioada 1997-2001 a studiat pictura la Liceul de Artă Nagy István din Miercurea Ciuc. Între 2004 și 2008, a fost studentă la Universitatea Creștină Partium din Oradea, la specializarea Grafică publicitară. Este fondatoarea studioului de design grafic Chromatt, cu activități principale în crearea de identități vizuale și design grafic pentru pagini de web. Pe lângă aceasta, participă în mod regulat cu C-printuri la diverse expoziții de artă și bienale de grafică. A avut expoziții personale la Oradea (Universitatea Creștină Partium), Cluj-Napoca (Galeria Studio Korunk), Miercurea Ciuc (Galeria din strada Kossuth a Muzeului Secuiesc al Ciucului) și Sfântu Gheorghe (Tein).

Literatură (selecție): Eszter TÚROS: Ceci n'est pas... *Helikon*, 10 iunie 2017 (anul 28, nr. 11), p. 23. • Creație artistică de Hajnalka László. Revista culturală *Székegyföld*, 2017/4. • Imagini: Hajnalka László. *Korunk*, 2017/10. • Kata UNGVÁRI-ZRÍNYI: Érzés, világon, belül. László Hajnalka munkáiról [Sentiment, lume, interior. Despre lucrările lui László Hajnalka]. *Opus* (Revista scriitorilor maghiari din Slovacia), nr. 51 (2017/6), pp. 92-93. • Aladár SZILÁGYI: Létélményt kínáló művészet. László Hajnalka képzőművész digitális játékaírói [Arta care oferă experiențe de viață. Jocurile digitale ale artistei vizuale László Hajnalka]. *Várad*, 2018/3, pp. 34-45. • Ágota ZAKARIÁS: Trimaginarium. *Helikon*, 25 aprilie 2019 (anul 30, nr. 8), p. 23. • Orsolya SZILÁGYI: Trimaginarium. *Korunk*, 2019/5, pp. 77-78. • Ágota ZAKARIÁS: Mimesis 8: Ledöntsük? Ne döntsük le? [Mimesis 8: Să dărâmăm? Să nu dărâmăm?]. *Helikon*, 25 septembrie 2020 (anul 31, nr. 18), p. 23. v Tamás BÁLINT: Szétszerelhető próbababák - beszélgetés László Hajnalka képzőművésszel, tervezőgrafikussal [Manechine demontabile - conversație cu Hajnalka László, artist, grafician]. *Előretolt helyőség*, septembrie 2020 (anul 3, nr. 8), p. 5. • Benji HORVÁTH: Az a bizonytalanul kellemes érzés. Trimaginarium 2.0. [Acea senzație plăcută nesigură]. *Újvárad*, 2023/5, pp. 22-29.

Péter MADARAS sculptor (Mediaș, 1981)

Între 1995 și 1999, a studiat grafică la Liceul de Artă Plugor Sándor din Sfântu Gheorghe, iar apoi între 2000 și 2004 a urmat cursurile Universității de Arte Plastice din Oradea, specializarea Sculptură, avându-l ca mentor pe Bone Rudolf. După absolvirea universității, s-a mutat împreună cu soția sa în Sfântu Gheorghe, apoi într-un sat din apropiere numit Zălan, unde trăiesc și lucrează în prezent. Din 2000 a participat la numeroase expoziții și tabere de arte plastice în Coreea de Sud, Taiwan, Mexic, Franța, Slovacia, Ungaria și România. În perioada 2004-2011 a fost profesor de sculptură și desen la Liceul de Artă Plugor Sándor,

între 2018-2021 a lucrat la Centrul de Artă din Transilvania din Sfântu Gheorghe, fiind organizator și curator al mai multor expoziții, iar din 2021 predă la Catedra de Arte Plastice a Universității din Pécs din Sfântu Gheorghe. Din 2013 este membru fondator și vicepreședinte al Asociației Lakóca, iar în 2021 a fost președintele Asociației Centrul de Artă din Transilvania. Din 2021 este printre artiștii Top 100 Fine Art Hungary de pe platforma de artă contemporană maghiară artotek.hu, și curator al Salonului de arte plastice din Transilvania organizată la Centrul de Artă din Transilvania.

Premii, burse: 2015: bursă pentru creație a Fundației Communitas • 2016: medalia de aur a celei de-a treia ediții a Bienalei Internaționale de Sculptură Lih Pao (Taipei)

Literatură (selecție): Mihai ZGONDOIU: *Atelier 030202. Proiecte 2009-2014*. Ed. UNArte, București, 2016. p. 102-105. • Susana GALVÁN, Tsai-Lang HUANG, Chsis WAIN WRIGHT, Tzu-Chieh ZIAN: *Transformation – The 3rd Lih Pao International Sculpture Biennial Awards* (cat. expoz.). Lih Pao Cultural Art Foundation, Taipei, 2018. • Zoltán VÉCSI NAGY (ed.): *100 de ani – Arta plastică maghiară din Transilvania*. Ed. Fundației pentru Școală, Cluj-Napoca, 2019. • György SZEGŐ, József SZURCSIK, József GAÁL (eds.): *Szabadjáték – II. Képzőművészet Nemzeti Szalon* [Joc liber - A II-a Expoziție Națională de Arte Plastice], catalog expoziție. Műcsarnok, Budapesta, 2020. pp. 284-285. • Réka KÓNYA (ed.): *Nyílt Tér 2001-2020. (20 éves a mezőszemere művésztelep)* [Spațiu deschis 2001-2020 / 20 de ani ai Coloniei de artiști din Mezőszemere]. Mezőszemere, 2020, pp. 108-109. • Dr. Gergely MÉSZÁROS DLA (ed.): *Paralel* (catalog de expoziție). Facultatea de Arte a Universității Pécs, Pécs, 2023, pp. 166-170.

István MÁRIÁS aka Horror Pista artist plastic (Sfântu Gheorghe, 1984)

A absolvit Universitatea Maghiară de Arte Plastice, specializarea pictură, între anii 2005 și 2012, avându-i ca mentori pe Kovács Attila, Maurer Dóra și Radák Eszter. Din 2012, a expus în expoziții individuale și de grup în Ungaria și în diverse locații din Europa. Între 2011 și 2013, lucrările sale au fost prezentate și în târguri de artă din Berlin, Budapesta și Paris. În prezent locuiește și lucrează în satul Becske din Ungaria.

Premii, burse: 2010: Bursă Erasmus la Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca, specializarea Pictură • 2011: Premiul special KOGART; bursă Amadeus-Fundamenta • 2012: Premiul Emerging Artists la DOX din Praga; Premiul „Best of Diploma” la Universitatea Maghiară de Arte, Budapesta • 2014: Locul 2 la Programul de Talente UniCredit • 2019, 2020: Bursă Derkovits Gyula, Budapesta

Literatură (selecție): Áron FENYVESI: Biodrăma diorăma [Biodramă, dioramă]. *Új Művészet*, 2013/3, pp. 34-36. • Gábor RIEDER: Máriás István és a dobozvilág [Máriás István și lumea cutiilor]. *Új Művészet*, 2014/1-2, pp. 32-33. • István MÁRIÁS: *Egotrip*. Publicație privată, 2015. • György SZEGŐ, József SZURCSIK, József GAÁL (eds.): *Szabadjáték – II. Képzőművészet Nemzeti Szalon* [Joc liber – al II-lea Salon Național de Arte Frumoase]. Cat. expoz., Műcsarnok, Budapesta, 2020. pp. 288-289. • Zsófia VÁNYA: „A horrorpistaság múltóban van” – interjú Máriás István aka Horror Pista képzőművésszel [Horrorpistismul este pe sfârșite” – Interviu cu artistul István Máriás aka Pista Horror]. Site-ul Kortársonline, 21 iunie 2020. • *Műterembejáró / Máriás István aka Horror Pista* [Mărturisiri din atelier / Máriás István, cunoscut și sub numele de Horror Pista], interviu foto realizat de MANK pe site-ul www.alkotomuveszet.hu, 29 ianuarie 2021.

László MÁTHÉ pictor (Târgu Secuiesc, 1990)

Între anii 2005 și 2009 a fost elev la Liceul de Artă „Plugor Sándor” din Sfântu Gheorghe. În perioada 2010-2015 a fost student la Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca, specializarea pictură. Între 2013 și 2018 a participat regulat la expozițiile anuale ale Breslei Barabás Miklós din Cluj-Napoca. Din 2010 a participat activ la mai multe expoziții de grup și a organizat expoziții personale. Din 2017 este un participant obișnuit al taberei de creație de la Bálványos Resort. În prezent locuiește și lucrează în Dresda.

Premii, burse: 2012: Premiul principal la concursul Iuventus Pro Arte Transsylvaniae (revista *Erdélyi Művészet*, Odorheiu Secuiesc) • 2012-2013: bursă de studii a Fundației Pro Professione, Budapesta • 2014: bursă pentru creație a Fundația Communitas; bursă de la Butterfly Foundation, New York; bursă Erasmus (studii în Franța) v 2017: Premiul Jenő Barcsay • 2019: bursă de creație din partea Fundației Communitas • 2023: BBA Artist Prize (Berlin), Marele Premiu

Literatură (selecție): Zoltán TIBORI SZABÓ: Máthé László magánya [Singurătatea lui László Máthé]. *Szabadság*, 24 aprilie 2013 (anul 25, nr. 93), p. 10. • Ferenc Loránd DEÁK: Máthé László: Halott Ikarosz [László Máthé: Icar mort]. *Háromszék*, 7 ianuarie 2017 (anul 29, nr. 7992), p. 6. • Réka TAMÁS: „Soha nem vonzott a festészet” – interjú Máthé László képzőművésszel [„Nu am fost niciodată atras de pictură” - interviu cu László Máthé]. *Székelty Hirmondó*, 9 aprilie 2020 (anul 25, nr. 69), p. 7. • Dr. Gergely MÉSZÁROS DLA (ed.): *Paralel* (catalog de expoziție). Facultatea de Arte a Universității Pécs, Pécs, 2023, pp. 172-175.

Andrea NAGY pictor (Târgu Mureș, 1988)

Între 2003-2007 a studiat pictură la Liceul de Artă din Târgu Mureș. În 2011 a absolvit specializarea Pictură la Universitatea Națională de Arte (UNArte) din București, iar în 2013 și-a obținut titlul de masterat în arte vizuale tot la UNArte. În 2017 a obținut titlul de doctor în arte. Teza sa de doctorat a explorat relația dintre arhivele de imagini și arta contemporană prin analiza structurilor expresive ale arhivelor de imagini. Din octombrie 2018 deține poziția de lector universitar la UNArte, iar între 2017 și 2018 a lucrat la Secția de Artă a Muzeului Județean Mureș. În 2015 expoziția sa personală „Bestiarium” a fost găzduită de Institutul Balassi - Institutul Cultural Maghiar din București. Între 2017 și 2019 a fost curator al expoziției „Keresztelkedések / Confluente” din Târgu Mureș.

Premii, burse: 2006: Premiul special la categoria pictură la prima ediție al Concursului Internațional de Artă pentru Copii și Tineret Simon Hollósy (Baia Mare) • 2014: Premiul pentru creativitate acordat de UNATC și ARCUB • 2017: Premiul special al Concursului de desen contemporan (Crama Opișor, Galeria Laborna, București)

Literatură (selecție): *TRANSFORM* (cat. expoz.). National Gallery for Foreign Arts, Sofia, 2011. • *PICTURĂ, SCULPTURĂ, GRAFICĂ. UNArte la 150 de ani*. Sala Dalles, București, 2014. • *Second International Student Biennial for Drawing* [A doua Bienală internațională de desen pentru studenți], Galeria Academiei de Arte, Sofia, 2014. • Cosmin NĂȘU: *Andrea Nagy, „Bestiar” @ Institutul Balassi - Institutul Maghiar din București*, Modernism.ro, 2015.06.12. • Ilarie Gh. OPRIȘ: *Asociația Artiștilor Plastici Mureș 1977-2004*. Ed. Mureș, Tg. Mureș, 2018, p. 50. • *A4 - salon de grafică mică, ediția a 8-a* (catalogul expoziției). Ed. UNArte, București, 2022, p. 73. • *Bienala Internațională de Pictură* (catalogul expoziției). Muzeul Național de Artă al Moldovei, Chișinău, 2023, p. 108.

Alpár PÉTER artist vizual (Sfântu Gheorghe, 1976)

Între 1990-1994 a fost elev al Liceului de Artă din Sfântu Gheorghe, iar între 1996-2001 student al Universității de Arte din Timișoara. În 2014 și-a obținut titlul de doctor la Facultatea de Arte a Universității din Pécs. Activitatea sa profesională este axată în principal pe sculptură contemporană, land art și performance. Este un participant activ în viața internațională a artei contemporane. Recent, a creat în cadrul programului de rezidență TANKWA din Africa de Sud, dar și în alte locuri din lume, precum Coreea, India, Iran, Danemarca, Polonia. Este membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România. În prezent predă la catedra de Arte Plastice din cadrul Universității din Pécs, în filiala deschisă la Sfântu Gheorghe.

Premii, burse: 2018: premiul principal al expoziției Csoma din Kovasna (Premiul Judit Szentimrei) • Din 2021 este bursier al Academiei Maghiare de Arte • A primit mai multe burse de creație din partea Fondului Cultural Național (Ungaria)

Literatură (selecție): John K. GRANDE: *Péter Alpár - Az élet lüktetése* [Péter Alpár - Pulsul vieții]. În: Idem: *Az érzékelés kapui*

[Porțile percepției]. Editura T3, Sfântu Gheorghe, 2016, pp. 43-51. • Katalin KESERÜ: *Péter Alpár (Sepsiszentgyörgy, 1976) személyes és közösségi természetművészeti „műhelye”* [„Atelierul” personal și comunitar de artă a naturii al lui Péter Alpár (Sfântu Gheorghe, 1976)]. În László ALAPFY – Péter STEFANOVITS (ed.): *Transzmisszió* [Transmisie]. Cat. exp., Magyar Művészeti Akadémia, Budapesta, 2019, pp. 127-130. • Zoltán VÉCSI NAGY (ed.): *100 de ani – Arta plastică maghiară din Transilvania*. Ed. Fundației pentru Școală, Cluj-Napoca, 2019. • Tamás BÁLINT: A szabadság egy természetes állapot – interjú Péter Alpár vizuális művésszel [Libertatea este o stare naturală – interviu cu artistul vizual Alpár Péter]. Revista culturală și literară „*Előretolt helyőrség*”, mai 2020 (anul II, nr. 5) • Dr. Gergely MÉSZÁROS DLA (ed.): *Paralel* (catalog de expoziție). Facultatea de Arte a Universității Pécs, Pécs, 2023, pp. 176-181.

Fruzsina SIKLÓDY grafician (Miercurea Ciuc, 2000)

În perioada 2016-2019 a fost elevă a Liceului de Artă Nagy István din Miercurea Ciuc, iar din 2019 a devenit studentă la Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca, la specializarea de grafică, unde a obținut diploma de licență. În prezent este studentă la programul de masterat în grafică în aceeași universitate. Locuiește și lucrează în Cluj-Napoca.

Premii, burse: 2022: Bienala de Grafică din Ținutul Secuiesc, ediția a VII-a, Premiul Partium al Universității Creștine Partium
Literatură (selecție): Iréne KÁNYÁDI: Siklody Fruzsina belső terei [Spațiile interioare ale Fruzsinei Siklody]. *Helikon*, 25 iulie 2023 (anul 34, nr. 14), p. 28.

Tünde SIPOS GAUDI grafician (Săcele, 1981)

Între anii 1995 și 1999 a fost studentă la Liceul de Arte Plastice Plugor Sándor din Sfântu Gheorghe, la specializarea grafică, iar apoi între 2000 și 2004 a studiat grafică la Universitatea de Arte George Enescu din Iași. În 2004 a beneficiat de o bursă Erasmus și s-a specializat în ilustrație la University College Falmouth din Cornwall, Anglia. Din 2013 este membră fondatoare a Asociației Lakóca. Din 2019 lucrează la Centrul de Artă din Transilvania în Sfântu Gheorghe. În prezent locuiește și lucrează la Arcus.

Premii, burse: 2004: Bursă Erasmus, University College Falmouth, Cornwall • 2018: Premiul de excelență al expoziției *Credință și libertate* (Centru de Artă din Transilvania, Sfântu Gheorghe)

Literatură (selecție): András DIMÉNY (prefață cat.): *Lakóca*. Cat. exp., Centrul de Artă din Transilvania, Sfântu Gheorghe, 2016.

• Creație artistică: Tünde Sipos Gaudi. Revista culturală *Székelyföld*, numărul 10 din 2018, ilustrații. • Zoltán VÉCSI NAGY (ed.): *100 de ani – Arta plastică maghiară din Transilvania*. Ed. Fundației pentru Școală, Cluj-Napoca, 2019. • László ALAPFY – Péter STEFANOVITS (ed.): *Transzmisszió* [Transmisie]. Cat. de expoziție, Academia Maghiară de Arte, Budapesta, 2019. • József GAÁL: Földi rúnák, égi hieroglifák. Sipos Gaudi Tünde kiállítása a Lábás Házban [Rune terestre, hieroglife cerești. Expoziția lui Tünde Gaudi Sipos la Casa cu Arcade]. *Háromszék*, 19 martie 2019 (anul 31, nr. 8648), p. 7. • BERZE Imre (ed.): *A Pulzus 10 éve* [10 ani de Pulzus] (catalog). Muzeul Haáz Rezső, Odorheiu Secuiesc, 2022. • József GAÁL: Földi rúnák, égi hieroglifák (Sipos Gaudi Tünde munkái) [Rune terestre, hieroglife cerești (lucrările lui Tünde Sipos Gaudi)]. Revista literară, artistică și socială *Új Forrás*, 2023/2, pp. 27-29. • Dr. Gergely MÉSZÁROS DLA (ed.): *Paralel* (catalog de expoziție). Facultatea de Arte a Universității Pécs, Pécs, 2023, pp. 182-185.

Ábel SZABÓ pictor și grafician (Cluj-Napoca, 1974)

În anul școlar 1988/1989 a studiat la secția de grafică a Liceului Pedagogic din Târgu Mureș (profesori: Major Gizella, Molnár Dénes, Victor Datu), apoi între anii 1989 și 1993 a urmat secția de grafică a Școlii de Arte Plastice din Budapesta (profesori:

Konstantin László, Szunyoghy András, Bodóczy István). Între 1993 și 1998 a terminat cursurile la secția de Grafică a Academiei Maghiare de Arte din Budapesta (profesori: Gábor Pásztor, Alajos Eszik). În vara anului 1998 a studiat la Academia Internațională de Vară pentru Arte Frumoase din Salzburg, sub îndrumarea lui Konrad Winter. În prezent locuiește la Budapesta.

Premii, burse: 1997: Premiul Fundației Maghiare de Grafică • 1998: Premiul Béla Kondor • 1999: Bursa Gyula Derkovits, Budapesta • 2006: Premiul STRABAG pentru pictură, bursă de creație • 2007, 2013: Premiul Miklós Galyasi (Hódmezővásárhely, Expoziția de toamnă din Vásárhely) • 2011: Premiul Esterházy pentru Arte Vizuale; Premiul Endre Béla (Hódmezővásárhely, Expoziția de toamnă din Vásárhely); KOGART – Bursă de studii în străinătate • 2014: Bursă acordată pentru tineri artiști de către Academia Maghiară de Arte; Premiul Orașului Makó la ediția al VII-lea a Coloniei de Artă „Natura” din Makó; Premiul Ministerului Resurselor Umane la ediția a XV-a a Bienalei de Pictură din Szeged; Premiul principal al celei de-a 61-a Expoziții de toamnă din Vásárhely și placheta Tornyai (Hódmezővásárhely) • 2016: Premiul Munkácsy Mihály; Expoziția din Óbuda, Premiul I • 2018: XVII. Bienală de pictură din Szeged, premiul I • 2018-2021: Bursa de artă a Academiei Maghiare de Arte • 2019: Premiul Fundației Municipality Județene Csongrád • 2022: Premiul special al Departamentului de Arte Plastice al Academiei Maghiare de Arte

Literatură (selecție): Brigitta MULADI: Illúziók nélküli „szépség”. Szabó Ábel kiállításáról és művészetéről [„Frumusețea” fără iluzii. Despre expoziția și arta lui Ábel Szabó]. *Új Művészet*, 2007/8, pp. 40-41. • László HEMRIK: Átutazóban. Szabó Ábel legújabb képei. [În trecere. Cele mai recente lucrări ale lui Ábel Szabó]. *Új Művészet*, 2009/8, pp. 42-43. • Gábor RIEDER: Szabó Ábel – A külváros dokumentaristája [Szabó Ábel – Documentaristul suburbiilor]. *Artmagazin*, 2009/5. • SZABÓ Noémi: Külvárosi nosztalgia. [Nostalgia suburbiilor]. *Élet és Irodalom*, 3 iulie 2009 (anul 53, nr. 27), p. 29. • László HEMRIK: Urbánus szépség. Szabó Ábel és Németh Marcell kiállítása [Frumusețe urbană. Expoziția lui Ábel Szabó și Marcell Németh]. *Új Művészet*, 2010/11, pp. 24-25. • László HEMRIK: Zónázunk. Szabó Ábel Telephely című kiállítása [Zone. Expoziția lui Ábel Szabó cu titlul Telephely]. *Új Művészet*, 2015/7, pp. 22-23. • Mária KONDOR-SZILÁGYI (curator): *Külön ter(m)ek | Szabó Ábel | Látvány a dolgok mögött* [Spații separate | Szabó Ábel | Frumusețea din spatele aparențelor]. Expoziție la Mücsarnok, Budapesta, februarie – martie 2019. • Anna VÁRALJAI: Lassan, lassan megszépül... [Cu timpul se va înfrumusețesa...] *Tiszatáj online*, 29 ianuarie 2019. • Dénes P. SZABÓ: Vissza a káprázatos valóságba [Înapoi în superba realitate]. *Népszava*, 15 apr. 2023 (anul 150, nr. 87).

Anna-Mária SZABÓ pictor (Târgu Mureș, 1989)

Între anii 2000 și 2008 a fost elevă la Liceul de Arte Plastice din Târgu Mureș, iar între 2008 și 2013 a urmat secția de pictură la Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca, unde și-a obținut diploma de masterat în 2013. A studiat în Italia cu o bursă Erasmus. A participat la numeroase tabere de creație artistică, inclusiv la Aleșd, Szihalom, Mezőszemere, Lázarea, Gornești și Odorheiu Secuiesc. Este membră a Coloniei Artiștilor Plastici din Aleșd, a Uniunii Artiștilor Plastici din România și a Asociației Culturale In Memoriam Jakobovits Miklós. Din 2021 este redactor al secției de arte vizuale a revistei culturale *Újvárad* din Oradea. Lucrările sale pot fi găsite în colecții publice și private, atât în țară, cât și în străinătate. În prezent locuiește și lucrează în Oradea.

Premii, burse: 2019: Premiul Judit Szentimrei la expoziția Csoma (Covasna) • 2021: Bursa pentru creație a Fundației Comunitas

Literatură (selecție): Brigitta MULADI: Női vonalak. „Hogyan juthatunk el a művészethez?” [Linii feminine. „Cum putem ajunge la artă?"]. *Új Művészet*, 2018/7, pp. 62-63. • Vladimir BULAT: Expoziții la Sfântu Gheorghe: Anna-Mária Szabó, Béla Kis, László Paulovics, Fioghin Calistru. *Observator Cultural*, 10 august 2018. • Kata UNGVÁRI-ZRINYI: Fehér oldal – Szabó Anna-Mária és Szabó Csongor kiállításáról [Pagina albă - despre expoziția lui Anna-Mária Szabó și Csongor Szabó]. *Fórumtizenöt* – Revista de artă contemporană din Ținutul Secuiesc, 19 septembrie 2019 • Katalin KESERÜ: Kastélypark nyári művésztaбор, 2019. Ger-

nyeszeg, Teleki-kastély [Tabăra de artă în parcul castelului, 2019, Gornești, Castelul Teleki]. *Erdélyi Művészet*, nr. 58 (2019/2), pp. 29-40. • Réka KÓNYA (ed.): *Nyílt Tér 2001-2020. (20 éves a mezőszemerei művésztelep)* [Spatiu deschis 2001-2020 / 20 de ani ai Coloniei de artiști din Mezőszemere]. Mezőszemere, 2020, pp. 32-33. • Bea, KOVÁCS : Mindenki kapjon levegőt - a lapszám képzőművésze Szabó Anna-Mária [Lăsați-i pe toți să respire - artista ediției este Anna-Mária Szabó]. *Újvárad*, 2021/6, pp. 30-39.

Csongor SZABÓ artist vizual (Târgu Mureș, 1991)

Între 2002-2012 a fost elev al Liceului de Artă din Târgu Mureș, apoi între 2014-2017 student la secția de grafică a Universității Creștine Partium din Oradea, iar în perioada 2017-2019 a absolvit programul de masterat în comunicare vizuală la aceeași universitate. În prezent locuiește și lucrează în Oradea.

Premii, burse: 2015: Premiul Nándor Wagner, locul 2 • 2018: Fundația Communitas, bursă pentru creație

Literatură (selecție): N.M.K. [Miklós Kund NAGY]: Bemutatkozott a Szabó család [S-a prezentat familia Szabó]. *Műzsa* - suplimentul ziarului *Népújság*, 1 octombrie 2016 (nr. 1248), p. 4. • Kata UNGVÁRI-ZRÍNYI: Fehér oldal - Szabó Anna-Mária és Szabó Csongor kiállításáról [Pagina albă - despre expoziția lui Anna-Mária Szabó și Csongor Szabó]. *Fórumtizenöt* - Revista de artă contemporană din Ținutul Secuiesc, 19 septembrie 2019 (<https://forumtizenot.blogspot.com/2019/09/>)

Sándor SZÁSZ artist vizual (Târgu Mureș, 1976)

Între anii 1990 și 1994 a fost elev la Liceul de Arte Plastice din Târgu Mureș, între 1995 și 2001 student la secția de pictură a Universității Maghiare de Arte din Budapesta, avându-l ca mentor pe Árpád Szabados. Între 1997 și 2011 a fost unul dintre fondatorii și co-organizatorii Taberei de Artă din Aleșd. În 2006 făcea parte dintre fondatorii Budapest Art Factory, fiind în prezent unul dintre coordonatorii acesteia.

Premii, burse: 2004: Premiul STRABAG pentru pictură • 2005: Marele Premiu al Fundației Jenő Barcsay • 2006: bursă de studii a Academiei Maghiare de la Roma • 2007-2008: Bursa de studii Gyula Derkovits pentru arte vizuale, Budapesta • 2008: bursă de studii a Primăriei din Budapesta, Lisabona • 2018-2021: bursă de artă a Academiei Maghiare de Arte

Literatură (selecție): Tihamér NOVOTNY: Belső tavak. Szász Sándor művészetéről [Lacuri interioare. Despre arta lui Sándor Szász]. *Revista Új Forrás*, 2004/4, pp. 59-62. • Katalin KESERÜ: Félelem és szabadság. Szász Sándor tájképeiről [Frică și libertate. Despre peisajele lui Sándor Szász]. *Új Művészet*, 2006/2, pp. 30-31. • Csaba KOZÁK: Szász tájai [Peisajele lui Szász]. *Élet és Irodalom*, 12 mai 2006 (anul 50, nr. 19), p. 29. • Brigitta MULADI: Holdfolyosó. Szász Sándor festményei [Coridorul Lunii. Picturile lui Szász Sándor]. *Balkon*, 2006/4, pp. 24-25. • drMÁRIÁS: Isteni giccs [Kitsch-ul divin]. *Élet és Irodalom*, 6 iunie 2008 (anul 52, nr. 23), p. 29. • László HEMRIK: Elsüllyedt emlékezet [Memoria scufundată]. *Élet és Irodalom*, 15 iunie 2012 (anul 56, nr. 24), p. 22. • János SCHNELLER: Mágusok alkonya, avagy a felejtés metaforája. Szász Sándor kiállítása [Amurgul magilor sau metafora uitării. Expoziția lui Szász Sándor]. *Új Művészet*, 2020/11, pp. 28-31. • György SZEGŐ, József SZURCSIK, József GAÁL (eds.): *Szabadjáték* - II. Képzőművészet Nemzeti Szalon [*Joc liber* - A II-a Expoziție Națională de Arte Plastice]. Cat. de expoziție, Műcsarnok, Budapesta, 2020.

Tünde SZÁSZ pictor (Brașov, 1990)

Între 2005-2009 a fost elevă la Liceul de Artă Plugor Sándor din Sfântu Gheorghe, între 2009-2010 a studiat la Universitatea de Artă și Design din Cluj, iar între 2011-2018 la Universitatea Maghiară de Arte din Budapesta, specializându-se în pictură și artă-educație artistică. Este membră a Asociației Naționale a Artiștilor Plastici Maghiari. Din 2022 predă la Gimnaziul și Liceul Tehnic de Artă Metodist „Forrai” din Budapesta. În prezent locuiește și lucrează în Budapesta.

Premii, burse: 2015: Ari S. Kupsus Salon Concert Society Scholarship (bursă), Budapesta

Literatură (selecție): Petra Hoffmann: *pakk art fashion collaboration feat. Soff* (Soff & Jánosi Kata, Szász Tünde), 2015. <https://stilblog.hu/2015/12/18/pakk-art-fashion-collaboration-feat-soff/> • Mihály MEDVE, Tibor WEHNER, Imre WIRTH: *30 x 30: kivonat az ezredforduló magyar képzőművészetéből 1985-2015* [30 x 30: rezumat al artei plastice maghiare de la 1985 la 2015]. Catalog de expoziție, Műcsarnok, Budapesta, 2017.

Attila TAMÁS sculptor (Rupea, 1977)

Între 1992-1996 a studiat la Liceul de Artă Plugar Sándor din Sfântu Gheorghe. Între 2002-2007 a studiat sculptură la Universitatea de Vest din Timișoara. A participat la mai multe ateliere de sculptură la Timișoara, Arad și Caransebeș. Din 2014 este unul dintre artiștii recurenți ai Simpozionului de Artă Contemporană din Gârâna, județul Caraș-Severin. În prezent locuiește și lucrează în Racoșu de Jos.

Literatură (selecție): Ildikó DEMETER J.: Tapintható tárlat [Expoziție tangibilă]. *Háromszék*, 16 oct. 2012 (anul 24, nr. 6720), p. 3.

István ZAKARIÁS artist plastic (Târgu Mureș, 1979)

Între 1994-1996 a fost elev la Liceul de Artă din Târgu Mureș, iar între 1996-1998 la Liceul Teoretic Bolyai Farkas. Între 2000-2001 a urmat cursurile Liceului de Arte Plastice din Óbuda, între 2001 și 2006 a fost student la Universitatea Maghiară de Arte Plastice, specializându-se în pictură, iar între 2008 și 2011 a urmat Școala Doctorală de Literatură a Universității Catolice Pázmány Péter. Din 2012 este membru al Asociației Culturale MAMŰ, iar din 2016 este președintele acesteia. În prezent locuiește și lucrează la Budapesta.

Premii, burse: 2016: A III-a Trienală Națională de Desen, Premiul Asociației Artiștilor și Meșteșugarilor Maghiari

Literatură (selecție): Gabriella UHL: Zsibongás. Az MKE festő diákjainak diplomavédéséről [Zumzet. Despre absolvirea studenților de la MKE]. *Új Művészet*, 2006/9, pp. 5-11. • Lajos LÓSKA: A vonal természetéről. III. Országos Rajztriennálé [Despre natura liniei. A III-a Trienală națională de desen]. *Új Művészet*, 2016/12, pp. 20-23.

Béla ZOLTÁN artist vizual (Târgu Mureș, 1977)

Între anii 1992 și 1996 a fost elev la Liceul de Arte Plastice din Baia Mare. A absolvit Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca. În anul 2019, împreună cu Lina Țărmure, a fondat galeria de artă Diptych Art Space din București. În prezent locuiește și lucrează în București.

Premii, burse: 2021: Premiul pentru Cultura Maghiară Contemporană din Transilvania

Literatură (selecție): Valerio DEHO: *Transition Icons* (cat. expoziție), Galeria Carini & Donatini, Italia, 2009. • Cosmin NĂSUI: *Self Reflecting 30* (cat. expoziție), Galeria Point Contemporary, București, 2009. • Adina ZORZINI: *Traces* (cat. expoziție), Galeria Anca Poterașu, București, 2012. • Adriana OPREA: *Instalație* (cat. expoziție). Anexa MNAC, București, 2014. • Anca POTERAȘU (coord.): *Béla Zoltán. pictură / obiect - painting / object*. Catalog, ARAC, București, 2015. • Ioana MANDEAL: *L'espace ventriloque* (cat. expoziție), Galeria Anca Poterașu, București, 2016. • Eszter OLÁH: Absztrakt alakzatokban meglátni a figuratív - Zoltán Béla képzőművész díjáról, alkotómunkájának kulisszatitkairól [A observa figurativul în formele abstracte - despre premiul artistului vizual Zoltán Béla și secretele creației sale]. *Krónika online*, 20 martie 2021. • Cristina STOENESCU: *One day together* (cat. expoziție), Galeria Anca Poterașu, București, 2022.

Márta ADORJÁNI artist, graphic artist (Covasna, 1987)

Between 2008–2011 and 2019–2021 she was a student at the University of Art and Design in Cluj-Napoca. She is currently working in bookbinding and creating artist's books combining graphic and experimental multiplication techniques. She has led several bookbinding workshops within the framework of *Cele mai frumoase cărți din România* [The Most Beautiful Books in Romania] and *Minitremu Art Camp* – contemporary art camp. She lives and works in Cluj-Napoca.

Prizes and scholarships: 2012, 2016, 2020: The Creative Scholarship of the Communitas Foundation • 2013: The First “Water-Mark” International Fine Arts Biennale – Special Prize • 2014: I. HOME miniART International Biennale of Miniatures – Special Prize

Bibliography (selection): *Csináljuk másképp*: Adorjáni Márta [Let's Do It in Another Way: Márta Adorjáni]. Video interview, Transindex, 2017. (https://www.youtube.com/watch?v=B_oM_ZJZDIQ) • Kata UNGVÁRI-ZRÍNYI: A kód diszkrét játéka. Adorjáni Márta munkáiról [The Discreet Games of Code. About Márta Adorjáni's Works]. *Opus – Journal of Hungarian Writers from Slovakia*, no. 56. (2018/5), 94–95. • *Új életre keltett könyvek Adorjáni Márta, azaz Matild műhelyéből* [Books Brought to Life from the Workshop of Márta Adorjáni, aka Matild]. Radio Cluj-Napoca, 1001 ideas column, interview, 2021. • House of Hungarians Gallery, video interview with Ágota Zakariás, 2021, (<https://www.facebook.com/Magyarsag.Haza.2011/videos/295762138623837/>)

Malvina ANTAL sculptor (Baia Mare, 1987)

She started her studies at the Baia Mare High School of Art, then she studied at the Pécs Secondary School of Art, and graduated from the Hungarian University of Fine Arts. She regularly participates in national and international exhibitions. She has works in public collections in Lăzarea, Zalaegerszeg, Šamorín and the Hungarian National Gallery in Budapest. Her first public sculpture was unveiled in Telki. She is a member of the MAMŰ Society.

Prizes and scholarships: 2002: Homo Ecologicus, 1st Prize, Baia Mare • 2012: Erasmus scholarship, Milan • 2018: National Cultural Fund (Hungary) Fine Arts Scholarship • 2019–2022: Scholarship of the Hungarian Academy of Arts

Bibliography (selection): Mária FÜKÉNÉ WALTER: Pedagógiai mozaik: részekből az egész [Pedagogical Mosaic: from Parts to Whole]. *Ponticulus Hungaricus*, 2016/11. (online) • György SZEGŐ, József SZURCSIK, József GAÁL (eds.): *Szabadjáték* [Free Play], The 2nd National Salon of Fine Arts (exhibition catalogue), Műcsarnok, Budapest, 2020. 64–65. • István SINKÓ: Illékony és földérs: Antal Malvina munkái [Volatile and Earth-Strong: the Works of Antal Malvina]. *Új Művészet*, 2020/5, 59. • Tihamér NOVOTNY: Ovidiusz helyett (Átváltozások) [Instead of Ovid (Metamorphoses)]. *Kortárs – Literary and Art Journal*, 2020/5, 70–82. • Zopán NAGY: Uhol a nézőpont kérdése honol / In Situ... [Where the Question of Point of View Prevails/ In Situ...], *Tiszatáj* online journal, 12 December 2021 • Réka FAZAKAS: *Animula. Test és lélek művészi egysége* [Animula. Artistic Union of Body and Soul]. On the website of *Új Művészet*, 29 March 2022 • Orsolya MOGÁN (ed.): *Essentia artis. Closing Exhibition and Programme of the Hungarian Academy of Arts Fellows 2019–2022* (catalogue). Pesti Vigadó, 2023. 10–11.

Imola ÁBRAHÁM artist, graphic artist (Braşov, 1978)

She graduated from the Plugor Sándor Art High School of Art in Sfântu Gheorghe in 1996. Between 1997–2002 she studied at the University of Art and Design in Cluj-Napoca. She is a titular teacher of fine arts at the Áprily Lajos High School and Lower

Secondary School No. 8 in Braşov. Since 2009 she is a member of the Miklós Barabás Guild, since 2010 she is a member of the Romanian Artists' Association.

Prizes and scholarships: 1995: Gheorghe Naum Prize, Brăila; Special Prize of the Bucharest Academy of Fine Arts • 2001-2002: Apáczai Scholarship, Budapest • 2002-2003: Scholarship of the Socrates Programme • 2016: Csoma Exhibition (Covasna), Sándor Kőrösi Csoma Prize

Bibliography (selection): -kb-: Grafikai tárlat a Korunknál [Graphic Art Exhibition at Korunk]. *Szabadság*, 8 April 2006 (vol. 18, no. 83), 2. • József GAZDA: Szárnyalás. A kovásznai Csoma-kiállításról [Soaring. About the Csoma Exhibition in Covasna]. *Művelődés*, 2016/10. 24-26. • Eszter TÚROS: Átjárások [Passages]. *Helikon*, 2018/10, 23. and illustrations of the issue • László BOTÁR (ed.): *Barabás Miklós Céh országos kiállítása* [National Exhibition of the Miklós Barabás Guild]. Szekler Museum of Ciuc, Miercurea Ciuc, 2021. 26. • *Soleil de L'est. În promovarea picturii braşovene, ieri, azi şi mâine* [Soleil de L'est. Promoting Braşov Painting, Yesterday, Today and Tomorrow]. Monitorul Oficial, Bucureşti, 2022. 84-87.

Emese BÁCS painter (Braşov, 1978)

Between 1994-1996 she studied graphic art at the High School of Art in Braşov, then between 1998-2004 she continued her studies at the Hungarian University of Fine Arts in Budapest, where she studied painting. In 2001 she was an Erasmus scholarship student at the Accademia di Belle Arti in Brera (Milan). In 2002, she made a study trip in France, Spain, Portugal and Morocco with a grant from the Ludwig Foundation. Since 1997 she has been living and working in Budapest.

Prizes and scholarships: 2004: Barcsay Prize (Budapest), Gruber Béla Prize • 2014: Ozone Green Prize (in the individual category); *XXI. Magyar tájak - Országos Tájkép Biennálé* [21st Hungarian Landscapes - National Landscape Biennale], Golden Diploma • 2018: *Nap mint nap Óbuda* [Óbuda Day by Day] fine arts competition, Special Prize of the Museum of Óbuda • 2019: *Gigacsiga* [Giga Snail] sculpture competition (joint competition of the Művészetek Völgye Nonprofit Kft. and MANK Nonprofit Kft.), 1st Prize • 2021: Judit Szentimrei Prize of the Csoma Exhibition (Covasna); public square installation competition of the Municipality of the 13th District in Budapest, 1st Prize; Art Scholarship of the Hungarian Academy of Arts • 2022: 53. Tavasz Tárlat [53rd Spring Exhibition], Museum of Pesterzsébet, Prize of the Municipality of Pesterzsébet • 2023: Az év képe [The Painting of the Year], Special Prize of the "H-Art" Harta Art House

Bibliography (selection): Bálint SZOMBATI: Városi fények pírja [Blush of City Lights]. *Műértő* - art and art trade journal, 2 April 2016 • László GÁRDONYI: Térkép és utazók. Bács Emese munkáiról [Map and Travellers. On the Works of Emese Bács]. *Mozgó Világ*, 2017/6, 34-39. • Tibor WEHNER: Csillapíthatatlan feszültség: Bács Emese kiállítása [Unappeasable Tension: The Exhibition of Emese Bács]. *Magyar Műhely*, no. 188 (2019/2), 62-66. • Gréta GARAMI: Pályám - Bács Emese kiállítása [My Career - Exhibition by Emese Bács]. *Új Művészet*, 2019/10, 57. • Ádám GALAMBOS: Az eldobott tárgy és az ember viszonya [The Relationship between the Discarded Object and Man]. *Tiszatáj online journal*, 20 November 2019 (<https://tiszatajonline.hu/kepzuoveszet/az-eldobott-targy-es-az-ember-viszonya/>) • Műteremtés: Bács Emese [Artwork Creation: Emese Bács]. *Székelyföld* cultural journal, illustrations of issue 2021/7. • Emese BÁCS: *Csillapíthatatlan feszültség* (album) [[Unappeasable Tension (album)]. Pauker Collection 56. Pauker Holding Kft., Budapest, 2022. • István SINKÓ: Utas és a félvilág [The Traveller and the Half-World]. *Élet és Irodalom*, 2023/8.

Zsolt BERSZÁN artist (Târgu Mureş, 1974)

Between 1992-1998 he studied at the University of Art and Design in Cluj-Napoca. In 2007 he founded the Bázis Association. Between 2010 and 2021 he was the founder and operator of BAZIS contemporary art space (www.bazis.ro) from Cluj-Napoca.

Between 2015 and 2021 he was a founding member and Vice President of the Centrul de Interes Federation in Cluj-Napoca. He works in Berlin and Șumuleu Ciuc.

Prizes and scholarships: 2006: The Creative Scholarship of the Communitas Foundation • 2017: Prize for Hungarian Contemporary Culture in Transylvania

Bibliography (selection): Dosar de artist [Artist's Dossier], *ARTA*, #0/2010 • Gerda SZÉPLAKY (introduction): *BERSZÁN. Genesis-Project* (kiállítási katalógus) [*BERSZÁN. Genesis-Project* (exhibition catalogue)]. MODEM, Debrecen, 2010. • *Decomposition* (exhibition catalogue). Art Hungaria, Venice, 2014. • Kata BEDI: Az anyag útja [The Path of Matter]. *Új Művészet*, 2014/7. 46-47. • Gerda SZÉPLAKY: *Wounding the Color Black: On Zsolt Berszan's art*. Bazis, Cluj-Napoca, 2018. (see also: <https://www.modernism.ro/2018/04/18/wounding-the-color-black-on-zsolt-berszans-art/>) • Gerda SZÉPLAKY: Emberi maradék | Poszthuman perspektíva Berszán Zsolt művészetében [Human Residue | Posthuman Perspective in the Art of Zsolt Berszán]. *Balkon*, 2019/2. 28-34. • C. AHRENS – G. SZÉPLAKY – D. DOCHIA (texts): *REMAINS – Zsolt Berszán* (fine arts album). Kerber Verlag, Berlin, 2022.

Imre BERZE sculptor (Odorheiu Secuiesc, 1985)

He studied sculpture at the Imre Palló High School of Music and Fine Arts in Odorheiu Secuiesc, from where he graduated in 2003. Between 2003-2007, he studied monumental ceramics-glass-metal at the University of Art and Design in Cluj-Napoca, and then continued his studies at the masters programme of the design specialization of the Faculty of Arts and Design, West University of Timișoara. In 2021, he started his doctoral studies (DLA) at the Faculty of Art of the University of Pécs. Since 2016, he has been working as a museologist at the Haáz Rezső Museum in Odorheiu Secuiesc, and since 2021 he has been teaching sculpture at the Sfântu Gheorghe Department of Fine Arts of the Faculty of Art of the University of Pécs. Since 2007 he has been a member of the Miklós Barabás Guild and a member of the MAMŰ Society since 2023. He is the art director of the Pulzus Artists' Colony in Odorheiu Secuiesc, which started in 2012, and of the ZEREDA Artists' Colony in Miercurea Nirajului between 2013-2019. He currently lives and works in Odorheiu Secuiesc.

Prizes and scholarships: 2002: Fine Arts Competition of the László Imecs Foundation (Odorheiu Secuiesc), 1st Prize (sculpture); Odorheiu Secuiesc Intercultural Diversity Competition, 1st Prize (painting) • 2006: The 19th ETDK, 2nd Prize (ceramics) • 2007: György Aranka Sculpture Competition, Târgu Mureș, 2nd Prize • 2007: The 28th OTDK, Pécs, Special Prize (ceramics) • 2008: The Creative Scholarship of the Communitas Foundation • 2010: *Természetjárók emlékműve* [Nature Walkers' Memorial] – competition (Târgu Mureș), 1st Prize • 2011: *Projekt 4* Exhibition (Miercurea Ciuc), 2nd Prize (sculpture)

Bibliography (selection): Botond NAGY: Apró lények absztrakt világban [Tiny Creatures in an Abstract World]. *Népújság*, 27 February 2010 (vol. 62, no. 48), 4. • Műteremtés: Berze Imre [Artwork Creation: Imre Berze]. *Székelyföld* cultural journal, illustrations of issue 2015/3. • László MÓZES: Berze Imre szobrai Sepsiszentgyörgyön [Statues of Imre Berze in Sfântu Gheorghe]. *Háromszék*, 1 April 2017 (vol. 29, no. 8063), 3. • Kata KOSZTOLÁNYI: Egyéni budapesti kiállításra kapott felkérés Berze Imre [Imre Berze Invited for a Solo Exhibition in Budapest]. *Udvarhelyi Híradó*, 30 May 2018 (vol. 29, no. 100), 4. • Zoltán VÉCSI NAGY (ed.): *100 év – erdélyi magyar képzőművészet* [100 Years – Transylvanian Hungarian Art]. Iskola Alapítvány, Kolozsvár, 2019. • Imre BERZE (ed.): *A Pulzus 10 éve* (katalógus) [10 Years of the Pulzus (catalogue)]. Haáz Rezső Múzeum, Székelyudvarhely, 2022. • Dr. Gergely MÉSZÁROS DLA (ed.): *Paralel* (kiállítási katalógus) [Parallel (exhibition catalogue)]. PTE Művészeti Kar, Pécs, 2023. 140-143.

Andrea CĂBUZ painter (Târgu Mureș, 1987)

Between 2002–2006 she was a student at the High School of Art in Târgu Mureș, between 2006–2009 she studied at the University of Art and Design in Cluj-Napoca, and between 2009–2011 she obtained her Master's degree from the same university. Between 2013–2017 she completed her PhD at the University of Arts Târgu Mureș. From 2013 to the present day she is a full-time staff member at the Faculty of Technical and Human Sciences Târgu Mureș of Sapientia Hungarian University of Transylvania. She has participated in numerous national and international solo and group exhibitions (Sweden, Germany, Italy, Hungary). She is a member of the Romanian Artists' Association and the Miklós Barabás Guild. She currently lives and works in Târgu Mureș.

Prizes and scholarships: 2010: *Projekt 3* exhibition (Miercurea Ciuc), Award of the Lázarea Arts and Cultural Centre (Budapest Scholarship) • 2012: The 2nd Graphic Art Biennial of Szeklerland, Special Prize of the Lázarea Arts and Cultural Centre • 2015: The Creative Scholarship of the Communitas Foundation

Bibliography (selection): Botond NAGY: Apró lények absztrakt világban [Tiny Creatures in an Abstract World]. *Népűjság*, 27 February 2010 (vol. 62, no. 48), 4. • Egyéni tárlat a Forrásközpontban [Solo Exhibition at the Forrásközpont]. *Udvarhelyi Híradó*, 11 June 2012 (vol. 23, no. 109), 7. • Árpád KOVÁCS: Nagy ég, kicsi föld [Big Sky, Small Earth]. *Erdélyi Művészet*, no. 44. (2012/3.). • N.M.K. [Miklós Kund NAGY]: Úton. Tárlat a sejtelmesség jegyében [On the Road. An Exhibition in the Spirit of Mystery]. *Múzsza - Annex of the Népűjság*, 1 March 2014 (vol. 66, no. 50), 4. • Sándor NAGY B.: Testvérpár kiállítása a Lábasházban [Exhibition of Siblings in the House with Arcades]. *Háromszék*, 8 August 2015 (vol. 27, no. 7565), 2. • János Zoltán MATEKOVICS: A művész, aki az ég felé tekint. Căbuz Andrea kiállítása a Lábasházban [The Artist Who Looks at the Sky. Exhibition of Andrea Căbuz at the House with Arcades]. *Háromszék*, 20 May 2019 (vol. 31, no. 8696), 3. • *Helikon*, illustrations of issue 2019/15. • *Akasha - Căbuz Andrea kiállítása a sepsiszentgyörgyi Lábasházban* [Akasha - Exhibition of Andrea Căbuz at the House with Arcades in Sfântu Gheorghe]. Report of the Hungarian programme of TVR1, 11'33", 28 May 2019 (available on the Youtube channel of the Hungarian programme)

Enikő DACZÓ visual artist (Târgu Secuiesc, 1980)

Between 1994–1998 she studied at the Plugor Sándor Art High School in Sfântu Gheorghe. Between 2000–2004 she studied at the University of Arts in Iași, and for six months she was a scholarship student at Manchester Metropolitan University, Faculty of Art & Design, specialization Interactive Arts. Between 2006–2010, she was founder and curator of the Altus Contemporary Art Club. She has organized thematic exhibitions and international symposia, and has participated in several international art colonies. Since 2004, she has been a member of the Romanian Artists' Association and since 2017 a member of the Miklós Barabás Guild. She currently lives and works in Sfântu Gheorghe.

Prizes and scholarships: 2004: Socrates/Erasmus scholarship, Manchester Metropolitan University, Interactive Arts • 2012: The Creative Scholarship of the Communitas Foundation

Bibliography (selection): (a.l.): Kapcsolatok [Connections]. *Háromszék*, 1 November 2003 (vol. 15, no. 4004), 3. • Műteremtés: Daczó Enikő [Artwork Creation: Enikő Daczó]. *Székelyföld* cultural journal, illustrations of issue 2009/11. • Eszter TÚROS: *Daczó Enikő, INTIM* [Enikő Daczó, INTIMATE]. MAGMA Contemporary Art Space, Sfântu Gheorghe, 2012. • Zoltán VÉCSI NAGY (catalogue foreword): *ANAHITA - Daczó Enikő és Kolumbán Hanna* (kiállítási katalógus) [ANAHITA - Enikő Daczó and Hanna Kolumbán (exhibition catalogue)]. Erdélyi Művészeti Központ, Sepsiszentgyörgy, 2015. • Iréne KÁNYÁDI: Anahita. *Háromszék*, 23 November 2015 (vol. 27, no. 7655.), 6. • *Korunk*, illustrations of issue 2021/9.

Barna ÉLTES artist (Sfântu Gheorghe, 1981)

Between 1995–1999 he was a student of the Art High School in Sfântu Gheorghe, between 2000–2005 he was a student of sculpture at the Hungarian University of Fine Arts. Since 2016 he has been a museologist of the Szekler National Museum in Sfântu Gheorghe. Since 2004, he has been a member of the Young Artists' Studio Association (FKSE), since 2008 a member of the Miklós Barabás Guild, since 2012 a member of the Romanian Artists' Association and since 2014 a member of the Lakóca Association.

Prizes and scholarships: 2001: Hungarian State Scholarship • 2002, 2003: József Finta Prize • 2003: Fine Arts Award of the Last Drop Festival (Budapest) • 2004: Main Prize at the International Biennale of Stone Sculpture, Vicenza; scholarship to Paris, Károlyi Foundation Prize • 2005: Gyula Derkovits Fine Arts Scholarship, Budapest; Oszkár Glatz Prize (Hungarian University of Fine Arts, Budapest) • 2008: Communitas Foundation, creative scholarship • 2014: Creative scholarship of the Hungarian Academy of Arts • 2018: Excellence Award of the *Hit és szabadság* [Faith and Freedom] exhibition (Transylvanian Art Centre, Sfântu Gheorghe)

Bibliography (selection): Dóra HALLER: Végtelen tér és erdélyi hagyomány. Diplomázó szobrászok az Egreskertben [Infinite Space and Transylvanian Tradition. Graduate Sculptors in the Egreskert]. *Népszabadság*, 16 June 2005 (vol. 63, no. 139), 2. • Zsófia SOMOGYI: A látható és láthatatlan valóság [The Visible and Invisible Reality]. *Új Művészet*, 2005/9. 12–14. • Amanda PÁL: „Az emberiségnek volt egy aranykora, amikor minden egyben volt” [“Humanity Had a Golden Age When Everything Was Unified”]. (interview) *Kultúra.hu*, 22 September 2020. • Tekla MAGYARI: Portrait Film, 2022. M5, *Kunzt Fine Art Magazine*. • Tihamér NOVOTNY: Természeti kohézió. Éltés Barna és Horváth Levente kiállítása [Natural Cohesion. Exhibition by Barna Éltés and Levente Horváth]. *Kortárs – literary and art journal*, 2022/6. 45–64. • Zsuzsa SZUSZÁMI: A természet minden társművészetet összesít [Nature Brings Together All the Sister Arts] (interview, 42'15"). *Radio Târgu Mureș*, 2022. (<https://www.marosvasarhelyradio.ro/musorok/a-termeszet-minden-tarsmuveszetet-osszesit/>) • Dr. Gergely MÉSZÁROS DLA (ed.): *Paralel* (kiállítási katalógus) [Parallel (exhibition catalogue)]. PTE Művészeti Kar, Pécs, 2023. 144–147.

Emőke FÁBIÁN painter (Târgu Mureș, 1990)

Between 2001–2009 she was a student at the Art High School in Târgu Mureș, then between 2009–2014 she studied painting at the University of Art and Design in Cluj-Napoca. After finishing her university studies, she lives and works in Oradea, and is a teacher at the Oradea Art High School.

Prizes and scholarships: 2011–2012: Erasmus scholarship, Accademia di Belle Arte di Torino • 2014, 2018: The Creative Scholarship of the Communitas Foundation • 2015: Iuventus Pro Arte Transsylvaniae competition (*Erdélyi Művészet* journal), 2nd Prize • 2016: Barcsay Prize

Bibliography (selection): Anna-Mária SZABÓ: Enyészett helyett művész tábor [Art Camp instead of Decay]. *Szabadság*, 21 November 2013 (vol. 25, no. 270), 3. • F. ZS. [Zsolt Ferencz]: Fiala alkotók munkái a Minervánál [Young Artists' Works at Minerva]. *Szabadság*, 16 May 2014 (vol. 26, no. 111.), 2.

Ildikó FAZAKAS graphic artist (Miercurea Ciuc, 1973)

Between 1992–1998, she studied graphics at the Ioan Andreescu University of Fine Arts in Cluj-Napoca. She is currently a teacher at Nagy István Art High School, a staff member of the children's literature magazines *Napsugár* and *Szívárvány* in Cluj-Napoca, and an illustrator of several books.

Prizes and scholarships: 2004, 2019: Scholarship of the Budapest Gallery • 2023: Residence programme of the MAMÚ Society; scholarship of the Szolnok Artists' Colon

Bibliography (selection): Kata UNGVÁRI ZRINYI: *Belső tér – Fazakas Ildikó kiállításáról* [Interior Space – On Ildikó Fazakas's Exhibition], K'Arte Gallery, Târgu Mureş, 2016. • József BOB: *Sérülékenységünk tudatában – „magabiztosan és alázattal”* [Aware of Our Vulnerability – “with confidence and humility”]. Opening speech at the exhibition in Sfântu Gheorghe by Ildikó Fazakas, Gabriella Lakatos and Ferenc Siklódy, 2017. • László MÓZES: *Érzelmekről másként, de őszintén* [About Emotions Differently, but Honestly]. *Háromszék*, 1 July 2017 (vol. 29, no. 8136), 3.

Zoltán FERENCZ artist (Gheorgheni, 1980)

Between 1994–1998 he was a student at the Nagy István Music and Art High School of in Miercurea Ciuc, and between 1998–2003 he was a student at the Faculty of Arts and Design of the West University of Timișoara, majoring in graphic arts. In 2001, he took part in a half-year course at the Hungarian University of Fine Arts under Tibor Somorjai Kiss, in 2004–2005 he was a MA student at the University of Fine Arts and Design in Cluj-Napoca. Since 2014, he has been the art director of the Lázarea Cultural and Arts Centre. Since 2017, he has been a member of the Miklós Barabás Guild, since 2018 a member of the Romanian Artists' Association, since 2019 a member of the MAMÚ Society Cultural Association, and since 2022 a member of the Szolnok Fine Arts Society.

Prizes and scholarships: 2001: Bolyai scholarship • 2004, 2016, 2021: National Cultural Fund (Hungary), artistic support • 2015: The Creative Scholarship of the Communitas Foundation; scholarship of Budapest Gallery • 2016: Special Prize of the Bucharest International Graphic Art Biennale; Main Prize of the Harghita Salon • 2017: CreArt Artist in residence scholarship, Lithuania • 2018, 2020: Scholarship of Budapest Gallery • 2020: Scholarship of the MAMÚ residence programme • 2022: Scholarship of the Hungarian Academy of Arts

Bibliography (selection): Iréne KÁNYÁDI: Szilágyi Domokos emlékére [In Memory of Domokos Szilágyi]. *Háromszék*, 23 September 2017 (vol. 29, no. 8207), 6. • Szidónia BONCINA-SZÉKELY: *Kortárs művészeti törekvések (Szemle)* [Contemporary Artistic Endeavours (Review)]. Morfondir.ro, 2018. (<https://morfondir.ro/kortas-muveszeti-torekvesek-szemle/>) • Szidónia BONCINA-SZÉKELY: *Vallásos témák mai arculattal – Ferencz Zoltán művészete* (interjú) [Religious Themes with a Modern Profile – The Art of Zoltán Ferencz (interview)]. Morfondir.ro, 2019 (<https://morfondir.ro/vallasos-temak-mai-arculattal-ferencz-zoltan-muveszete/>) • Tamás BÁLINT: *Szembejön a világ – Beszélgetés Ferencz Zoltán képzőművésszel, grafikkussal* [The World Comes Along – Interview with Zoltán Ferencz Artist and Graphic Artist]. *Krónika* online, 8 February 2021. • Zoltán FERENCZ: Gyergyói képzőművészek nemzetközi kontextusban [Artists from Gheorgheni in an International Context]. Annex of *Művelődés* journal: Gyergyó. 2022/1–2. 40–42. • Zoltán FERENCZ (ed.): *Egy újratöltött szellemiség* (kiáll. kat.) [A Recharged Spirit (exhibition catalogue)]. Gödöllői Királyi Kastély, 2022.

Levente HORVÁTH painter (Joseni, 1977)

Between 1992–1996, he studied at the Nagy István Music and Art High School in Miercurea Ciuc. Between 2000–2006, he was a student at the Hungarian Academy of Fine Arts in Budapest. He is a member of the MAMÚ Society in Budapest. He currently lives and creates in Jebucu.

Prizes and scholarships: 2001–2006: Scholarship of Pro Professione Foundation • 2007: Jenő Barcsay Prize • 2008, 2010: The Creative Scholarship of the National Cultural Fund (Hungary) • 2010: The Creative Scholarship of the Communitas Foundation • 2020: The 8th Harghita Salon Prize

Bibliography (selection): Zsolt SIKLODI – István ERŐSS (ed.): *A Gyergyószárhegyi Művésztelep Enciklopédiája 1966/2007* [Encyclopedia of the Lázarea Art Colony 1966/2007]. Gyergyószárhegy, 2007. 206. • Műteremtés: Horváth Levente [Artwork Creation: Levente Horváth]. *Székelyföld* cultural journal, illustrations of issue 2015/11. • László ALAPFY – Péter STEFANOVITS (ed.): *Transzmisszió*(kiáll. kat.) [*Transmission* - exhibition catalogue]. Hungarian Academy of Arts, Budapest, 2019. 54-55. • Zoltán VÉCSI NAGY (ed.): *100 év – erdélyi magyar képzőművészet* [100 Years – Transylvanian Hungarian Art]. Iskola Alapítvány, Kolozsvár, 2019. • Réka KÓNYA (ed.): *Nyílt Tér 2001-2020 (20 éves a mezőszemerei művésztelep)* [Open Space 2001-2020 (20 years of the Mezőszemere Artists' Colony)]. Mezőszemerei Civil Egyesület, 2020. 102-103. • Dr. Gergely MÉSZÁROS DLA (ed.): *Paralel* (kiállítási katalógus) [Parallel (exhibition catalogue)]. PTE Művészeti Kar, Pécs, 2023. 158-161.

Gábor KENTELKI painter (Târgu Mureș, 1998)

Between 2009-2017, he was a student of the Art High School in Târgu Mureș. He continued his studies at the National University of Arts in Bucharest (UNArte), where he graduated in painting in 2020. Since 2014, he has regularly participated in creative camps (among these, there stand out the one in Mădăraș and the IKA Creative Camp in Cernat), as well as in group exhibitions. He currently lives and works in Bucharest.

Bibliography (selection): Gabriela BORDA: Vernisaj – Kentelki Gábor [Vernissage – Gábor Kentelki]. *Cuvântul liber* (Târgu Mureș), 8 February 2017 (vol. 29, no. 25), 12. • Gyöngyi BODOLAI: A színeket tartom a legfontosabbnak [I consider colours to be the most important]. *Népújtság* (Târgu Mureș), 7 March 2017 (vol. 69, no. 54), 7. • Eszter TÚROS: *Absztrakt tájak* (kiállítás megnyitósövege) [Abstract Landscapes (exhibition opening text)]. County Hall Gallery, Miercurea Ciuc, 2 March 2023.

Adrian KISS visual artist (Miercurea Ciuc, 1990)

Between 2008-2009, he learned the basics of fine art and design at the Central Saint Martins College of Art and Design of the University of the Arts London, and then between 2009-2012 he completed the BA in Fine Art there. From 2023, he is completing the Master of Fine Art at the Piet Zwart Institute in Rotterdam. He lives and works in Budapest.

Prizes and scholarships: 2014: Miskolc Gallery, art residence programme • 2015, 2017, 2019, 2021: Esterházy Art Award (nominated artist) • 2018: *Art in General* art residence programme, New York • 2021, 2022: Gyula Derkovits Fine Arts Scholarship, Budapest • 2021: preselected for the STRABAG Artaward International

Bibliography (selection): Ajánló: Derengés. Kiss Adrian, Nik Timková [Recommended: Dimness. Adrian Kiss, Nik Timková]. *Új Művészet*, 2015/6. 3. • Sandro DROSCHL (ed.): *Abstract Hungary* (exhibition catalogue). Sternberg Press, Graz, 2018. • Jenelle PORTER (ed.): *Vitamin T: Threads and Textiles in Contemporary Art*. Phaidon Press, London, 2019. • Áron FENYVESI: A dzsungel áramvonalai. Kiss Adrian, Komoróczy Tamás, Keresztes Zsófia, Ulbert Ádám kiállítása [Streamlines of the Jungle. Exhibition of Adrian Kiss, Tamás Komoróczy, Zsófia Keresztes, Ádám Ulbert]. *Várad*, 2019/9. 34-45. • Zita SÁRVÁRI – Gábor RIEDER (eds.): *YouHu: The New Generation of Hungarian Contemporary Art*. Kieselbach Gallery, Budapest, 2022.

Hanna Éva KOLUMBÁN visual artist (Reghin, 1976)

Between 1990-1994, she studied mathematics and physics at the Székely Mikó High School in Sfântu Gheorghe. Between 1995-2000, she studied photo-video and computer image processing at the University of Art and Design in Cluj-Napoca. In Sfântu Gheorghe, she is a graphic designer for cultural institutions and the organizer and participant of numerous exhibitions

and creative camps. Between 2018–2020, she took part in a professional training course in mental hygiene at the Károli Gáspár University of the Reformed Church in Budapest, after which she regards art as a therapeutic and self-knowledge path. Her art was strongly influenced by nature, by the worldview of myths and folktales, and in her visual representations she shows the changes in the human psyche, the states of anima and animus. In her creations, photography as a medium maps the connections between the individual and his/her inner world, as a kind of representation of the soul.

Bibliography (selection): Dr. Gusztáv ÚTÓ: Tendenciák az erdélyi akcióművészetben [Tendencies in Transylvanian Action Art]. *Erdélyi Művészet*, 2004/1. • László BOGDÁN: A város ismeretlen arcai [Unknown Faces of the Town]. *Háromszék*, 25 August 2007 (vol. 19, no. 5160), 6. • Zoltán VÉCSI NAGY (catalogue foreword): *ANAHITA - Daczó Enikő és Kolumbán Hanna* (kiállítási katalógus) [*ANAHITA - Enikő Daczó and Hanna Kolumbán* (exhibition catalogue)]. Erdélyi Művészeti Központ, Sepsiszentgyörgy, 2015. • Iréne KÁNYÁDI: Anahita. *Háromszék*, 23 November 2015 (vol. 27, no. 7655), 6. • Zoltán BEDŐ: Szilágyi Domokos emlékezete [The Memory of Domokos Szilágyi]. *Székely Hírmondó*, 19 November 2017 (vol. 22, no. 178), 14. • Sándor NAGY B.: Hála és köszönet a csodákért [Gratitude and Thanks for the Miracles]. *Háromszék*, 15 September 2021 (vol. 33, no. 9327), 1–2.

Kund KOPACZ artist (Miercurea Ciuc, 1991)

He graduated from the Márton Áron Theoretical High School in Miercurea Ciuc in 2010, and then began his higher education art studies in Eger at the Visual Arts Department of Eszterházy Károly College, majoring in Nature Art in the class of István Erőss. From 2014, he continued his studies at the sculpture department of the University of Art and Design in Cluj-Napoca under the guidance of Septimiu Jugrestan, and in 2016 he obtained a master's degree. Since 2015 he has been a member of the MAMŰ Society. Since 2022, he has been teaching as an Assistant Lecturer, in the domain of Nature Art, at the Institute of Fine Arts and Art Theory of the Eszterházy Károly Catholic University of Eger and is a doctoral student at the Faculty of Arts of the University of Pécs. He travels, lives and creates between Bucharest, Eger, Pécs and Miercurea Ciuc.

Prizes and scholarships: 2013: Essl Art Award CEE Hungary 1st Prize and VIG Special Prize • 2018–2020: Gyula Derkovits Fine Arts Scholarship, Budapest • 2021–2022: The Creative Scholarship of the Communitas Foundation

Bibliography (selection): István Zoltán CSIDER: Vándormária és lebegés. Vasárnap zár az Essl Art Award hazai döntőseinek tárlata [Wandering Mary and Floating. The Exhibition of the Domestic Finalists of the Essl Art Award Closes on Sunday]. *Népszabadság*, 6 June 2013 (vol. 71, no. 130), 16. • Gábor ÉBLI: Belülnézet. Fiatal (fotó)művészeti pozíciók az Essl Award kiállításán [Interior View. Young (Photo)Art Positions at the Essl Award Exhibition]. *Fotóművészet*, 2013/3. 30–33. • Dani VERESS: Tájékpézetek (Interjú Kopacz Kund képzőművésszel) [Landscape Visions (Interview with Artist Kund Kopacz)]. *Apokrif* literary journal (Budapest), 2020/1. 52–57.

Kinga KOVÁCS visual artist (Gheorgheni, 1987)

Between 2002–2006, she studied Environmental Protection at the Károly Kós Vocational Secondary School in Miercurea Ciuc. Between 2006–2009, she studied dental technology at the Târgu Mureş University of Medicine and Pharmacy. Between 2009–2012, she graduated from the Faculty of Fine Arts of the Partium Christian University, majoring in advertising graphics, and between 2012–2014 she studied visual communication at the same university. As a private entrepreneur, she deals with interior design and graphics. She is a member of the MAMŰ Society in Budapest. She participates in several artists' colonies, most recently at the Geumgang International Nature Art Biennale in South Korea. She currently lives and works in Oradea.

Prizes and scholarships: 2022: The Creative Scholarship of the Communitas Foundation

Bibliography (selection): Kinga KOVÁCS: *CreArt, Network of Cities for Artistic Creation* (project catalogue). Harghita County Council, 2017. • László UJVÁROSSY: Kovács Kinga telematikusk műveiről [On the Telematic Works of Kinga Kovács]. *Várad*, 2019/2, 40–53. • László MÓZES: Kovács Kinga installációi a Lásbas Házban [Installations by Kinga Kovács in the House with Arcades]. *Háromszék*, 24 September 2019 (vol. 31, no. 8802), 8.

Lehel KOVÁCS painter (Sfântu Gheorghe, 1974)

Between 1980–1990, he studied at Székely Mikó High School in Sfântu Gheorghe, then at the Kisfaludy Sándor High School in Sümeg. Between 1995–2000, he studied painting at the Hungarian University of Fine Arts. From 1998 to the present, he has been a participant of the Aleşd Artists' Colony. Since 2000 he has been a member of the National Association of Hungarian Artists (MAOE). In 2003, he became a founding member of the Sensaria Fine Arts Association and was admitted to the MAMŰ Society Cultural Association. Between 2009–2016, he was one of the curators of the Hungarian Painting Day Foundation. Since 2017 he has been living and creating in Germany, and since 2020 he has been a member of the Mecklenburg-Vorpommern Artists' Association in Germany.

Prizes and scholarships: 2000: BAUMAX-X Talent Scout Competition, 3rd Place; scholarship of the Hungarian Academy in Rome • 2004: Jenő Barcsay Prize • 2006: The 53rd Autumn Exhibition, Hódmezővásárhely, Special Prize of the National Association of Hungarian Artists (MAOE) • 2008: Prize of the Ferenc Katona Kiss Foundation • 2010: Budapest Gallery Scholarship, Strasbourg • 2012: The 59th Autumn Exhibition, Hódmezővásárhely, Special Prize of the Csongrád County Assembly • 2013: The 60th Autumn Exhibition, Hódmezővásárhely, Special Prize • 2014: Special Prize of the 15th Panel Painting Biennale, Szeged • 2016: The 63th Autumn Exhibition, Hódmezővásárhely, Prize of the MANK Kft.

Bibliography (selection): Brigitta MULADI: A táj képben van [The Landscape Is in the Picture]. *Élet és Irodalom*, 28 January 2005 (vol. 49, no. 4), 26. • István ROSTÁS-PÉTER: Kovács Lehel: tájat festeni embert próbáló feladat [Lehel Kovács: Painting a Landscape is a Difficult Task]. *Krónika*, 8 January 2010. • Ágnes KOVÁCS: Tájak alkonyatban. Kovács Lehel kiállítása [Landscapes at Dusk. Exhibition by Lehel Kovács]. *Új Művészet*, 2010/12. 46–47. • Gergő LAKATOS: Rejtőzködő jelenlét. Kovács Lehel festményeiről [Lurking presence. On the Paintings of Lehel Kovács]. *Új Művészet*, 2011/6. 18–19. • Brigitta MULADI: *Tour de Hongrie – egy korábbi kiállításunk képeiről* [Tour de Hongrie – On the Paintings of Our Previous Exhibition]. Residentart.com, 11 January 2017.

Hajnalka LÁSZLÓ graphic designer, artist (Miercurea Ciuc, 1983)

Between 1997–2001, she studied painting at the Nagy István Art High School in Miercurea Ciuc. Between 2004–2008, she studied advertising graphics at the Partium Christian University in Oradea. She is the founder of the Chromatt graphic design studio, whose main activities include branding design and website graphic design. In addition to all this, she regularly participates with her digital prints in various fine art exhibitions and graphic art biennials. Her solo exhibitions were in Oradea (Partium Christian University), Cluj-Napoca (Korunk Studio Gallery), Miercurea Ciuc (Kossuth street gallery of the Ciuc Szekler Museum) and Sfântu Gheorghe (Tein).

Bibliography (selection): Eszter TÚROS: Ceci n'est pas... *Helikon*, 10 June 2017 (vol. 28, no. 11), 23. • Műteremtés: László Hajnalka [Artwork Creation: Hajnalka László]. *Székelyföld* cultural journal, 2017/4. • Picture: Hajnalka László. *Korunk*, 2017/10. • Kata UNGVÁRI-ZRINYI: Érzés, világon, belül. László Hajnalka munkáiról [Feeling, inside the World. On the Works of László Hajnalka]. *Opus* (journal of Hungarian writers from Slovakia), no. 51 (2017/6), 92–93. • Aladár SZILÁGYI: Létélményt kínál művészet. László Hajnalka

képzőművész digitális játékaikról [Art that Offers an Existential Experience. On the Digital Games of Artist Hajnalka László]. *Várad*, 2018/3. 34–45. • Ágota ZAKARIÁS: Trimaginarium. *Helikon*, 25 April 2019. (vol. 30, no. 8), 23. • Orsolya SZILÁGYI: Trimaginarium. *Korunk*, 2019/5. 77–78. • Ágota ZAKARIÁS: Mimesis 8: Ledöntsük? Ne döntsük le? [Mimesis 8: Shall We Pull It Down? Shall We Not Pull It Down?] *Helikon*, 25 September 2020 (vol. 31, no. 18), 23. • Tamás BÁLINT: Szétszerelhető próbababák – beszélgetés László Hajnalka képzőművésszel, tervezőgrafikussal [Disassemblable Mannequins – Interview with Artist and Graphic Designer Hajnalka László]. *Előretolt helyőrség* literary-cultural journal, September 2020. (vol. 3, no. 8), 5. • Benji HORVÁTH: Az a bizonytalanul kellemes érzés. Trimaginarium 2.0. [That Vaguely Pleasant Feeling. Trimaginarium 2.0.] *Újvárad*, 2023/5. 22–29.

Péter MADARAS sculptor (Mediaș, 1981)

Between 1995–1999, he studied graphic art at the Plugor Sándor Art High School in Sfântu Gheorghe, then from 2000 to 2004 he studied sculpture at the University of Oradea, Faculty of Arts, where his teacher was Rudolf Bone. After graduating from university, he and his wife moved to Sfântu Gheorghe and then to the village of Zălan, not far from the town, where they currently live and work. Since 2000, he has participated in numerous exhibitions and art camps: in South Korea, Taiwan, Mexico, France, Slovakia, Hungary and Romania. From 2004 to 2011, he was a teacher of sculpture and drawing at the Plugor Sándor Art High School, between 2018–2021 he organized and curated numerous exhibitions as a staff member of the Transylvanian Art Centre in Sfântu Gheorghe, and since 2021 he has been an external lecturer at the Sfântu Gheorghe Fine Arts Department of the University of Pécs. Since 2013, he has been a founding member and vice-president of the Lakóca Association, and in 2021 he was the president of the Transylvanian Art Centre Association. Since 2021, he has been a Fine Art Hungary Top 100 artist of the contemporary Hungarian fine art platform artotek.hu, and the curator of the Transylvanian Art Exhibition organized at the Transylvanian Art Centre.

Prizes and scholarships: 2015: The Creative Scholarship of the Communitas Foundation • 2016: Gold Medal of the 3rd Lih Pao International Sculpture Biennial (Taipei)

Bibliography (selection): Mihai ZGONDOLIU: *Atelier 030202. Proiecte 2009–2014 [Studio 030202. Proiects 2009–2014]*. Ed. UNArte, București, 2016. 102–105. • Susana GALVÁN, Tsai-Lang HUANG, Chsis WAIN WRIGHT, Tzu-Chieh ZIAN: *Transformation – The 3rd Lih Pao International Sculpture Biennial Awards* (exhibition catalogue). Lih Pao Cultural Art Foundation, Taipei, 2018. • Zoltán VÉCSI NAGY (ed.): 100 év – erdélyi magyar képzőművészet [100 Years – Transylvanian Hungarian Art]. Iskola Alapítvány Kiadó, Kolozsvár, 2019. • György SZEGŐ, József SZURCSIK, József GAÁL (eds.): *Szabadjáték – II. Képzőművészet Nemzeti Szalon* (kiáll. kat.) [Free Play – The 2nd National Salon of Fine Arts (exhibition catalogue)]. Műcsarnok, Budapest, 2020. 284–285. • Réka KÓNIA (ed.): *Nyílt Tér 2001–2020 (20 éves a mezőszemerei művésztelep)* [Open Space 2001–2020 (20 years of the Mezőszemerei Artists' Colony)]. Mezőszemerei Civil Egyesület, 2020. 108–109. • Dr. Gergely MÉSZÁROS DLA (ed.): *Paralel* (kiállítási katalógus) [Parallel (exhibition catalogue)]. PTE Művészeti Kar, Pécs, 2023. 166–170.

István MÁRIÁS aka Horror Pista artist (Sfântu Gheorghe, 1984)

Between 2005–2012, he studied painting at the Hungarian University of Fine Arts, where his masters were Attila Kovács, Dóra Maurer and Eszter Radák. Since 2012, he has participated in solo and group exhibitions in Hungary and Europe. Between 2011–2013, he exhibited his works at art fairs in Berlin, Budapest and Paris. He currently lives and creates in the village of Becske, Hungary.

Prizes and scholarships: 2010: Erasmus scholarship at the painting specialization of the University of Art and Design in Cluj-

Napoca • 2011: KOGART Special Prize; Amadeus – Fundamenta scholarship • 2012: Emerging Artists Prize at the DOX Prague; Best of Diploma Prize (Hungarian University of Fine Arts, Budapest) • 2014: UniCredit Talent Programme, 2nd Prize • 2019, 2020: Gyula Derkovits Fine Arts Scholarship, Budapest

Bibliography (selection): Áron FENYVESI: Biodráma diorama [Biodrama Diorama]. *Új Művészet*, 2013/3. 34–36. • Gábor RIEDER: Máriás István és a dobozvilág [István Máriás and the Box World]. *Új Művészet*, 2014/1-2. 32–33. • István MÁRIÁS: *Egotrip*. Private edition, 2015. • György SZEGŐ, József SZURCSIK, József GAÁL (eds.): *Szabadjáték – II. Képzőművészet Nemzeti Szalon* (kiáll. kat.) [Free Play – The 2nd National Salon of Fine Arts (exhibition catalogue)]. Műcsarnok, Budapest, 2020. 288–289. • Zsófia VÁNYA: „A horropistaság múltóban van” – interjú Máriás István aka Horror Pista képzőművésszel [“Horrorpistatism Is in the Course of Disappearance” – Interview with István Máriás aka Horror Pista Visual Artist]. Kortáronline website, 21 June 2020. (<https://kortarsonline.hu/aktual/horropistasag.html>) • *Műterembejáró / Máriás István aka Horror Pista* [Studio Entrance / István Máriás aka Horror Pista]. Interview with pictures of MANK on www.alkotomuveszet.hu, 29 January 2021.

László MÁTHÉ painter (Târgu Secuiesc, 1990)

Between 2005–2009, he was a student at the Plugor Sándor Art High School in Sfântu Gheorghe. Between 2010–2015, he studied painting at the University of Art and Design in Cluj-Napoca. Between 2013–2018, he regularly participated in the annual exhibitions of the Miklós Barabás Guild in Cluj-Napoca. From 2010, he has been actively participating in several other group exhibitions and has also organized solo exhibitions. From 2017, he has been a returning artist of the Bálványos Resort Artists’ Colony. He currently lives and works in Dresden.

Prizes and scholarships: 2012: Iuventus Pro Arte Transsylvaniae competition (*Erdélyi Művészet* journal, Odorheiu Secuiesc), Main Prize • 2012–2013: Scholarship of the Pro Professione Foundation, Budapest • 2014: The Creative Scholarship of the Communitas Foundation (Cluj-Napoca); scholarship of the Pillangó Foundation, New York; Erasmus scholarship (studies in France) • 2017: Jenő Barcsay Prize • 2019: The Creative Scholarship of the Communitas Foundation • 2023: BBA Artist Prize (Berlin), Main Prize

Bibliography (selection): Zoltán TIBORI SZABÓ: Máthé László magánya [László Máthé’s Solitude]. *Szabadság*, 24 April 2013 (vol. 25, no. 93), 10. • Ferenc Loránd DEÁK: Máthé László: Halott Ikarosz [László Máthé: Dead Icarus]. *Háromszék*, 7 January 2017 (vol. 29, no. 7992), 6. • Réka TAMÁS: „Soha nem vonzott a festészet” – interjú Máthé László képzőművésszel [“I have never been attracted to painting” – Interview with Visual Artist László Máthé]. *Székely Hírmondó*, 9 April 2020 (vol. 25, no. 69), 7. • Dr. Gergely MÉSZÁROS DLA (ed.): *Paralel* (kiállítási katalógus) [Parallel (exhibition catalogue)]. PTE Művészeti Kar, Pécs, 2023. 172–175.

Andrea NAGY painter (Târgu Mureş, 1988)

Between 2003–2007, she studied painting at the Art High School in Târgu Mureş. In 2011, she graduated in painting at the National University of Fine Arts (UNArte) in Bucharest, where she also received a Master’s degree in visual arts in 2013 and a PhD in 2017. Her doctoral thesis explores the relationship between picture archives and contemporary art through the analysis of the expressive structures of picture archives. Since October 2018, she has been an Assistant Professor at UNArte, and between 2017–2018 she was a member of the art department of the Mureş County Museum. In 2015, her solo exhibition *Bestiárium* [Bestiary] was hosted by the Balassi Institute – Bucharest Hungarian Cultural Center. From 2017 to 2019, she was a curator of the exhibition *Kereszteződések / Confluențe* [Crossroads] in Târgu Mureş.

Prizes and scholarships: 2006: Special Prize at the 1st Simon Hollósy International Art Competition for Children and Youth (Baia

Mare) in painting category • 2014: The UNATC and ARCUB Creativity Award • 2017: Special Prize at the Contemporary Drawing Awards competition (Oprisor Winery, Laborna Gallery, Bucharest)

Bibliography (selection): *TRANSFORM* (exhibition catalogue). National Gallery for Foreign Arts, Sofia, 2011. • *PICTURĂ, SCULPTURĂ, GRAFICĂ. UNArte la 150 de ani* [Painting, Sculpture, Graphic Arts: 150 Years of the University of Fine Arts in Bucharest]. Dalles Hall, Bucharest, 2014. • *Second International Student Biennial for Drawing*. Gallery of the Academy of Arts, Sofia, 2014. • Cosmin NĂSUI: *Andrea Nagy, „Bestiar” @ Institutul Balassi – Institutul Maghiar din București* [Andrea Nagy, Bestiary @ Balassi Institute – Bucharest Hungarian Cultural Centre]. Modernism.ro, 12 June 2015. • Ilarie Gh. OPRIS: *Asociația Artiștilor Plastici Mureș 1977-2004* [Mureș County Fine Artists' Association 1977-2004]. Ed. Mureș, Tg. Mureș, 2018. 50. • *A4 – a small graphics salon 8th edition* (exhibition catalogue). Ed. UNArte, Bucharest, 2022. 73. • *Bienala Internațională de Pictură – International Painting Biennial* (exhibition catalogue). National Art Museum of Moldova, Chișinău, 2023. 108.

Alpár PÉTER visual artist (Sfântu Gheorghe, 1976)

Between 1990–1994 he was a student at the Art High School in Sfântu Gheorghe, then between 1996–2001 he attended the University of Fine Arts in Timișoara. In 2014, he received a doctoral degree from the Faculty of Arts, University of Pécs. His professional activity is primarily oriented towards contemporary sculpture, nature art and performance art. He is actively involved in the international contemporary art scene. His most recent work was produced at the TANKWA residency programme in South Africa, but he has also created works in various places around the world (e.g. Korea, India, Iran, Denmark, Poland). He is a member of the Romanian Artists' Association. At present, he is a lecturer at the Sfântu Gheorghe Department of Fine Arts of the Faculty of Music and Visual Arts, University of Pécs.

Prizes and scholarships: 2018: Main Prize of the Csoma Exhibition in Covasna (Judit Szentimrei Prize) • From 2021 he is a fellow of the Hungarian Academy of Arts • He has received grants from the National Cultural Fund on several occasions.

Bibliography (selection): John K. GRANDE: *Péter Alpár - Az élet lüktetése* [Péter Alpár – Life's Pulsation]. In: Ibid: *Az érzékelés kapui* [The Gates of Perception]. T3 Publishing House, Sfântu Gheorghe, 2016. 43-51. • Katalin KESERÜ: *Péter Alpár (Sepsiszentgyörgy, 1976) személyes és közösségi természetművészeti „műhelye”* [Alpár Péter's (Sfântu Gheorghe, 1976) Personal and Community "Workshop" of Nature Art]. In: László ALAPFY – Péter STEFANOVITS (ed.): *Transzmisszió* [Transmission] (exhibition catalogue). Hungarian Academy of Arts, Budapest, 2019. 127-130. • Zoltán VÉCSI NAGY (ed.): *100 év - erdélyi magyar képzőművészet* [100 Years – Transylvanian Hungarian Art]. Iskola Foundation, Cluj-Napoca, 2019. • Tamás BÁLINT: *A szabadság egy természetes állapot – interjú Péter Alpár vizuális művésszel* [Freedom is a Natural Condition – Interview with Visual Artist Alpár Péter]. *Előretolt helyőrség* literary-cultural magazine, May 2020 (vol. II, no. 5). • Dr. Gergely MÉSZÁROS DLA (ed.): *Paralel* [Parallel] (exhibition catalogue). University of Pécs Faculty of Music and Visual Arts, Pécs, 2023. 176–181.

Fruzsina SIKLÓDY graphic designer (Miercurea Ciuc, 2000)

Between 2016–2019 she attended the Nagy István High School of Art in Miercurea Ciuc, then from 2019 she studied at the University of Art and Design in Cluj-Napoca, where she graduated with a bachelor's degree in graphic design. At present, she is a master's student in graphic design at the same institution. She lives and works in Cluj-Napoca.

Prizes and scholarships: 2022: The 7th Szekler Graphic Art Biennial (Sfântu Gheorghe), Partium Award by the Partium Christian University

Bibliography (selection): Iréne KÁNYÁDI: Siklódy Fruzsina belső terei [The Indoor Spaces of Fruzsina Siklódy]. *Helikon*, 25 Jul 2023 (vol. 34, no. 14), 28.

Tünde SIPOS GAUDI graphic designer (Sácele, 1981)

Between 1995–1999 she studied graphic design at the Plugor Sándor Art High School in Sfântu Gheorghe, then from 2000 to 2004 she studied graphic design at the George Enescu University of Arts in Iași. In 2004, as an Erasmus scholarship holder, she pursued further studies in illustration at the University College Falmouth (Cornwall), England. Since 2013, she has been a founding member of the Lakóca Association. She currently lives and works in Arcuș.

Prizes and scholarships: 2004: Erasmus Scholarship, University College Falmouth, Cornwall • 2018: Award of Excellence of the *Hit és szabadság* [Faith and Freedom] Exhibition (Transylvanian Art Centre, Sfântu Gheorghe)

Bibliography (selection): András DIMÉNY (catalogue foreword): *Lakóca*. Transylvanian Art Centre, Sfântu Gheorghe, 2016. • Műteremtés: Sipos Gaudi Tünde [Artwork Creation: Tünde Sipos Gaudi]. *Székelyföld* cultural journal, illustrations of issue 2018/10. • Zoltán VÉCSI NAGY (ed.): *100 év – erdélyi magyar képzőművészet* [100 Years – Transylvanian Hungarian Art]. Iskola Foundation, Cluj-Napoca, 2019. • László ALAPFY – Péter STEFANOVITS (ed.): *Transzmisszió* [Transmission] (exhibition catalogue). Hungarian Academy of Arts, Budapest, 2019. • József GAÁL: Földi rúnák, égi hieroglifák. Sipos Gaudi Tünde kiállítása a Lábas Házban [Earthly Runes, Celestial Hieroglyphics. Tünde Gaudi Sipos' Exhibition at the House with Arcades]. *Háromszék*, 19 March 2019 (vol. 31, no. 8648), 7. • Imre BERZE (ed.): *A Pulzus 10 éve* [10 Years of Pulzus] (catalogue). Haáz Rezső Museum, Odorheiu Secuiesc, 2022. • József GAÁL: Földi rúnák, égi hieroglifák (Sipos Gaudi Tünde munkái) [Earthly Runes, Celestial Hieroglyphics (Works of Tünde Sipos Gaudi)]. *Új Forrás* literary, artistic and social journal, 2023/2. 27-29. • Dr. Gergely MÉSZÁROS DLA (ed.): *Paralel* [Parallel] (exhibition catalog). University of Pécs, Faculty of Music and Visual Arts, Pécs, 2023. 182–185.

Ábel SZABÓ painter and graphic artist (Cluj-Napoca, 1974)

In the academic year 1988–1989 he studied graphic art at the Pedagogical High School in Târgu Mureș (his teachers were Gizella Major, Dénes Molnár, Victor Datu), then between 1989–1993 he studied graphic art at the Vocational School of Fine and Applied Arts in Budapest (his teachers were László Konstantin, András Szunyoghly, István Bodóczky). Between 1993–1998 he graduated in graphic art at the Hungarian University of Fine Arts in Budapest (his masters: Gábor Pásztor, Alajos Eszik). In the summer of 1998 Konrad Winter was his master at the Salzburg International Summer Academy for Fine Arts (Internationale Sommerakademie für Bildende Künste). In 2022 he received his doctoral degree (DLA) from the Hungarian University of Fine Arts. He currently lives in Budapest.

Prizes and scholarships: 1997: Prize of the Foundation for Hungarian Graphic Art • 1998: Kondor Béla Prize • 1999: Derkovits Gyula Fine Arts Scholarship, Budapest • 2006: STRABAG Painting Prize, art fund • 2007, 2013: Galyasi Miklós Prize (Hódmezővásárhely, Vásárhely Autumn Exhibition) • 2011: Esterházy Art Prize; Endre Béla Prize (Hódmezővásárhely, Vásárhely Autumn Exhibition); KOGART- Study abroad scholarship • 2014: Scholarship of the Hungarian Academy of Arts (for young artists); The 7th Natura Marosmenti Art Colony, Makó, Prize of Makó Town; The 15th Panel Painting Biennial (Szeged), Prize of the Ministry of Human Resources; Main Prize of the 61st Vásárhely Autumn Exhibition and Tornyai Plaque (Hódmezővásárhely) • 2016: Munkácsy Mihály Prize; Óbuda Exhibition, 1st Prize • 2018: The 17th Panel Painting Biennial (Szeged), 1st Prize • 2018–2021: Art Scholarship of the

Hungarian Academy of Art • 2019: Prize of the Csongrád County Municipality Foundation • 2022: Special Prize of the Fine Arts Department of the Hungarian Academy of Arts

Bibliography (selection): Brigitta MULADI: Illúziók nélküli „szépség”: Szabó Ábel kiállításáról és művészetéről [“Beauty” without Illusions. On Ábel Szabó’s Exhibition and Art]. *Új Művészet*, 2007/8. 40–41. • László HEMRIK: Átutazóban. Szabó Ábel legújabb képei [In Transit. Ábel Szabó’s Latest Paintings]. *Új Művészet*, 2009/8. 42–43. • Gábor RIEDER: Szabó Ábel – A külváros dokumentaristája [Ábel Szabó – The Documentarist of the Suburbs]. *Artmagazin*, 2009/5. • Noémi SZABÓ: Külvárosi nosztalgia [Suburban Nostalgia]. *Élet és Irodalom*, 3 July 2009 (vol. 53, no. 27), 29. • László HEMRIK: Urbánus Szépség. Szabó Ábel és Németh Marcell kiállítása [Urban Beauty. Exhibition by Ábel Szabó and Marcell Németh]. *Új Művészet*, 2010/11. 24–25. • László HEMRIK: *Zónázunk*. Szabó Ábel Telephely című kiállítása [Ábel Szabó’s Exhibition Entitled Location]. *Új Művészet*, 2015/7. 22–23. • Mária KONDOR-SZILÁGYI (curator): *Külön ter(m)ek | Szabó Ábel | Látvány a dolgok mögött* [Distinct Rooms | Ábel Szabó | The Vision behind Things]. Múcsarnok, Budapest, February – March 2019 (exhibition) • Anna VÁRALJAI: Lassan, lassan megszépül... [It Is Slowly Getting Beautiful]. *Tiszatáj online*, 29 January 2019. • Dénes P. SZABÓ: Vissza a káprázatos valóságba [Back to the Dazzling Reality]. *Népszava*, 15 April 2023 (vol. 150, no. 87)

Anna-Mária SZABÓ painter (Târgu Mureș, 1989)

Between 2000–2008 she studied at the Art High School in Târgu Mureș, and between 2008–2013 she studied painting at the University of Art and Design (UAD) in Cluj-Napoca. She graduated with a Master’s degree in 2013. She studied on an Erasmus scholarship in Italy. She has participated in several art colonies, among them in Aleșd, Szihalom, Mezőszemere, Lăzarea, Gornești, Odorheiu Secuiesc. She is a member of the Aleșd Artists’ Colony, the Romanian Artists’ Association and the cultural association In Memoriam Jakobovits Miklós Friendship Society. From 2021 she has been editor of the fine arts column of the Oradea-based cultural magazine *Újvárad*. Her works can be found in public and private collections at home and abroad. She currently lives and works in Oradea.

Prizes and scholarships: 2019: Szentimrei Judit Prize of the Csoma Exhibition (Covasna) • 2021: The Creative Scholarship of the Communitas Foundation

Bibliography (selection): Brigitta MULADI: Női vonalak. „Hogyan juthatunk el a művészethez?” [Feminine Lines. “How to Reach Art?”]. *Új Művészet*, 2018/7. 62–63. • Vladimír BULAT: Expoziții la Sfântu Gheorghe [Exhibitions in Sfântu Gheorghe]: Szabó Anna-Mária, Béla Kis, László Paulovics, Fioghin Calistru. *Observator Cultural*, 10-08-2018. • Kata UNGVÁRI-ZRÍNYI: Fehér oldal – Szabó Anna-Mária és Szabó Csongor kiállításáról [White Page – About the Exhibition of Anna-Mária Szabó and Csongor Szabó]. *Fórumtizenöt* – Contemporary Art Journal in Szeklerland, 19 September 2019. (<https://forumtizenot.blogspot.com/2019/09/>) • Katalin KESERŐ: Kastélypark nyári művésztabór, 2019. Gernyeszeg, Teleki-kastély [Castle Park Summer Art Camp, 2019. Gornești, Teleki Castle]. *Erdélyi Művészet*, no. 58. (2019/2), 29–40. • Réka KÓNYA (ed.): *Nyílt Tér 2001-2020 (20 éves a mezőszemerei művésztelep)* [Open Space 2001–2020 (20 years of the Mezőszemere Artists’ Colony)]. Mezőszemerei Civil Egyesület, 2020. 32–33. • Bea KOVÁCS: *Mindenki kapjon levegőt* – a lapszám képzőművésze Szabó Anna-Mária [Everyone Should Get Some Air – The Artist of the Issue is Anna-Mária Szabó]. *Újvárad*, 2021/6, 30–39.

Csongor SZABÓ visual artist (Târgu Mureș, 1991)

Between 2002–2012 he studied at the Art High School in Târgu Mureș, between 2014–2017 he was a student of graphic art at the Partium Christian University in Oradea, then from 2017–2019 he completed a Master’s degree in Visual Communication at

the Partium Christian University. He currently lives and works in Oradea.

Prizes and scholarships: 2015: Wagner Nándor Prize, 2nd Place • 2018: The Creative Scholarship of the Communitas Foundation
Bibliography (selection): N.M.K. [Miklós Kund NAGY]: Bemutakozott a Szabó család [Introduction of the Szabó Family]. *Műzsa – Annex of the Népművészet*, 1 October 2016 (no. 1248), 4. • Kata UNGVÁRI-ZRINYI: Fehér oldal – Szabó Anna-Mária és Szabó Csongor kiállításáról [White Page – About the Exhibition of Anna-Mária Szabó and Csongor Szabó]. *Fórumtizenöt – Contemporary Art Journal in Szeklerland*, 19 September 2019. (<https://forumtizenot.blogspot.com/2019/09/>)

Sándor SZÁSZ artist (Târgu Mureș, 1976)

Between 1990–1994, he was a student at the Art High School in Târgu Mureș. Between 1995–2001 he studied painting at the Hungarian University of Fine Arts, his master was Árpád Szabados. Between 1997–2011 he was one of the founders and co-organizers of the Alesd Artists' Colony. In 2006, he was one of the founders of the Budapest Art Factory, he is currently one of its leaders. He lives and works in Budapest.

Prizes and scholarships: 2004: STRABAG Painting Prize • 2005: Main Prize of the Barcsay Jenő Foundation • 2006: Scholarship of the Hungarian Academy in Rome • 2007–2008: Derkovits Gyula Fine Arts Scholarship, Budapest • 2008: Scholarship of the Municipality of Budapest, Lisbon • 2018–2021: Art Scholarship of the Hungarian Academy of Arts

Bibliography (selection): Tihamér NOVOTNY: Belső tavak. Szász Sándor művészetéről [Inner Lakes. On the Art of Sándor Szász]. *Új Forrás* literary, artistic and social journal, 2004/4. 59–62. • Katalin KESERÜ: Félelem és szabadság. Szász Sándor tájképeiről [Fear and Freedom. On the Landscapes of Sándor Szász]. *Új Művészet*, 2006/2. 30–31. • Csaba KOZÁK: Szász tájai [The Landscapes of Szász]. *Élet és Irodalom*, 12 May 2006 (vol. 50, no. 19), 29. • Brigitta MULADI: Holdfolyosó. Szász Sándor festményei [Moon Passage. Paintings by Sándor Szász]. *Balkon*, 2006/4. 24–25. • drMÁRIÁS: Isteni giccs [Divine Kitsch]. *Élet és Irodalom*, 6 June 2008 (vol. 52, no. 23), 29. • László HEMRIK: Elsüllyedt emlékezet [Sunken memory]. *Élet és Irodalom*, 15 June 2012 (vol. 56, no. 24), 22. • János SCHNELLER: Mágusok alkonya, avagy a felejtés metaforája. Szász Sándor kiállítása [Decline of Magicians, or the Metaphor of Forgetting. Exhibition of Sándor Szász]. *Új Művészet*, 2020/11. 28–31. • György SZEGŐ, József SZURCSIK, József GAÁL (eds.): *Szabadjáték – II. Képzőművészet Nemzeti Szalon* (kiáll. kat.) [Free Play – The 2nd National Salon of Fine Arts (exhibition catalogue)]. Műcsarnok, Budapest, 2020. 386–387.

Tünde SZÁSZ painter (Brașov, 1990)

Between 2005–2009 she was a student at the Plugor Sándor Art High School in Sfântu Gheorghe. Between 2009–2010 she studied at the University of Art and Design in Cluj-Napoca, then between 2011–2018 at the Hungarian University of Fine Arts, where she studied painting and art teaching. She is a member of the National Association of Hungarian Artists. From 2022 she has been teaching at the Forrai Methodist High School and Art Technical School in Budapest. She currently lives and works in Budapest.

Prizes and scholarships: 2015: Ari S. Kupsus Salon Concert Society Scholarship, Budapest

Bibliography (selection): Petra HOFFMANN: *pakk_art fashion collaboration feat. Soff* (Soff & Kata Jánosi, Tünde Szász), 2015. <https://stilblog.hu/2015/12/18/pakk-art-fashion-collaboration-feat-soff/> • Mihály MEDVE, Tibor WEHNER, Imre WIRTH: *30 x 30: kivonat az ezredforduló magyar képzőművészetéből 1985–2015* [30 x 30: Excerpt from Hungarian Art at the Turn of the Millennium 1985–2015]. (exhibition catalogue) Műcsarnok, Budapest, 2017.

Attila TAMÁS sculptor (Rupea, 1977)

Between 1992–1996 he studied at the Plugor Sándor Art High School in Sfântu Gheorghe. Between 2007–2002 he studied sculpture at the West University in Timișoara. He has participated in several sculpture art colonies in Timișoara, Arad and Caransebeș. Since 2014, he has been a returning artist at the Găřana Contemporary Art Symposium. He currently lives and works in Racoș.

Bibliography (selection): Ildikó DEMETER J.: Tapintható tárlat [Palpable Exhibition]. *Háromszék*, 16 October 2012 (vol. 24, no. 6720), 3.

István ZAKARIÁS artist (Târgu Mureș, 1979)

Between 1994–1996 he was a student at the Art High School in Târgu Mureș and between 1996–1998 at the Bolyai Farkas High School. Between 2000–2001 he attended the Secondary School of Fine Arts in Óbuda. Between 2001–2006 he studied painting at the Hungarian University of Fine Arts, and between 2008–2011 he was a student at the Doctoral School of Literary Theory at Pázmány Péter Catholic University. Since 2012 he has been a member of the MAMŰ Society Cultural Association and since 2016 its president. He currently lives and works in Budapest.

Prizes and scholarships: 2016: The 3rd National Drawing Triennial, Award of the Association of Hungarian Fine and Applied Artists

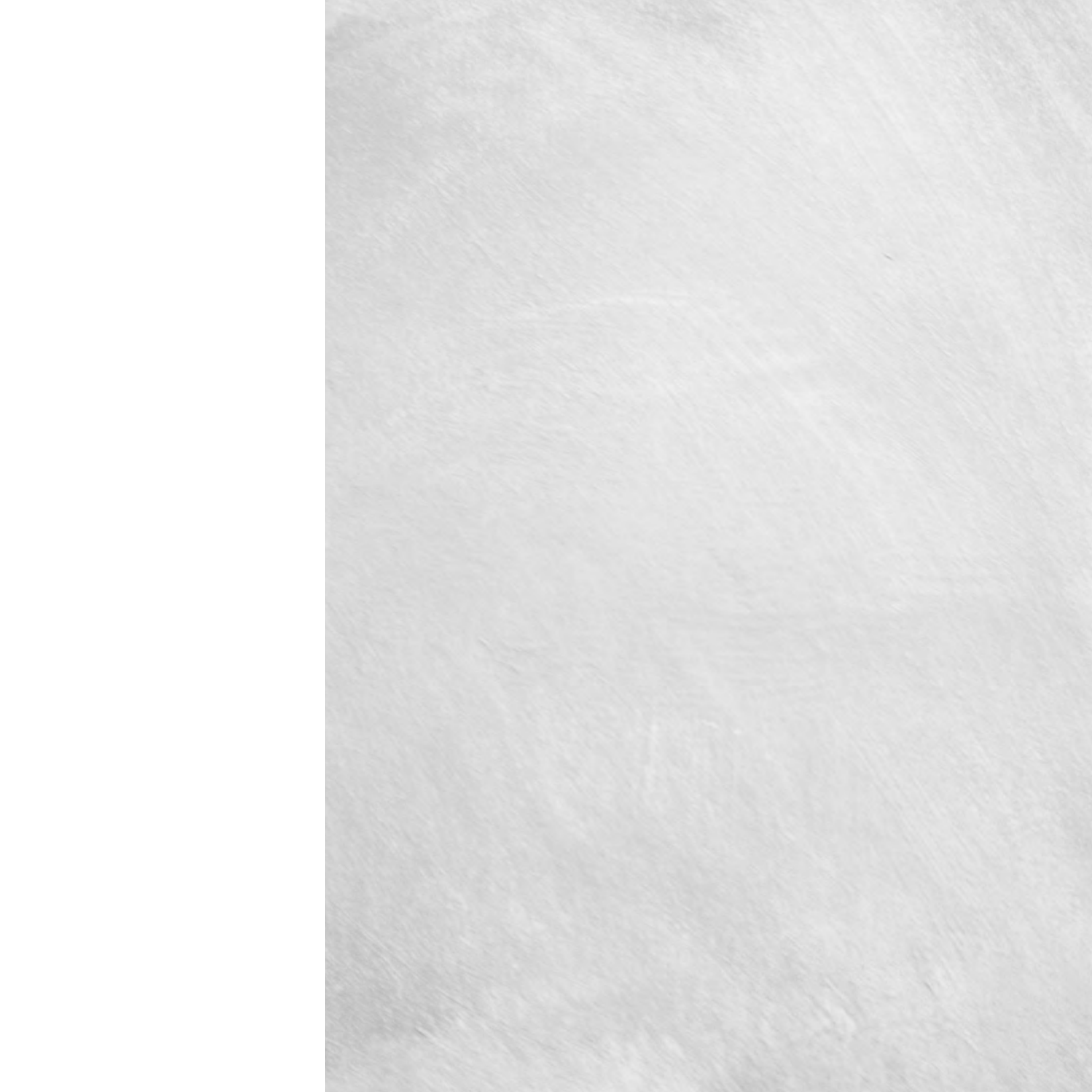
Bibliography (selection): Gabriella UHL: Zsibongás. Az MKE festő diákjainak diplomavédéséről [Bustle. On the Graduation Ceremony of Students of Painting at the Hungarian University of Fine Arts]. *Új Művészet*, 2006/9. 5–11. • Lajos LÓSKA: A vonal természetéről. III. Országos Rajztriennálé [On the Nature of the Line. The 3rd National Drawing Triennial]. *Új Művészet*, 2016/12. 20–23.

Béla ZOLTÁN visual artist (Târgu Mureș, 1977)

Between 1992–1996 he studied at the Art High School in Baia Mare. He graduated from the University of Art and Design in Cluj-Napoca. In 2019, he founded with Lina Țărmure the Diptych Art Space art gallery in Bucharest. He currently lives and works in Bucharest.

Prizes and scholarships: 2021: Prize for Hungarian Contemporary Culture in Transylvania

Bibliography (selection): Valerio DEHO: *Transition Icons* (exhibition catalogue). Carini & Donatini Gallery, Italy, 2009. • Cosmin NĂȘUI: *Self Reflecting 30* (exhibition catalogue). Point Contemporary Gallery, Bucharest, 2009. • Adina ZORZINI: *Traces* (exhibition catalogue). Anca Poterașu Gallery, Bucharest, 2012. • Adriana OPREA: *Instalație* [Installation] (exhibition catalogue). Anexa MNAC (Museum of Contemporary Arts), Bucharest, 2014. • Anca POTERAȘU (coord.): *Zoltán Béla. pictură / obiect - painting / object*, catalogue. ARAC, Bucharest, 2015. • Ioana MANDEAL: *L'espace ventriloque* (exhibition catalogue). Anca Poterașu Gallery, Bucharest, 2016. • OLÁH Eszter: Absztrakt alakzatokban meglátni a figuratív - Zoltán Béla képzőművész díjáról, alkotómunkájának kulisszatitkairól [Seeing the Figurative in Abstract Shapes - about Béla Zoltán's Award and Secrets of His Work]. *Krónika online*, 20 March 2021. • Cristina STOENESCU: *One day together* (exhibition catalogue). Anca Poterașu Gallery, Bucharest, 2022.

- 31 **FÁBIÁN Emőke** – Szín-tér-kép, 2023, akvarell, papír, 50 x 70 cm
- 32 **FÁBIÁN Emőke** – A város keresztmetszete, 2021, tus, papír, 15 x 21 cm
- 33 **FÁBIÁN Emőke** – Hangulat-alaprajz, 2021, akvarell, papír, 30 x 20 cm
- 34 **HORVÁTH Levente** – Péter Janinál, 2023, olaj, vászon, 110 x 150 cm
- 35 **HORVÁTH Levente** – Ilus néninél, 2022, olaj, vászon, 80 x 100 cm
- 36 **ÉLTES Barna** – Hajlék III., 2022, fa, 40 x 30 x 18 cm
- 36 **ÉLTES Barna** – Hajlék IV., 2022, fa, mész, 32 x 25 x 17 cm
- 37 **ÉLTES Barna** – Tájkép két fával, 2022, vegyes technika, 70 x 50 x 12 cm
- 38 **KOLUMBÁN Hanna** – Szövedék, 2022, 6 darab 40 x 60 cm digitális nyomtat
- 40 **TAMÁS Attila** – Különös világ, 2023, fa, 40 x 70 x 70 cm
- 41 **MADARAS Péter** – Profán kvaternitás, 2023, fa, fenyőtohoz pikkelyek, 65 x 64 x 20 cm
- 42 **ZOLTÁN Béla** – Forbidden, 2020, olaj, vászon, 50 x 50 cm
- 43 **ZOLTÁN Béla** – Vein, 2020, olaj, vászon, 185 x 150 cm
- 44 **SZABÓ Csongor** – Illúzió csak illúzióval tölthető meg, 2023, vegyes technika, 20 x 23 x 23 cm
- 46 **ZAKARIÁS István** – A Kultúra túl komoly dolog ahhoz, hogy a művészekre bizzuk, 2021, rozsdásított fém, 95 x 170 cm
- 48 **SIKLÓDY Fruzsina** – Enteriőr I-IV., 2023, vegyes technika, 21 x 21 x 21 cm
- 50 **SZABÓ Ábel** – Gyárcsarnok, 2021, olaj, vászon, 150 x 200 cm
- 51 **SZABÓ Ábel** – Drogostanya, 2015, olaj, vászon, 150 x 190 cm
- 52 **BÁCS Emese** – Mester és tanítványai, 2020, vegyes technika, vászon, 150 x 300 cm
- 54 **KENTELKI Gábor** – Apocalypse Now (1979), 2023, olaj, vászon, 165 x 190 cm
- 56 **NAGY Andrea** – Tájkép 2, ceruza, szénceruza, papír, 70 x 100 cm
- 57 **NAGY Andrea** – Tájkép 4, ceruza, szénceruza, papír, 70 x 100 cm
- 58 **BERSZÁN Zsolt** – Body in the Field, 2023, olaj, vászon, 200 x 140 cm
- 59 **BERSZÁN Zsolt** – Body in the Field, 2023, olaj, vászon, 200 x 140 cm
- 60 **KISS Adrian** – Dunya 1, 2020, vegyes technika, 200 x 145 x 20 cm
- 61 **KOVÁCS Kinga** – Background, 2021, vegyes technika, 45 x 30 x 30 cm

- 62 **FAZAKAS Ildikó** – Ez így jó, 2023, vegyes technika, 51 x 128 cm
- 64 **SZÁSZ Sándor** – Illúzió horizontjának követése, 2018, olaj, vászon, 160 x 200 cm
- 66 **ÁBRAHÁM Imola** – Déjà vues I., 2002, rézkarc, foltmaratás, 250 x 69 cm
- 66 **ÁBRAHÁM Imola** – Déjà vues II., 2023, vegyes technika, 194 cm magas
- 67 **ÁBRAHÁM Imola** – Déjà vues III., 2023, vegyes technika, fólia, 250 x 100 cm
- 68 **KOVÁCS Lehel** – Váltott színű idő, 2016, akril, olaj, vászon, 120 x 150 cm
- 69 **KOVÁCS Lehel** – Egyetlen moccanás, 2017, akril, spray, olaj, vászon, 150 x 120 cm
- 70 **MÁRIÁS István aka Horror Pista** – Szirén, 2020, mázazott kerámia csempe, porcelán festék, 120 x 130 cm
- 71 **MÁTHÉ László** – Mass media, 2017, olaj, vászon, 230 x 200 cm (Maros Megyei Múzeum)
- 72 **LÁSZLÓ Hajnalka** – Self-care, 2019, változó méret
- 73 **LÁSZLÓ Hajnalka** – Trophy, 2018, változó méret
- 74 **SZÁSZ Tünde** – Keeping my Plants Alive I., 2023, olaj, vászon, 80 x 70 cm
- 75 **SZÁSZ Tünde** – Keeping my Plants Alive II., 2023, olaj, vászon, 107 x 88 cm
- 76 **ANTAL Malvina** – Fekvő múzsa, 2019, terrakotta, 40 x 45 x 15 cm
- 77 **ANTAL Malvina** – Elmélkedés a $I\gamma\Psi=m\Psi$ -ről (avagy a világegyenletről), 2018, kompozit, 250 x 40 x 50 cm
- 78 **DACZÓ Enikő** – Energia I., 2022, akril, vászon, 100 x 120 cm
- 79 **DACZÓ Enikő** – Energia II., 2022, akril, vászon, 100 x 120 cm
- 80 **FERENCZ Zoltán** – A feketén túl, 2021, bitumen, krétapor, üveg, 118 x 137 cm
- 82 **SZABÓ Anna Mária** – Munkálatok a téridőben – a jövő megalapozása, 2022, olaj, vászon, 50 x 60 cm
- 83 **SZABÓ Anna Mária** – Déjà vu, 2017, olaj, vászon, 40 x 40 cm
- 84 **CĀBUZ Andrea** – Akasha III. per 6, 2023, akril, vászon, 110 x 100 cm
- 85 **CĀBUZ Andrea** – Akasha III. per 3, 2022, akril, vászon, 110 x 100 cm
- 86 **SIPOS GAUDI Tünde** – Erdő - Mező, 2023, vegyes technika, 100 x 213 cm
- 88 **BERZE Imre** – Elemi formák, 2023, fa, MDF, akril, 21 x 210 x 210 cm
- 89 **BERZE Imre** – Elemi formák, 2023, videó, 5' 27"
- 90 **ADORJÁNI Márta** – Negyven fényrajz, 2019-2021, művészkönyv, 28 x 22 cm
- 92 **KOPACZ Kund** – Lócatorna, 2018, videó, 20'
- 93 **KOPACZ Kund** – Autóportré (1000 LE koncept városi terepjáró a mezőben), 2022, videó, 48"
- 94 **PÉTER Alpár** – Karantén sorozat II., 2019-2021, 3 digitális nyomat, 3 égetett agyag tárgy

- 31 **Emőke FÁBIÁN** – Culoare-spațiu-imagine, 2023, acuarelă pe hârtie, 50 x 70 cm
- 32 **Emőke FÁBIÁN** – Secțiune transversală a orașului, 2021, tuș pe hârtie, 15 x 21 cm
- 33 **Emőke FÁBIÁN** – Schema stării de spirit, 2021, acuarelă pe hârtie, 30 x 20 cm
- 34 **Levente HORVÁTH** – La Péter Jani, 2023, ulei pe pânză, 110 x 150 cm
- 35 **Levente HORVÁTH** – La tanti Illus, 2022, ulei pe pânză, 80 x 100 cm
- 36 **Barna ÉLTES** – Adăpost III., 2022, lemn, 40 x 30 x 18 cm
- 36 **Barna ÉLTES** – Adăpost IV., 2022, lemn, var, 32 x 25 x 17 cm
- 37 **Barna ÉLTES** – Peisaj cu doi copaci, 2022, tehnică mixtă, 70 x 50 x 12 cm
- 38 **Hanna KOLUMBÁN** – Textură, 2022, 6 bucăți de print digital, 40 x 60 cm
- 40 **Attila TAMÁS** – Lume stranie, 2023, lemn, 40 x 70 x 70 cm
- 41 **Péter MADARAS** – Cuaternitate profană, 2023, lemn, solzi de conuri de pin, 65 x 64 x 20 cm
- 42 **Béla ZOLTÁN** – Forbidden, 2020, ulei pe pânză, 50 x 50 cm
- 43 **Béla ZOLTÁN** – Vein, 2020, ulei pe pânză, 185 x 150 cm
- 44 **Csongor SZABÓ** – Iluzia poate fi umplută doar cu iluzie, 2023, tehnică mixtă, 20 x 23 x 23 cm
- 46 **István ZAKARIÁS** – Cultura este prea serioasă pentru a fi lăsată în seama artiștilor, 2021, metal ruginit, 95 x 170 cm
- 48 **Fruzsina SIKLÓDY** – Interior I-IV., 2023, tehnică mixtă, 21 x 21 x 21 cm
- 50 **Ábel SZABÓ** – Hală de fabrică, 2021, ulei pe pânză, 150 x 200 cm
- 51 **Ábel SZABÓ** – Lăcaș al drogaților, 2015, ulei pe pânză, 150 x 190 cm
- 52 **Emese BÁCS** – Maestrul și ucenicii săi, 2020, tehnică mixtă pe pânză, 150 x 300 cm
- 54 **Gábor KENTELKI** – Apocalypse Now (1979), 2023, ulei pe pânză, 165 x 190 cm
- 56 **Andrea NAGY** – Peisaj 2, creion, creion și cărbune pe hârtie, 70 x 100 cm
- 57 **Andrea NAGY** – Peisaj 4, creion, creion și cărbune pe hârtie, 70 x 100 cm
- 58 **Zsolt BERSZÁN** – Body in the Field, 2023, ulei pe pânză, 200 x 140 cm
- 59 **Zsolt BERSZÁN** – Body in the Field, 2023, ulei pe pânză, 200 x 140 cm
- 60 **Adrian KISS** – Plapumă 1, 2020, tehnică mixtă, 200 x 145 x 20 cm
- 61 **Kinga KOVÁCS** – Background, 2021, tehnică mixtă, 45 x 30 x 30 cm

- 62 **Ildikó FAZAKAS** – E bine așa, 2023, tehnică mixtă, 51 x 128 cm
- 64 **Sándor SZÁSZ** – Urmărind orizontul iluziei, 2018, ulei pe pânză, 160 x 200 cm
- 66 **Imola ÁBRAHÁM** – Déjà vues I., 2002, acvaforte, acvatintă, 250 x 69 cm
- 66 **Imola ÁBRAHÁM** – Déjà vues II., 2023, tehnică mixtă, înălțime: 194 cm
- 67 **Imola ÁBRAHÁM** – Déjà vues III., 2023, tehnică mixtă pe folie, 250 x 100 cm
- 68 **Lehel KOVÁCS** – Timp de culoare schimbată, 2016, acrilic, ulei pe pânză, 120 x 150 cm
- 69 **Lehel KOVÁCS** – O singură zvâcnire, 2017, acrilic, spray, ulei pe pânză, 150 x 120 cm
- 70 **István MÁRIÁS aka Horror Pista** – Sirenă, 2020, gresie emailată, vopsea de porțelan, 120 x 130 cm
- 71 **László MÁTHÉ** – Mass media, 2017, ulei pe pânză, 230 x 200 cm (Muzeul Județean Mureș)
- 72 **Hajnalka LÁSZLÓ** – Self-care, 2019, mărime variabilă
- 73 **Hajnalka LÁSZLÓ** – Trophy, 2018, mărime variabilă
- 74 **Tünde SZÁSZ** – Keeping my Plants Alive I., 2023, ulei pe pânză, 80 x 70 cm
- 75 **Tünde SZÁSZ** – Keeping my Plants Alive II., 2023, ulei pe pânză, 107 x 88 cm
- 76 **Malvina ANTAL** – Muză stând întinsă, 2019, teracotă, 40 x 45 x 15 cm
- 77 **Malvina ANTAL** – Meditație despre $I\gamma\psi=m\Psi$ (sau despre ecuația lumii), 2018, compozit, 250 x 40 x 50 cm
- 78 **Enikő DACZÓ** – Energie I., 2022, acrilic pe pânză, 100 x 120 cm
- 79 **Enikő DACZÓ** – Energie II., 2022, acrilic pe pânză, 100 x 120 cm
- 80 **Zoltán FERENCZ** – Dincolo de negru, 2021, bitum, praf de cretă, sticlă, 118 x 137 cm
- 82 **Anna Mária SZABÓ** – Lucrări în spațiu-timp - fundația viitorului, 2022, ulei pe pânză, 50 x 60 cm
- 83 **Anna Mária SZABÓ** – Déjà vu, 2017, ulei pe pânză, 40 x 40 cm
- 84 **Andrea CĂBUZ** – Akasha III. per 6, 2023, acrilic pe pânză, 110 x 100 cm
- 85 **Andrea CĂBUZ** – Akasha III. per 3, 2022, acrilic pe pânză, 110 x 100 cm
- 86 **Tünde SIPOS GAUDI** – Pădure - Câmp, 2023, tehnică mixtă, 100 x 213 cm
- 88 **Imre BERZE** – Forme elementare, 2023, lemn, MDF, akril, 21 x 210 x 210 cm
- 89 **Imre BERZE** – Forme elementare, 2023, video, 5' 27"
- 90 **Márta ADORJÁNI** – Patruzeci de desene cu lumina, 2019–2021, carte obiect, 28 x 22 cm
- 92 **Kund KOPACZ** – Gimnastică pe bancă, 2018, video, 20'
- 93 **Kund KOPACZ** – Autoportret (concept de SUV urban de 1000 cal putere pe câmp), 2022, video, 48"
- 94 **Alpár PÉTER** – Seria de carantină II., 2019–2021, 3 print digital, 3 obiecte de lut ars

- 31 **Emőke FÁBIÁN** – Color-Scape, 2023, watercolour on paper, 50 x 70 cm
- 32 **Emőke FÁBIÁN** – The Cross-section of the City, 2021, ink on paper, 15 x 21 cm
- 33 **Emőke FÁBIÁN** – Atmosphere Blueprint, 2021, watercolour on paper, 30 x 20 cm
- 34 **Levente HORVÁTH** – At Jani Péter's, 2023, oil on canvas, 110 x 150 cm
- 35 **Levente HORVÁTH** – At Aunt Ilus's, 2022, oil on canvas, 80 x 100 cm
- 36 **Barna ÉLTES** – Dwelling III, 2022, wood, 40 x 30 x 18 cm
- 36 **Barna ÉLTES** – Dwelling IV, 2022, wood, lime, 32 x 25 x 17 cm
- 37 **Barna ÉLTES** – Landscape with Two Trees, 2022, mixed technique, 70 x 50 x 12 cm
- 38 **Hanna KOLUMBÁN** – Tapestry, 2022, 6 pcs of 40 x 60 cm digital prints
- 40 **Attila TAMÁS** – Peculiar World, 2023, wood, 40 x 70 x 70 cm
- 41 **Péter MADARAS** – Profane Quaternity, 2023, wood, pine cone scales, 65 x 64 x 20 cm
- 42 **Béla ZOLTÁN** – Forbidden, 2020, oil on canvas, 50 x 50 cm
- 43 **Béla ZOLTÁN** – Vein, 2020, oil on canvas, 185 x 150 cm
- 44 **Csongor SZABÓ** – Illusion Can Only be Filled with Illusion, 2023, mixed technique, 20 x 23 x 23 cm
- 46 **István ZAKARIÁS** – Culture is Too Serious a Matter to Be Left to Artists, 2021, rusted metal, 95 x 170 cm
- 48 **Fruzsina SIKLÓDY** – Interior I-IV, 2023, mixed technique, 21 x 21 x 21 cm
- 50 **Ábel SZABÓ** – Factory Hall, 2021, oil on canvas, 150 x 200 cm
- 51 **Ábel SZABÓ** – Junkies' Den, 2015, oil on canvas, 150 x 190 cm
- 52 **Emese BÁCS** – Master and Disciples, 2020, mixed technique, canvas, 150 x 300 cm
- 54 **Gábor KENTELKI** – Apocalypse Now (1979), 2023, oil on canvas, 165 x 190 cm
- 56 **Andrea NAGY** – Landscape 2, pencil, charcoal, pencil on paper, 70 x 100 cm
- 57 **Andrea NAGY** – Landscape 4, pencil, charcoal, pencil on paper, 70 x 100 cm
- 58 **Zsolt BERSZÁN** – Body in the Field, 2023, oil on canvas, 200 x 140 cm
- 59 **Zsolt BERSZÁN** – Body in the Field, 2023, oil on canvas, 200 x 140 cm
- 60 **Adrian KISS** – Duvet 1, 2020, mixed technique, 200 x 145 x 20 cm
- 61 **Kinga KOVÁCS** – Background, 2021, mixed technique, 45 x 30 x 30 cm

- 62 **Ildikó FAZAKAS** – This is Just Fine, 2023, mixed technique, 51 x 128 cm
- 64 **Sándor SZÁSZ** – Tracing the Horizons of Illusion, 2018, oil on canvas, 160 x 200 cm
- 66 **Imola ÁBRAHÁM** – Déjà vues I, 2002, etching, aquatint, 250 x 69 cm
- 66 **Imola ÁBRAHÁM** – Déjà vues II, 2023, mixed technique, height: 194 cm
- 67 **Imola ÁBRAHÁM** – Déjà vues III, 2023, mixed technique, foil, 250 x 100 cm
- 68 **Lehel KOVÁCS** – Colour Changing Time, 2016, acrylic, oil on canvas, 120 x 150 cm
- 69 **Lehel KOVÁCS** – One Single Move, 2017, acrylic, spray, oil on canvas, 150 x 120 cm
- 70 **István MÁRIÁS aka Horror Pista** – Siren, 2020, glazed ceramic tiles, porcelain paint, 120 x 130 cm
- 71 **László MÁTHÉ** – Mass media, 2017, oil on canvas, 230 x 200 cm (Mureş County Museum)
- 72 **Hajnalka LÁSZLÓ** – Self-care, 2019, varying size
- 73 **Hajnalka LÁSZLÓ** – Trophy, 2018, varying size
- 74 **Tünde SZÁSZ** – Keeping my Plants Alive I, 2023, oil on canvas, 80 x 70cm
- 75 **Tünde SZÁSZ** – Keeping my Plants Alive II, 2023, oil on canvas, 107 x 88 cm
- 76 **Malvina ANTAL** – Reclining Muse, 2019, terracotta, 40 x 45 x 15 cm
- 77 **Malvina ANTAL** – Reflections on $I\gamma\Psi=m\Psi$ (or the World Equation), 2018, composite, 250 x 40 x 50 cm
- 78 **Enikő DACZÓ** – Energy I, 2022, acrylic on canvas, 100 x 120 cm
- 79 **Enikő DACZÓ** – Energy II, 2022, acrylic on canvas, 100 x 120 cm
- 80 **Zoltán FERENCZ** – Beyond Black, 2021, bitumen, chalk powder, glass, 118 x 137 cm
- 82 **Anna Mária SZABÓ** – Works in Space-Time - Laying the Foundations of the Future, 2022, oil on canvas, 50 x 60 cm
- 83 **Anna Mária SZABÓ** – Déjà vu, 2017, oil on canvas, 40 x 40 cm
- 84 **Andrea CĂBUZ** – Akasha III per 6, 2023, acrylic on canvas, 110 x 100 cm
- 85 **Andrea CĂBUZ** – Akasha III per 3, 2022, acrylic on canvas, 110 x 100 cm
- 86 **Tünde SIPOS GAUDI** – Woods & Fields, 2023, technique, 100 x 213 cm
- 88 **Imre BERZE** – Elementary Forms, 2023, wood, MDF, acrylic, 21 x 210 x 210 cm
- 89 **Imre BERZE** – Elementary Forms, 2023, video, 5' 27"
- 90 **Márta ADORJÁNI** – Forty Light Drawings, 2019-2021, artist book, 28 x 22 cm
- 92 **Kund KOPACZ** – Bench Tournament, 2018, video, 20'
- 93 **Kund KOPACZ** – Self-Portrait (concept of 1000 horse power urban SUV in the field), 2022, video, 48"
- 94 **Alpár PÉTER** – Quarantine Series II, 2019-2021, 3 digital prints, 3 terracotta items

DÉJÀ VU

ERDÉLYI
MŰVÉSZETI
KÖZPONT

Sepsiszentgyörgy, 2023. szeptember 10. – 2023. október 20.

© Hosszú Zoltán, 2023

© Adorjáni Márta, © Antal Malvina, © Ábrahám Imola, © Bács Emese, © Berszán Zsolt, © Berze Imre, © Căbuz Andrea, © Daczó Enikő,
© Éltés Barna, © Fazakas Ildikó, © Fábíán Emőke, © Ferencz Zoltán, © Horváth Levente, Kentelki Gábor, © Kiss Adrian,
© Kolumbán Hanna, © Kopacz Kund, © Kovács Kinga, © Kovács Lehel, © László Hajnalka, © Madaras Péter, © Máriás István aka Horror Pista,
© Máthé László, © Nagy Andrea, © Péter Alpár, © Siklódy Fruzsina, © Sipos Gaudi Tünde, © Szabó Anna Mária, © Szabó Ábel,
© Szabó Csongor, © Szász Sándor, © Szász Tünde, © Tamás Attila, © Zakariás István, © Zoltán Béla, 2023
© Sepsiszentgyörgy Polgármesteri Hivatala | Primăria Municipiului Sfântu Gheorghe, 2023
© Erdélyi Művészeti Központ Egyesület | Asociația Centrul de Artă din Transilvania

Minden jog fenntartva, beleértve a sokszorosítás, nyilvános előadás, rádió- és televízióadás, valamint a fordítás jogát.

A kiállítás kurátora | Curatorul expoziției | Curator of the exhibition: Madaras Péter

A katalógust szerkesztette | Catalog editat de | Catalogue edited by: Madaras Péter

Munkatársak | Colegi | Coworkers: Bordás Beáta, Ferencz J. Hunor, Jakabfi Edit, Kusztos Attila, Sipos Gaudi Tünde, Száraz Anna Andrea

Fordítás | Traducere | Translation: Hosszú Zoltán

Grafikai tervezés, műszaki szerkesztés | Design grafic, tehnoeditare | Graphic design, technical editing: Kusztos Attila

Reprodukciók | Reproduceri | Reproductions: Barabás Zsolt

A katalógusban szereplő képek a kiállított alkotások reprodukciói.

Nyomtatta / Tipărit la / Printed by IDEA Design & Print, Kolozsvár / Cluj Napoca

ISBN 978-973-0-35182-8

A kiadvány megjelenését támogatták | Publicație finanțată de | Publication supported by:

Sepsiszentgyörgy Polgármesteri Hivatala
Primăria Municipiului Sfântu Gheorghe

ERDÉLYI MŰVÉSZETI KÖZPONT
EGYESÜLET | ASOCIAȚIA
CENTRUL DE ARTĂ DIN TRANSILVANIA

